

Suomenkielinen laitos

Lainsäädäntö

Sisältö

I Säädökset, jotka on julkaistava

- ★ **Neuvoston asetus (EY) N:o 1696/2000, annettu 20 päivänä heinäkuuta 2000, yhteisön vesialueilla ja yhteisön aluksiin sellaisilla muilla vesialueilla, joilla sovelletaan saalisrajoituksia, sovellettavien eräiden kalakantojen ja kalakantaryhmien kalastusmahdollisuuksien ja niihin liittyvien edellytysten vahvistamisesta vuodeksi 2000 annetun asetuksen (EY) N:o 2742/1999 muuttamisesta** 1
- Komission asetus (EY) N:o 1697/2000, annettu 31 päivänä heinäkuuta 2000, tuonnin kiinteistä arvoista tiettyjen hedelmien ja vihannesten tulohinnan määrittämiseksi 8
- Komission asetus (EY) N:o 1698/2000, annettu 31 päivänä heinäkuuta 2000, tuontitullen vahvistamisesta vilja-alalla 10
- Komission asetus (EY) N:o 1699/2000, annettu 31 päivänä heinäkuuta 2000, siirappien ja tiettyjen muiden sellaisenaan vietävien sokerialan tuotteiden vientitukien vahvistamisesta 13
- Komission asetus (EY) N:o 1700/2000, annettu 31 päivänä heinäkuuta 2000, sellaisenaan vietävän valkoisen sokerin ja raakasokerin vientitukien muuttamisesta 16
- Komission asetus (EY) N:o 1701/2000, annettu 31 päivänä heinäkuuta 2000, tavallisen vehnän kaikkiin kolmansiin maihin suuntautuvan viennin tukea koskevan tarjouskilpailun avaamisesta 18
- ★ **Komission asetus (EY) N:o 1702/2000, annettu 31 päivänä heinäkuuta 2000, Espanjan lipun alla purjehtivien alusten turskan kalastuksen lopettamisesta** 21
- ★ **Komission asetus (EY) N:o 1703/2000, annettu 31 päivänä heinäkuuta 2000, tiettyjen tavaroiden luokittelusta yhdistettyyn nimikkeistöön** 22
- Komission asetus (EY) N:o 1704/2000, annettu 31 päivänä heinäkuuta 2000, perustamissopimuksen liitteeseen I kuulumattomina tavaroina vietäviin tiettyihin vilja- ja riisialojen tuotteisiin sovellettavien tukien määrien vahvistamisesta 24

Komission asetus (EY) N:o 1705/2000, annettu 31 päivänä heinäkuuta 2000, perustamissopimuksen liitteeseen I kuulumattomina tavaroina vietäviin tiettyihin maitotuotteisiin sovellettavien tukien määrien vahvistamisesta	28
Komission asetus (EY) N:o 1706/2000, annettu 31 päivänä heinäkuuta 2000, perustamissopimuksen liitteeseen I kuulumattomina tavaroina vietäviin muniin ja munankeltuaisiin sovellettavien tukien määrien vahvistamisesta	30
Komission asetus (EY) N:o 1707/2000, annettu 31 päivänä heinäkuuta 2000, perustamissopimuksen liitteeseen I kuulumattomina tavaroina vietäviin tiettyihin sokerialan tuotteisiin sovellettavista tuen määristä	32
★ Komission asetus (EY) N:o 1708/2000, annettu 31 päivänä heinäkuuta 2000, soke- rijuurikkaan vähimmäishintojen sekä tuotantomaksujen ja lisämaksun erityisen muuntokurssin vahvistamisesta markkinointivuodeksi 1999/2000 sokerialalla nii- den jäsenvaltioiden valuutoille, jotka eivät ole ottaneet käyttöön yhtenäisvaluuttaa	34
Komission asetus (EY) N:o 1709/2000, annettu 31 päivänä heinäkuuta 2000, B-menette- lyn mukaisten hedelmä- ja vihannesalan vientitodistusten antamisesta	36
Komission asetus (EY) N:o 1710/2000, annettu 31 päivänä heinäkuuta 2000, viljojen tukeen sovellettavan korjauskertoimen muuttamisesta	37
Komission asetus (EY) N:o 1711/2000, annettu 31 päivänä heinäkuuta 2000, maltaiden tukeen sovellettavan korjauskertoimen muuttamisesta	39
★ Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2000/34/EY, annettu 22 päivänä kesäkuuta 2000, tietyistä työajan järjestämisestä koskevista seikoista annetun direk- tiivin 93/104/EY muuttamisesta koskemaan direktiivin soveltamisalan ulkopuolisia toimialoja ja toimintoja	41
Komission lausuma sunnuntailevosta	45
Komission lausuma 1 artiklan 6 kohdan täytäntöönpanosta	45
II Säädökset, joita ei tarvitse julkaista	
Neuvosto	
2000/483/EY:	
★ AKT—EY-ministerineuvoston päätös N:o 1/2000, tehty 27 päivänä heinäkuuta 2000, 2 päivän elokuuta 2000 ja AKT—EY-kumppanuussopimuksen voimaantulon välisenä aikana voimassa olevista siirtymäkauden toimenpiteistä	46
Komissio	
2000/484/EY:	
★ Komission päätös, tehty 29 päivänä kesäkuuta 2000, EY:n perustamissopimuksen 81 artiklan mukaisesta menettelystä (Asia IV/36.456/F3 — Intrepreneur ja IV/ 36.492/F3 — Spring) (tiedoksiannettu numerolla K(2000) 1591)	49
2000/485/EY:	
★ Komission päätös, tehty 18 päivänä heinäkuuta 2000, bluetongue-taudin epide- miologisesta valvonnasta Kreikassa ja tietyistä toimenpiteistä taudin leviämisen estämiseksi tehdyn päätöksen 2000/350/EY muuttamisesta ⁽¹⁾ (tiedoksiannettu nume- rolla K(2000) 2008)	58
2000/486/EY:	
★ Komission päätös, tehty 31 päivänä heinäkuuta 2000, tietyistä suu- ja sorkkatau- din vastaisista suojatoimenpiteistä Kreikassa ⁽¹⁾ (tiedoksiannettu numerolla K(2000) 2461)	59

★ Oikaistaan komission asetus (EY) N:o 2377/1999, annettu 9 päivänä marraskuuta 1999, parsojen kaupan pitämisen vaatimuksista (EYVL L 287, 10.11.1999)	64
Oikaistaan komission asetus (EY) N:o 1679/2000, annettu 28 päivänä heinäkuuta 2000, asetusten (ETY) N:o 3143/85 ja (EY) N:o 2571/97 nojalla myydyn voim viimeisestä varastonsaapumispäivästä annetun asetuksen (ETY) N:o 1609/88 muuttamisesta (EYVL L 193, 29.7.2000)	64

I

(Säädökset, jotka on julkaistava)

NEUVOSTON ASETUS (EY) N:o 1696/2000,

annettu 20 päivänä heinäkuuta 2000,

yhteisön vesialueilla ja yhteisön aluksiin sellaisilla muilla vesialueilla, joilla sovelletaan saalisrajoituksia, sovellettavien eräiden kalakantojen ja kalakantaryhmien kalastusmahdollisuuksien ja niihin liittyvien edellytysten vahvistamisesta vuodeksi 2000 annetun asetuksen (EY) N:o 2742/1999 muuttamisesta

EUROOPAN UNIONIN NEUVOSTO, joka

ottaa huomioon Euroopan yhteisön perustamissopimuksen,

ottaa huomioon yhteisön kalastus- ja vesiviljelyjärjestelmän perustamisesta 20 päivänä joulukuuta 1992 annetun neuvoston asetuksen (ETY) N:o 3760/92 ⁽¹⁾ ja erityisesti sen 8 artiklan 4 kohdan,

ottaa huomioon komission ehdotuksen,

sekä katsoo seuraavaa:

- (1) Yhteisön vesialueilla ja yhteisön aluksiin sellaisilla muilla vesialueilla, joilla sovelletarien saalisrajoituksia, sovellettavien eräiden kalakantojen ja kalakantaryhmien kalastusmahdollisuuksien ja niihin liittyvien edellytysten vahvistamisesta vuodeksi 2000 ja asetuksen (EY) N:o 66/98 muuttamisesta 17 päivänä joulukuuta 1999 annetussa neuvoston asetuksessa (EY) N:o 2742/1999 ⁽²⁾ vahvistetaan edellytykset yhteisön edun mukaisten kalakantojen hyödyntämisen hallinnoimiselle.
- (2) Euroopan talousyhteisön sekä Tanskan hallituksen ja Färsearten maakuntahallituksen välisessä kalastussopimuksessa ⁽³⁾ sekä Euroopan yhteisön ja Viron tasavallan välisiä kalastussuhteita koskevassa sopimuksessa ⁽⁴⁾ määrätyn menettelyn mukaisesti yhteisö on neuvotellut Färsearten maakuntahallituksen ja Viron tasavallan kanssa. Valtuuskunnat sopivat, että ne suosittelevat viranomaisilleen tiettyjen kalastusmahdollisuuksien vahvistamista vuodeksi 2000 toisen osapuolen aluksille annettavien kiintiöiden ja lisenssien muodossa. Olisi toteutettava tarvittavat toimenpiteet neuvottelujen tulosten täytäntöönpanemiseksi yhteisön lainsäädännössä.

- (3) Alueet, joilla Norjan alukset saavat pyytää mustakiturskaa, olisi määriteltävä tarkasti, jotta niistä voitaisiin sulkea pois tietyt Irlannin pohjois- ja länsipuolella sijaitsevat alueet, jotka mainitaan Euroopan yhteisön ja Norjan kuningaskunnan vuoden 2000 kalastusoikeuksia koskevien neuvottelujen pöytäkirjassa (Bryssel, 2. joulukuuta 1999).

- (4) Asetus (EY) N:o 2742/1999 olisi muutettava vastaavasti,

ON ANTANUT TÄMÄN ASETUKSEN:

1 artikla

Muutetaan asetus (EY) N:o 2742/1999 seuraavasti:

- 1) Lisätään 3 artiklan 3 kohdan taulukkoon seuraava:

"Viro	216 695 euroa"
-------	----------------

- 2) Lisätään 10 artiklassa ilmaisu "Viron" ilmaisujen "Barbadoksen" ja "Guayanen" väliin ja 11 artiklan ii alakohdassa ennen ilmaisua "Latvian".
- 3) Korvataan liitteessä I A olevat tiedot liitteessä I olevilla vastaavilla tiedoilla.
- 4) Lisätään liitteessä II olevat tiedot liitteeseen I A.
- 5) Korvataan liitteessä I D olevat tiedot liitteessä III olevilla vastaavilla tiedoilla.
- 6) Lisätään liitteessä IV olevat tiedot liitteeseen VI.
- 7) Lisätään liitteessä V olevat tiedot liitteeseen VI a.

2 artikla

Tämä asetus tulee voimaan seitsemäntenä päivänä sen jälkeen, kun se on julkaistu Euroopan yhteisöjen virallisessa lehdessä.

⁽¹⁾ EYVL L 389, 31.12.1992, s. 1.

⁽²⁾ EYVL L 341, 31.12.1999, s. 1, asetus sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna asetuksella (EY) N:o 1447/2000 (EYVL L 163, 4.7.2000, s. 5).

⁽³⁾ EYVL L 226, 29.8.1980, s. 12.

⁽⁴⁾ EYVL L 332, 20.12.1996, s. 16.

Tämä asetus on kaikilta osiltaan velvoittava, ja sitä sovelletaan sellaisenaan kaikissa jäsenvaltioissa.

Tehty Brysselissä 20 päivänä heinäkuuta 2000.

Neuvoston puolesta

Puheenjohtaja

F. PARLY

LIITE I

Laji: Silli ja silakka <i>Clupea harengus</i>		Alue: IIIbcd (EY:n vedet) ei hallintoyksikkö 3
Tanska	23 243	(¹) Lasketaan pyydetyksi Viron IBSFC:n TAC-osuudesta.
Saksa	70 486	(²) Lasketaan pyydetyksi Latvian IBSFC:n TAC-osuudesta.
Suomi	26 350	(³) Lasketaan pyydetyksi Liettuan IBSFC:n TAC-osuudesta.
Ruotsi	95 971	
EY	216 050	
Viro	2 000 (¹)	
Latvia	1 000 (²)	
Liettua	500 (³)	
Puola	4 000	
Venäjän federaatio	2 500	
TAC	405 000	

Erityisedellytykset:

Edellä mainittujen kiintiöiden rajoissa ei seuraavilla alueilla saa ylittää alla mainittuja määriä:

	Viron vedet	Latvian vedet	Liettuan vedet	Hallintoyksikkö 3
EY	2 000	1 000	500	
Ruotsi				8 000

Laji: Turska <i>Gadus morhua</i>		Alue: IIIbcd (Yhteisön vedet)
Tanska	29 051	(¹) Mistä 500 tonnia osoitetaan Viron vesille, mutta ne on pyydetävä yhteisön vesillä.
Saksa	12 707	(²) Lasketaan pyydetyksi Viron IBSFC:n TAC-osuudesta.
Suomi	1 551	(³) Lasketaan pyydetyksi Latvian IBSFC:n TAC-osuudesta.
Ruotsi	21 453	(⁴) Lasketaan pyydetyksi Liettuan IBSFC:n TAC-osuudesta.
EY	64 762 (¹)	(⁵) Saadaan pyytää ainoastaan verkoilla.
Viro	600 (²)	
Latvia	2 100 (³)	
Liettua	1 000 (⁴)	
Puola	350 (⁵)	
TAC	105 000	

Erityisedellytykset:

Edellä mainittujen kiintiöiden rajoissa ei seuraavilla alueilla saa ylittää alla mainittuja määriä:

	Viron vedet	Latvian vedet	Liettuan vedet
EY	600	1 300	1 000

Laji: Lohi <i>Salmo salar</i>		Alue: IIIbcd (EY:n vedet) ⁽¹⁾
Tanska	94 105 ⁽²⁾	(1) Lukuun ottamatta IBSFC osa-alueetta 32. (2) Yksittäisinä kaloina ilmaistuna. (3) Mistä 6 750 yksittäistä kalaa osoitetaan Viron vesille, mutta ne on pyydyttävä yhteisön vesillä. (4) Lasketaan pyydytyksi Latvian TAC-osuudesta. (5) Lasketaan pyydytyksi Liettuan TAC-osuudesta.
Saksa	10 469 ⁽²⁾	
Suomi	116 595 ⁽²⁾	
Ruotsi	124 958 ⁽²⁾	
EY	346 127 ⁽²⁾ ⁽³⁾	
Latvia	1 000 ⁽²⁾ ⁽⁴⁾	(5) Lasketaan pyydytyksi Liettuan TAC-osuudesta.
Liettua	500 ⁽²⁾ ⁽⁵⁾	
TAC	450 000 ⁽²⁾	

Erityisedellytykset:

Edellä mainittujen kiintiöiden rajoissa ei seuraavilla alueilla saa ylittää alla mainittuja määriä:

	Latvian vedet	Liettuan vedet
EY	3 000	500

Laji: Kilohaili <i>Sprattus sprattus</i>		Alue: IIIbcd (EY:n vedet)
Tanska	35 480	(1) Lasketaan pyydytyksi Viron IBSFC:n TAC-osuudesta. (2) Lasketaan pyydytyksi Latvian IBSFC:n TAC-osuudesta. (3) Lasketaan pyydytyksi Liettuan IBSFC:n TAC-osuudesta.
Saksa	22 478	
Suomi	18 573	
Ruotsi	81 589	
EY	158 120	
Viro	2 000 ⁽¹⁾	
Latvia	8 000 ⁽²⁾	
Liettua	4 000 ⁽³⁾	
Puola	4 000	
TAC	400 000	

Erityisedellytykset:

Edellä mainittujen kiintiöiden rajoissa ei seuraavilla alueilla saa ylittää alla mainittuja määriä:

	Viron vedet	Latvian vedet	Liettuan vedet
EY	4 000	8 000	4 000

LIITE II

Laji: Silli ja silakka <i>Clupea harengus</i>		Alue: IIId (Viron vedet)
	2 000 ⁽¹⁾	⁽¹⁾ Tanskan, Saksan, Suomen ja Ruotsin pyydettävissä niiden IIbcd-kiintiöiden (EY:n vedet) rajoissa. ⁽²⁾ Tämä kiintiö lasketaan kuuluvaksi yhteisön IIbcd (EY:n vedet) -alueen TAC-osuuteen.
EY	2 000 ⁽²⁾	
TAC	405 000	
Laji: Turska <i>Gadus morhua</i>		Alue: IIId (Viron vedet)
	600 ⁽¹⁾	⁽¹⁾ Tanskan, Saksan, Suomen ja Ruotsin pyydettävissä niiden IIbcd-kiintiöiden (EY:n vedet) rajoissa. ⁽²⁾ Lasketaan kuuluvaksi yhteisön IIbcd (EY:n vedet) -alueen TAC-osuuteen.
EY	600 ⁽²⁾	
TAC	105 000	
Laji: Kilohaili <i>Sprattus sprattus</i>		Alue: IIId (Viron vedet)
	4 000 ⁽¹⁾	⁽¹⁾ Tanskan, Saksan, Suomen ja Ruotsin pyydettävissä niiden IIbcd-kiintiöiden (EY:n vedet) rajoissa. ⁽²⁾ Josta 1 300 tonnia kuuluvaksi yhteisön IIbcd (EY:n vedet) -alueen TAC-osuuteen.
EY	4 000 ⁽²⁾	
TAC	400 000	

LIITE III

Laji: Mustakiturska <i>Micromesistius poutassou</i>		Alue: Vb (EY:n vedet), VI, VII, XII et XIV
Tanska	3 370	⁽¹⁾ Ei kuitenkaan tuulenkalan, harmaaturskan ja kilohailin sekoituksen kiintiöiden rajoissa pyydetty mustakiturska (ks. tuulenkala Pohjanmerellä). ⁽²⁾ Kalastus on kielletty osa-alueella VIa 56° 30' N pohjoista leveyttä eteläpuolella ja osa-alueella VII 12 ° läntistä pituutta itäpuolella. ⁽³⁾ Voidaan pyytää alueella Ila (EY:n vedet). ⁽⁴⁾ Josta enintään 9 000 tonnia voi olla hopeakuoreita (<i>Argentina</i> spp.). ⁽⁵⁾ Mukaan lukien hopeakuoreiden (<i>Argentina</i> spp.) sivusaaliit, joita ei voida välttää. ⁽⁶⁾ Lukuun ottamatta 40 000:ta tonnia, jonka Norja voi pyytää alueella IVa (EY:n vedet). ⁽⁷⁾ Josta Norja voi pyytää enintään 40 000 tonnia alueella IVa (EY:n vedet).
Saksa	13 040	
Espanja	21 730	
Ranska	18 150	
Irlanti	26 080	
Alankomaat	40 970	
Portugali	1 630	
Yhdistynyt kuningaskunta	38 030	
EY	163 000	
Norja	222 000 ⁽¹⁾ ⁽²⁾ ⁽³⁾ ⁽⁴⁾ ⁽⁷⁾	
Färösaaret	62 000 ⁽¹⁾ ⁽²⁾ ⁽³⁾	
TAC	407 000 ⁽¹⁾ ⁽⁶⁾	

Erityisedellytykset:

Edellä mainittujen kiintiöiden rajoissa ei seuraavilla alueilla saa ylittää alla mainittuja määriä:

	VIIIabde	IVa
Espanja	5 000	
Norja		40 000

Laji: Makrilli <i>Scomber scombrus</i>		Alue: Ila (muut kuin EY:n vedet), Vb (EY:n vedet), VI, VII, VIIIabde, XII, XIV
Saksa	21 080 ⁽¹⁾	⁽¹⁾ Ei voida pyytää Espanjan suvereniteettiin tai lainkäyttövaltaan kuuluvilta vesialueilta. ⁽²⁾ Voidaan pyytää ainoastaan Espanjan suvereniteettiin tai lainkäyttövaltaan kuuluvilta vesialueilta tai kyseisellä alueella olevilta kansainvälisiltä vesiltä. ⁽³⁾ Voidaan pyytää vain alueella Ila, IVa, VIa (56° 30' pohjoista leveyttä pohjoispuolella) VIIdefh. ⁽⁴⁾ Voidaan pyytää vain alueella VIa (56° 30' pohjoista leveyttä pohjoispuolella), VIIefh, lukuun ottamatta 1 580:tä tonnia, joka voidaan pyytää alueella IVa. Sisältää 4 360 tonnia, joka lasketaan pyydetyksi Färösaarten TAC-osuudesta. ⁽⁵⁾ EY, Norja ja Färösaaret ovat sopineet TAC:ista koko makrillin läntisen kannan osalta.
Espanja	20 ⁽²⁾	
Ranska	14 060 ⁽¹⁾	
Irlanti	70 270 ⁽¹⁾	
Alankomaat	30 740 ⁽¹⁾	
Yhdistynyt kuningaskunta	193 240 ⁽¹⁾	
EY	329 410 ⁽¹⁾	
Norja	13 460 ⁽³⁾	
Färösaaret	9 600 ⁽⁴⁾	
TAC	560 000 ⁽⁵⁾	

Erityisedellytykset:

Edellä mainittujen kiintiöiden rajoissa ei seuraavilla alueilla saa ylittää alla mainittuja määriä, ja pyytää saa vain ajanjaksona 1.1.—15.2. ja 1.10.—31.12., lukuun ottamatta Färösaaria, jonka osalta sovellettavat ajanjaksot ovat 1.10.—31.12. alueella IVa (EY:n vedet) ja koko vuoden aikana alueella VIa 56° 30' pohjoista leveyttä pohjoispuolella:

	IVa (EY:n vedet)	Vla 56° 30' pohjoista leveyttä pohjoispuolella
Saksa	6 720	
Ranska	4 480	
Irlanti	22 400	
Alankomaat	9 800	
Yhdistynyt kuningas- kunta	61 600	
Norja	13 460	
Färsaaret	1 580	4 360

Laji: Makrilli <i>Scomber scombrus</i>		Alue: Vb (Färsaarten vedet)
Tanska	4 360 ⁽¹⁾	⁽¹⁾ Voidaan pyytää alueella IVa (EY:n vedet).
EY	4 360	
TAC	ei merkitystä	

LIITE IV

Viron vedet	Kaikki kalastukset	250	80
-------------	--------------------	-----	----

LIITE V

Viro	Silli/silakka, kilohaili, IIId	106	63
	Turska, IIId	14	7

**KOMISSION ASETUS (EY) N:o 1697/2000,
annettu 31 päivänä heinäkuuta 2000,
tuonnin kiinteistä arvoista tiettyjen hedelmien ja vihannesten tulohinnan määrittämiseksi**

EUROOPAN YHTEISÖJEN KOMISSIO, joka

ottaa huomioon Euroopan yhteisön perustamissopimuksen,

ottaa huomioon hedelmien ja vihannesten tuontijärjestelmän soveltamista koskevista yksityiskohtaisista säännöistä 21 päivänä joulukuuta 1994 annetun komission asetuksen (EY) N:o 3223/94 ⁽¹⁾, sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna asetuksella (EY) N:o 1498/98 ⁽²⁾, ja erityisesti sen 4 artiklan 1 kohdan,

sekä katsoo seuraavaa:

- (1) Asetuksessa (EY) N:o 3223/94 säädetään Uruguayn kieroksen monenvälisten kauppaneuvottelujen tulosten mukaisesti komission vahvistamista kolmansien maiden tuonnin kiinteiden arvojen perusteista liitteissä määriteltävien tuotteiden ja ajanjaksojen osalta.

- (2) Edellä mainittujen perusteiden mukaisesti tuonnin kiinteät arvot on vahvistettava tämän asetuksen liitteessä esitetylle tasolle,

ON ANTANUT TÄMÄN ASETUKSEN:

1 artikla

Asetuksen (EY) N:o 3223/94 4 artiklassa tarkoitetut tuonnin kiinteät arvot vahvistetaan liitteessä olevassa taulukossa merkityllä tavalla.

2 artikla

Tämä asetus tulee voimaan 1 päivänä elokuuta 2000.

Tämä asetus on kaikilta osiltaan velvoittava, ja sitä sovelletaan sellaisenaan kaikissa jäsenvaltioissa.

Tehty Brysselissä 31 päivänä heinäkuuta 2000.

Komission puolesta
Pedro SOLBES MIRA
Komission jäsen

⁽¹⁾ EYVL L 337, 24.12.1994, s. 66.

⁽²⁾ EYVL L 198, 15.7.1998, s. 4.

LIITE

tuonnin kiinteistä arvoista tiettyjen hedelmien ja vihannesten tulohinnan määrittämiseksi annettu 31 päivänä heinäkuuta 2000, komission asetukseen

(EUR/100 kg)

CN-koodi	Kolmannen maan koodi ⁽¹⁾	Tuonnin kiinteä arvo
0707 00 05	628	136,5
	999	136,5
0709 90 70	052	63,0
	528	65,2
	999	64,1
0805 30 10	388	46,5
	524	82,0
	528	60,7
	999	63,1
0806 10 10	052	93,8
	220	123,4
	400	143,6
	508	138,8
	512	53,1
	600	71,8
	624	158,0
	999	111,8
0808 10 20, 0808 10 50, 0808 10 90	388	85,1
	400	71,6
	508	77,5
	512	81,9
	528	84,6
	720	72,4
	804	94,7
	999	81,1
0808 20 50	052	101,1
	388	71,5
	512	55,7
	528	78,0
	720	118,7
	804	81,8
0809 20 95	999	84,5
	052	317,0
	400	210,3
	404	358,5
	616	255,0
0809 40 05	999	285,2
	052	24,3
	064	51,6
	624	189,9
	999	88,6

⁽¹⁾ Komission asetuksessa (EY) N:o 2543/1999 (EYVL L 307, 2.12.1999, s. 46) vahvistettu maanimikkeistö. Koodi "999" tarkoittaa "muuta alkuperää".

**KOMISSION ASETUS (EY) N:o 1698/2000,
annettu 31 päivänä heinäkuuta 2000,
tuontitullien vahvistamisesta vilja-alalla**

EUROOPAN YHTEISÖJEN KOMISSIO, joka

ottaa huomioon Euroopan yhteisön perustamissopimuksen,

ottaa huomioon vilja-alan yhteisestä markkinajärjestelystä 30 päivänä kesäkuuta 1992 annetun neuvoston asetuksen (ETY) N:o 1766/92 ⁽¹⁾, sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna neuvoston asetuksella (EY) N:o 1510/2000 ⁽²⁾,

ottaa huomioon neuvoston asetuksen (ETY) N:o 1766/92 soveltamista koskevista yksityiskohtaisista säännöistä vilja-alan tuontitullien osalta 28 päivänä kesäkuuta 1996 annetun komission asetuksen (EY) N:o 1249/96 ⁽³⁾, sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna asetuksella (EY) N:o 2519/98 ⁽⁴⁾, ja erityisesti sen 2 artiklan 1 kohdan,

sekä katsoo seuraavaa:

- (1) Asetuksen (ETY) N:o 1766/92 10 artiklassa säädetään, että tuotaessa mainitun asetuksen 1 artiklassa tarkoitettuja tuotteita kannetaan yhteisen tullitariffin mukaiset tullit. Kyseisen artiklan 2 kohdassa tarkoitettujen tuotteiden osalta tuontitulli on kuitenkin yhtä suuri kuin näiden tuotteiden interventiohintaa tuonnin tapahtuessa korotettuna 55 prosentilla, josta on vähennetty kyseessä olevaan toimitukseen sovellettava cif-tuotantohinta. Tuontitulli ei saa kuitenkaan ylittää yhteisen tullitariffin mukaista tullimaksua.
- (2) Asetuksen (ETY) N:o 1766/92 10 artiklan 3 kohdan mukaan cif-tuontihinnat lasketaan kyseessä olevan tuotteen edustavien maailmanmarkkinahintojen perusteella.

- (3) Asetuksessa (EY) N:o 1249/96 vahvistetaan asetuksen (ETY) N:o 1766/92 soveltamista koskevat yksityiskohtaiset säännöt vilja-alan tuontitullien osalta.
- (4) Tuontitulleja sovelletaan uusien tullien vahvistamisen voimaantuloon asti. Ne jäävät myös voimaan, jos seuraavaa kausittaista vahvistamista edeltävien kahden viikon aikana ei ole käytettävissä asetuksen (EY) N:o 1249/96 liitteessä II tarkoitettua viitepörssiä noteerausta.
- (5) Tuontitullijärjestelmän moitteettoman toiminnan vuoksi olisi tullien laskemisessa käytettävä kelluvien valuuttojen osalta viiteajanjakson aikana edustavia markkinakursseja.
- (6) Asetuksen (EY) N:o 1249/96 soveltamisesta seuraa, että tuontitullit vahvistetaan tämän asetuksen liitteen mukaisesti,

ON ANTANUT TÄMÄN ASETUKSEN:

1 artikla

Asetuksen (ETY) N:o 1766/92 10 artiklan 2 kohdassa tarkoitettujen tuontitullien vilja-alalla vahvistetaan tämän asetuksen liitteessä I liitteessä II annettujen tekijöiden perusteella.

2 artikla

Tämä asetus tulee voimaan 1 päivänä elokuuta 2000.

Tämä asetus on kaikilta osiltaan velvoittava, ja sitä sovelletaan sellaisenaan kaikissa jäsenvaltioissa.

Tehty Brysselissä 31 päivänä heinäkuuta 2000.

Komission puolesta

Pedro SOLBES MIRA

Komission jäsen

⁽¹⁾ EYVL L 181, 1.7.1992, s. 21.

⁽²⁾ EYVL L 174, 13.7.2000, s. 11.

⁽³⁾ EYVL L 161, 29.6.1996, s. 125.

⁽⁴⁾ EYVL L 315, 25.11.1998, s. 7.

LIITE I

Asetuksen (ETY) N:o 1766/92 10 artiklan 2 kohdassa tarkoitettujen tuotteiden tuontitullit

CN-koodi	Tavaran kuvaus	Tuontitulli tuotaessa maa-, joki- tai merikuljetuksena Välimeren, Mustanmeren tai Itämeren satamista (EUR/t)	Tuontitulli tuotaessa lentoteitse tai muista satamista ⁽²⁾ (EUR/t)
1001 10 00	Durumvehnä korkealaatuinen	0,00	0,00
	keskilaatuinen ⁽¹⁾	0,00	0,00
1001 90 91	Tavallinen vehnä, siemenvilja	12,61	2,61
1001 90 99	Tavallinen vehnä, korkealaatuinen, muu kuin siemenvilja ⁽³⁾	12,61	2,61
	keskilaatuinen	40,96	30,96
	heikkolaatuinen	63,99	53,99
1002 00 00	Ruis	45,20	35,20
1003 00 10	Ohra, siemenvilja	45,20	35,20
1003 00 90	Ohra, muu kuin siemenvilja ⁽³⁾	45,20	35,20
1005 10 90	Maissi, siemenvilja, muu kuin hybridimaissi	94,00	94,00
1005 90 00	Maissi, muu kuin siemenvilja ⁽³⁾	94,00	94,00
1007 00 90	Durra, muut kuin kylvämiseen tarkoitettut hybridit	69,90	59,90

⁽¹⁾ Sellaisen durumvehnän osalta, joka ei vastaa asetuksen (EY) N:o 1249/96 liitteessä I tarkoitettua keskilaatuisen durumvehnän vähimmäislaatua, sovelletaan heikkolaatuiselle tavalliselle vehnälle vahvistettua tullia.

⁽²⁾ Atlantin valtameren tai Suezin kanavan kautta yhteisöön tulevien tavaroiden osalta (asetuksen (EY) N:o 1249/96 2 artiklan 4 kohta) tuoja voi päästä osalliseksi tullialennuksesta, joka on:

— 3 EUR/t, jos purkamissatama sijaitsee Välimerellä, tai

— 2 EUR/t, jos purkamissatama sijaitsee Irlannissa, Yhdistyneessä kuningaskunnassa, Tanskassa, Ruotsissa, Suomessa tai Iberian niemimaan Atlantin valtameren puoleisella rannikolla.

⁽³⁾ Tuoja voi päästä osalliseksi kiinteämääräisestä alennuksesta, jonka määrä on 14 tai 8 EUR tonnilta, jos asetuksen (EY) N:o 1249/96 2 artiklan 5 kohdassa säädetyt edellytykset täyttyvät.

LIITE II

Tullien laskentatekijät

(17.7.2000 ja 28.7.2000 välisenä aikana)

1. Vahvistamispäivää edeltävien kahden viikon keskiarvot:

Pörssinoteeraukset	Minneapolis	Kansas-City	Chicago	Chicago	Minneapolis	Minneapolis	Minneapolis
Tuote (valkuais-%, kun kosteus on 12 %)	HRS2. 14 %	HRW2. 11,5 %	SRW2	YC3	HAD2	keskilaa- tuinen (*)	US barley 2
Noteeraus (EUR/t)	119,18	111,10	96,61	76,99	170,32 (**)	160,32 (**)	108,09 (**)
Lisä/Meksikonlahti (EUR/t)	—	10,87	2,34	5,52	—	—	—
Lisä/Suuret järvet (EUR/t)	21,50	—	—	—	—	—	—

(*) Vähennys 10 EUR/t ("discount") (asetuksen (EY) N:o 1249/96 4 artiklan ensimmäinen kappale).

(**) Fob Suuret järvet.

2. Maksut: Meksikonlahti—Rotterdam: 17,95 EUR/t; Suuret järvet—Rotterdam: 27,60 EUR/t.

3. Asetuksen (EY) N:o 1249/96 4 artiklan 2 kohdan kolmannessa alakohdassa tarkoitettut tukipalkkiot: 0,00 EUR/t (HRW2)
0,00 EUR/t (SRW2).

KOMISSION ASETUS (EY) N:o 1699/2000,**annettu 31 päivänä heinäkuuta 2000,****siirappien ja tiettyjen muiden sellaisenaan vietävien sokerialan tuotteiden vientitukien vahvistamisesta**

EUROOPAN YHTEISÖJEN KOMISSIO, joka

ottaa huomioon Euroopan yhteisön perustamissopimuksen,

ottaa huomioon sokerialan yhteisestä markkinajärjestelystä 13 päivänä syyskuuta 1999 annetun neuvoston asetuksen (EY) N:o 2038/1999 ⁽¹⁾, sellaisena kuin se on muutettuna komission asetuksella (EY) N:o 1527/2000 ⁽²⁾, ja erityisesti sen 18 artiklan 5 kohdan,

sekä katsoo, että

- (1) asetuksen (EY) N:o 2038/1999 18 artiklan nojalla mainitun asetuksen 1 artiklan 1 kohdan d alakohdassa tarkoitettuja tuotteita koskevien maailmanmarkkinoiden noteerausten tai hintojen ja kyseisten tuotteiden yhteisön hintojen välinen erotus voidaan korvata vientituella,
- (2) sokerialan vientitukien myöntämistä koskevista yksityiskohtaisista soveltamissäännöistä 7 päivänä syyskuuta 1995 annetun asetuksen (EY) N:o 2135/95 ⁽³⁾ 3 artiklan mukaan asetuksen (EY) N:o 2038/1999 1 artiklan 1 kohdan d alakohdassa tarkoitettujen vietyjen tuotteiden tuki sadalta kilogrammalta vastaa sakkaroosipitoisuudella, johon on tarvittaessa lisätty sakkaroosiksi muunnettujen muiden sokerien pitoisuus, kerrottua perusmäärää; tämä kyseisen tuotteen todettu sakkaroosipitoisuus määritetään asetuksen (EY) N:o 2135/95 3 artiklassa,
- (3) asetuksen (EY) N:o 2038/1999 21 artiklan 3 kohdan mukaan sellaisenaan vietyä sorboosia koskevan tuen perusmäärä vastaa tuen perusmäärää, josta on vähennetty kemianteollisuudessa käytettävän sokerin tuotantotuen soveltamista koskevista yleisistä säännöistä 25 päivänä maaliskuuta 1986 annetun neuvoston asetuksen (ETY) N:o 1010/86 ⁽⁴⁾, sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna komission asetuksella (EY) N:o 1148/98 ⁽⁵⁾, mukaisesti jälkimmäisen asetuksen liitteessä luetelluille tuotteille voimassa olevan tuotantotuen sadasosa,
- (4) asetuksen (EY) N:o 2038/1999 21 artiklan 1 kohdan mukaan mainitun asetuksen 1 artiklan 1 kohdan d alakohdassa tarkoitettujen muiden sellaisenaan vietyjen

tuotteiden tuen perusmäärä vastaa yhtä sadasosaa siitä määrästä, joka saadaan ottaen huomioon muilla kuin alijäämäläueilla sen kuukauden aikana, jolle perusmäärä on vahvistettu, voimassa oleva valkoisen sokerin interventiohinnan ja maailmanmarkkinoilla todettujen valkoisen sokerin noteerausten tai hintojen välinen erotus, sekä ottaen huomioon tarve saavuttaa tasapaino kolmansiin maihin jalostettuina tavaroina vietäväksi tarkoitettujen yhteisön perustuotteiden käytön ja näiden maiden jalostusliikenteeseen hyväksytyjen tuotteiden käytön välillä,

- (5) asetuksen (EY) N:o 2038/1999 21 artiklan 4 kohdan mukaan perusmäärän soveltaminen voidaan rajoittaa tiettyihin mainitun asetuksen 1 artiklan 1 kohdan d alakohdassa tarkoitettuihin tuotteisiin,
- (6) asetuksen (EY) N:o 2038/1999 18 artiklan nojalla voidaan säätää tuesta mainitun asetuksen 1 artiklan 1 kohdan f, g ja h alakohdassa tarkoitettujen tuotteiden vientiin sellaisenaan; tuen taso on määritettävä sadalta kilogrammalta kuiva-ainetta, ottaen erityisesti huomioon CN-koodiin 1702 30 91 kuuluvien tuotteiden vientiin sovellettava tuki, asetuksen (EY) N:o 2038/1999 1 artiklan 1 kohdan d alakohdassa tarkoitettujen tuotteiden vientiin sovellettava tuki sekä suunniteltuun vientiin liittyvät taloudelliset näkökohdat; mainitun 1 kohdan f ja g alakohdassa tarkoitettujen tuotteiden tuki myönnetään ainoastaan tuotteille, jotka täyttävät asetuksen (EY) N:o 2135/95 5 artiklassa esitetyt edellytykset, ja h alakohdassa tarkoitettujen tuotteiden tuki myönnetään ainoastaan tuotteille, jotka täyttävät asetuksen (EY) N:o 2135/95 6 artiklassa esitetyt edellytykset,
- (7) edellä tarkoitettut tuet on vahvistettava kuukausittain; tukia voidaan muuttaa muuna aikana,
- (8) näiden yksityiskohtaisten sääntöjen soveltamisesta seuraa, että kyseisten tuotteiden tuet olisi vahvistettava tämän asetuksen liitteessä esitettyjen määrien mukaisiksi,
- (9) Tässä asetuksessa säädetyt toimenpiteet ovat sokerin hallintokomitean lausunnon mukaiset,

⁽¹⁾ EYVL L 252, 25.9.1999, s. 1.

⁽²⁾ EYVL L 175, 14.7.2000, s. 59.

⁽³⁾ EYVL L 214, 8.9.1995, s. 16.

⁽⁴⁾ EYVL L 94, 9.4.1986, s. 9.

⁽⁵⁾ EYVL L 159, 3.6.1998, s. 38.

ON ANTANUT TÄMÄN ASETUKSEN:

1 artikla

Asetuksen (EY) N:o 2038/1999 1 artiklan 1 kohdan d, f, g ja h alakohdassa tarkoitettujen, sellaisenaan vietävien tuotteiden vientiin myönnettävät tuet vahvistetaan liitteen mukaisesti.

2 artikla

Tämä asetus tulee voimaan 1 päivänä elokuuta 2000.

Tämä asetus on kaikilta osiltaan velvoittava, ja sitä sovelletaan sellaisenaan kaikissa jäsenvaltioissa.

Tehty Brysselissä 31 päivänä heinäkuuta 2000.

Komission puolesta

Pedro SOLBES MIRA

Komission jäsen

LIITE

siirappien ja tiettyjen muiden sellaisenaan vietyjen sokerialan tuotteiden vientitukien vahvistamisesta 31 päivänä heinäkuuta 2000 annettuun komission asetukseen

Tuotekoodi	Tuen määrä
	— EUR/100 kg kuiva-ainetta —
1702 40 10 9100	39,20 ⁽²⁾
1702 60 10 9000	39,20 ⁽²⁾
1702 60 80 9100	74,48 ⁽⁴⁾
	— EUR/1 % sakkaroosia × 100 kg —
1702 60 95 9000	0,3920 ⁽¹⁾
	— EUR/100 kg kuiva-ainetta —
1702 90 30 9000	39,20 ⁽²⁾
	— EUR/1 % sakkaroosia × 100 kg —
1702 90 60 9000	0,3920 ⁽¹⁾
1702 90 71 9000	0,3920 ⁽¹⁾
1702 90 99 9900	0,3920 ⁽¹⁾ ⁽³⁾
	— EUR/100 kg kuiva-ainetta —
2106 90 30 9000	39,20 ⁽²⁾
	— EUR/1 % sakkaroosia × 100 kg —
2106 90 59 9000	0,3920 ⁽¹⁾

⁽¹⁾ Perusmäärää ei sovelleta siirappeihin, joiden puhtausaste on alle 85 prosenttia (asetus (EY) N:o 2135/95). Sakkaroosipitoisuus määritetään asetuksen (EY) N:o 2135/95 3 artiklan mukaisesti.

⁽²⁾ Sovelletaan ainoastaan asetuksen (EY) N:o 2135/95 5 artiklassa tarkoitettuihin tuotteisiin.

⁽³⁾ Perusmäärää ei voida soveltaa asetuksen (ETY) N:o 3513/92 (EYVL L 355, 5.12.1992, s. 12) liitteen 2 kohdassa määritelyyn tuotteeseen.

⁽⁴⁾ Sovelletaan ainoastaan asetuksen (EY) N:o 2135/95 6 artiklassa tarkoitettuihin tuotteisiin.

Huom.: Tuotekoodit ja alaviitteet määritellään komission asetuksessa (ETY) N:o 3846/87 (EYVL L 366, 24.12.1987, s. 1), sellaisena kuin se on muutettuna.

**KOMISSION ASETUS (EY) N:o 1700/2000,
annettu 31 päivänä heinäkuuta 2000,
sellaisenaan vietävän valkoisen sokerin ja raakasokerin vientitukien muuttamisesta**

EUROOPAN YHTEISÖJEN KOMISSIO, joka

ottaa huomioon Euroopan yhteisön perustamissopimuksen,
ottaa huomioon sokerialan yhteisestä markkinajärjestelystä 13 päivänä syyskuuta 1999 annetun neuvoston asetuksen (EY) N:o 2038/1999 ⁽¹⁾, sellaisena kuin se on muutettuna komission asetuksella (EY) N:o 1527/2000 ⁽²⁾, ja erityisesti sen 18 artiklan 5 kohdan kolmannen alakohdan,

sekä katsoo seuraavaa:

- (1) Valkoisen sokerin ja raakasokerin vientiin sovellettavat tuet vahvistetaan komission asetuksessa (EY) N:o 1572/2000 ⁽³⁾, sellaisena kuin se on muutettuna asetuksella (EY) N:o 1646/2000 ⁽⁴⁾.
- (2) Asetuksessa (EY) N:o 1572/2000 mainittujen yksityiskohtaisten sääntöjen soveltamisesta komission käytettävissä oleviin tietoihin seuraa, että nykyisin voimassa

olevat vientituet olisi muutettava tämän asetuksen liitteen mukaisesti,

ON ANTANUT TÄMÄN ASETUKSEN:

1 artikla

Muutetaan asetuksen (EY) N:o 2038/1999 1 artiklan 1 kohdan a alakohdassa tarkoitettujen sellaisenaan vietävien ja denaturoimattomien, asetuksen (EY) N:o 1572/2000, liitteessä vahvistettujen tuotteiden vientituet liitteessä esitettyjen määrien mukaisesti.

2 artikla

Tämä asetus tulee voimaan 1 päivänä elokuuta 2000.

Tämä asetus on kaikilta osiltaan velvoittava, ja sitä sovelletaan sellaisenaan kaikissa jäsenvaltioissa.

Tehty Brysselissä 31 päivänä heinäkuuta 2000.

Komission puolesta

Pedro SOLBES MIRA

Komission jäsen

⁽¹⁾ EYVL L 252, 25.9.1999, s. 1.

⁽²⁾ EYVL L 175, 14.7.2000, s. 59.

⁽³⁾ EYVL L 181, 20.7.2000, s. 6.

⁽⁴⁾ EYVL L 189, 27.7.2000, s. 6.

LIITE

sellaisenaan vietävän valkoisen sokerin ja raakasokerin vientitukien muuttamisesta 31 päivänä heinäkuuta 2000 annettuun komission asetukseen

Tuotekoodi	Tuen määrä
	— EUR/100 kg —
1701 11 90 9100	36,06 ⁽¹⁾
1701 11 90 9910	32,25 ⁽¹⁾
1701 11 90 9950	⁽²⁾
1701 12 90 9100	36,06 ⁽¹⁾
1701 12 90 9910	32,25 ⁽¹⁾
1701 12 90 9950	⁽²⁾
	— EUR/1 % sakkaroosia × 100 kg —
1701 91 00 9000	0,3920
	— EUR/100 kg —
1701 99 10 9100	39,20
1701 99 10 9910	39,20
1701 99 10 9950	39,20
	— EUR/1 % sakkaroosia × 100 kg —
1701 99 90 9100	0,3920

⁽¹⁾ Tätä määrää sovelletaan raakasokeriin, jonka tuotto on 92 %. Jos viedyn raakasokerin tuotto poikkeaa 92 %:sta, sovellettavan tuen määrä lasketaan asetuksen (EY) N:o 2038/1999 19 artiklan 4 kohdan säännösten mukaisesti.

⁽²⁾ Vahvistaminen keskeytetty komission asetuksella (ETY) N:o 2689/85 (EYVL L 255, 26.9.1985, s. 12), sellaisena kuin se on muutettuna asetuksella (ETY) 3251/85 (EYVL L 309, 21.11.1985, s. 14).

KOMISSION ASETUS (EY) N:o 1701/2000,**annettu 31 päivänä heinäkuuta 2000,****tavallisen vehnän kaikkiin kolmansiin maihin suuntautuvan viennin tukea koskevan tarjouskilpailun avaamisesta**

EUROOPAN YHTEISÖJEN KOMISSIO, joka

ON ANTANUT TÄMÄN ASETUKSEN:

ottaa huomioon Euroopan yhteisön perustamissopimuksen,

ottaa huomioon vilja-alan yhteisestä markkinajärjestelystä 30 päivänä kesäkuuta 1992 annetun neuvoston asetuksen (ETY) N:o 1766/92 ⁽¹⁾, sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna komission asetuksella (EY) N:o 1510/2000 ⁽²⁾,

ottaa huomioon neuvoston asetuksen (ETY) N:o 1766/92 tietyistä yksityiskohtaisista soveltamissäännöistä, vientitukien myöntämisestä ja häiriötilanteessa toteutettavista toimenpiteistä vilja-alalla 29 päivänä kesäkuuta 1995 annetun komission asetuksen (EY) N:o 1501/95 ⁽³⁾, sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna asetuksella (EY) N:o 2513/98 ⁽⁴⁾, ja erityisesti sen 4 artiklan,

sekä katsoo seuraavaa:

- (1) Viljamarkkinoiden tämänhetkisen tilanteen takia on aiheellista avata asetuksen (EY) N:o 1501/95 4 artiklassa tarkoitettu tavallisen vehnän vientitukea koskeva tarjouskilpailu.
- (2) Yksityiskohtaiset säännöt tarjouskilpailumenettelyn soveltamisesta vientituen vahvistamista varten on annettu komission asetuksessa (EY) N:o 1501/95. Tarjouskilpailusitoumuksiin kuuluu velvoite jättää vientitodistushakemus. Tarjouskilpailuvakuus, jonka suuruus on 12 euroa tonnia kohti ja joka on annettava tarjousta esitetäessä, voi taata tämän velvoitteen noudattamisen.
- (3) On tarpeen säätää erityisestä voimassaoloajasta tässä tarjouskilpailussa annetuille todistuksille. Tämän voimassaoloajan on vastattava maailmanmarkkinoiden tarpeita markkinointivuoden 2000/2001 osalta.
- (4) Kaikkien asianomaisten tasapuolisen kohtelun varmistamiseksi on tarpeen säätää annetuille todistuksille yhtä pitkä voimassaoloaika.
- (5) Vientiä koskevan tarjouskilpailumenettelyn sujuminen edellyttää, että säädetään vähimmäismäärästä sekä toimivaltaisille viranomaisille toimitettujen tarjousten määräajasta ja muodosta.
- (6) Tässä asetuksessa säädetyt toimenpiteet ovat viljan hallintokomitean lausunnon mukaiset,

1 artikla

1. Järjestetään asetuksen (EY) N:o 1501/95 4 artiklassa säädetty vientitukea koskeva tarjouskilpailu.

2. Tarjouskilpailu koskee kaikkiin kolmansiin maihin vietävää tavallista vehnää.

3. Tarjouskilpailuun voi osallistua 17 päivään toukokuuta 2001 asti. Kyseisen jakson aikana järjestetään viikoittaisia tarjouskilpailuja, joihin liittyvät määrät ja tarjousten jättöpäivät määritetään tarjouskilpailuilmoituksessa.

Asetuksen (EY) N:o 1501/95 4 artiklan 4 kohdasta poiketen ensimmäisen osittaisen tarjouskilpailun tarjousten jättöaika päättyy 3 päivänä elokuuta 2000.

2 artikla

Tarjous voidaan hyväksyä ainoastaan, jos se koskee vähintään 1 000:ta tonnia.

3 artikla

Asetuksen (EY) N:o 1501/95 5 artiklan 3 a kohdassa tarkoitettu vakuus on 12 euroa tonnia kohti.

4 artikla

1. Poiketen siitä, mitä maataloustuotteiden tuonti-, vienti- ja ennakkovahvistustodistusten järjestelmän soveltamista koskevista yhteisistä yksityiskohtaisista säännöistä annetun komission asetuksen (ETY) N:o 3719/88 ⁽⁵⁾ 21 artiklan 1 kohdassa säädetään, asetuksen (EY) N:o 1501/95 8 artiklan 1 kohdan mukaisesti annettuja vientitodistuksia pidetään niiden voimassaoloajan määrittämistä varten tarjousten jättöpäivänä annettuina.

2. Tässä tarjouskilpailussa annetut vientitodistukset ovat voimassa niiden 1 kohdan mukaisesta antopäivästä alkaen seuraavan neljännen kuukauden loppuun asti.

5 artikla

1. Komissio päättää asetuksen (ETY) N:o 1766/92 23 artiklassa säädettyä menettelyä noudattaen

⁽¹⁾ EYVL L 181, 1.7.1992, s. 21.

⁽²⁾ EYVL L 174, 13.7.2000, s. 11.

⁽³⁾ EYVL L 147, 30.6.1995, s. 7.

⁽⁴⁾ EYVL L 313, 21.11.1998, s. 16.

⁽⁵⁾ EYVL L 331, 2.12.1988, s. 1.

- joko enimmäisvientituen vahvistamisesta ottaen huomioon erityisesti asetuksen (EY) N:o 1501/95 1 artiklassa säädetyt perusteet,
- tai tarjouskilpailun ratkaisematta jättämisestä.

2. Kun enimmäisvientituki on vahvistettu, tarjouskilpailu ratkaistaan sen tarjouksen tekijän tai niiden tarjousten tekijöiden hyväksi, joiden tarjous on samansuuruinen tai pienempi kuin enimmäistuki.

6 artikla

Jätettyjen tarjousten on saavuttava komissioon jäsenvaltioiden välityksellä viimeistään puolitoista tuntia tarjouskilpailuilmoituksessa tarjousten viikoittaiselle jättämiselle asetetun määräajan päättymisen jälkeen. Tarjoukset on välitettävä liit-

teessä I esitetyn kaavion mukaisesti liitteessä II osoitettuihin teleksi- tai telekopionumeroihin.

Ellei yhtään tarjousta ole jätetty, jäsenmaat ilmoittavat siitä komissiolle edellisessä kohdassa tarkoitetussa määräajassa.

7 artikla

Tarjousten jättämiselle asetetut määräajat vastaavat Belgian aikaa.

8 artikla

Tämä asetus tulee voimaan seuraavana päivänä sen jälkeen, kun se on julkaistu *Euroopan yhteisöjen virallisessa lehdessä*.

Tämä asetus on kaikilta osiltaan velvoittava, ja sitä sovelletaan sellaisenaan kaikissa jäsenvaltioissa.

Tehty Brysselissä 31 päivänä heinäkuuta 2000.

Komission puolesta

Pedro SOLBES MIRA

Komission jäsen

LIITE I

Viikoittainen tarjouskilpailu kaikkiin kolmansiin maihin vietävän tavallisen vehnän vientituesta

(Asetus (EY) N:o 1701/2000)

Tarjousten jättämiselle asetetun määräajan päättymisaika (päivämäärä/tunti)

1	2	3
Tarjousten tekijöiden numero	Määrä tonneina	Vientituen määrä EUR tonnia kohti
1		
2		
3		
jne.		

LIITE II

Ainoat yhteydenpidossa Brysseliin (PO AGRI (C/1)) käytettävät numerot:

- teleksillä: — 22037 AGREC B
— 22070 AGREC B (kreikkalaiset kirjaimet),
— faksilla: — 296 49 56
— 295 25 15.
-

KOMISSION ASETUS (EY) N:o 1702/2000,**annettu 31 päivänä heinäkuuta 2000,****Espanjan lipun alla purjehtivien alusten turskan kalastuksen lopettamisesta**

EUROOPAN YHTEISÖJEN KOMISSIO, joka

ottaa huomioon Euroopan yhteisön perustamissopimuksen, ottaa huomioon yhteiseen kalastuspolitiikkaan sovellettavasta valvontajärjestelmästä 12 päivänä lokakuuta 1993 annetun neuvoston asetuksen (ETY) N:o 2847/93 ⁽¹⁾, sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna asetuksella (EY) N:o 2846/98 ⁽²⁾, ja erityisesti sen 21 artiklan 3 kohdan,

sekä katsoo seuraavaa:

- (1) Yhteisön vesialueilla ja yhteisön aluksiin sellaisilla muilla vesialueilla, joilla sovelletaan saalisrajoituksia, sovellettavien eräiden kalakantojen ja kalakantaryhmien kalastusmahdollisuuksien ja niihin liittyvien edellytysten vahvistamisesta vuodeksi 2000 ja asetuksen (EY) N:o 66/98 muuttamisesta 17 päivänä joulukuuta 1999 annetussa neuvoston asetuksessa (EY) N:o 2742/1999 ⁽³⁾, sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna asetuksella (EY) N:o 1447/2000 ⁽⁴⁾,
- (2) Kiintiöiden alaisten kalakantojen saaliiden määrällisistä rajoituksista annettujen säännösten noudattamisen turvaamiseksi komission on tarpeen vahvistaa päivämäärä, johon mennessä jäsenvaltion lipun alla purjehtivien alusten katsotaan täyttäneen kiintiönsä.
- (3) Komissiolle toimitettujen tietojen mukaan Espanjan lipun alla purjehtivien tai Espanjassa rekisteröityjen alusten turskasaaliit ICES-alueiden I ja II vesillä (Norjan

vesialueet) ovat täyttäneet vuodeksi 2000 myönnetyn kiintiön. Espanja on kieltänyt tämän kannan kalastuksen 4 päivästä heinäkuuta 2000 alkaen. Tämän vuoksi on tarpeen noudattaa tätä päivämäärää,

ON ANTANUT TÄMÄN ASETUKSEN:

1 artikla

Espanjan lipun alla purjehtivien tai Espanjassa rekisteröityjen alusten turskasaaliit ICES-alueiden I ja II vesillä (Norjan vesialueet) ovat täyttäneet Espanjalle vuodeksi 2000 myönnetyn kiintiön.

Kielletään Espanjan lipun alla purjehtivilta tai Espanjassa rekisteröidyiltä aluksilta turskan kalastus ICES-alueiden I ja II vesillä (Norjan vesialueet) sekä edellä mainittujen alusten tämän asetuksen ensimmäisen soveltamispäivän jälkeen pyytämän kyseisen kannan hallussa pitäminen aluksessa sekä sen uudelleenlause ja purku.

2 artikla

Tämä asetus tulee voimaan seuraavana päivänä sen jälkeen, kun se on julkaistu *Euroopan yhteisöjen virallisessa lehdessä*.

Sitä sovelletaan 4 päivästä heinäkuuta 2000.

Tämä asetus on kaikilta osiltaan velvoittava, ja sitä sovelletaan sellaisenaan kaikissa jäsenvaltioissa.

Tehty Brysselissä 31 päivänä heinäkuuta 2000.

Komission puolesta

Pedro SOLBES MIRA

Komission jäsen

⁽¹⁾ EYVL L 261, 20.10.1993, s. 1.

⁽²⁾ EYVL L 358, 31.12.1998, s. 5.

⁽³⁾ EYVL L 341, 31.12.1999, s. 1.

⁽⁴⁾ EYVL L 163, 4.7.2000, s. 5.

**KOMISSION ASETUS (EY) N:o 1703/2000,
annettu 31 päivänä heinäkuuta 2000,
tiettyjen tavaroiden luokittelusta yhdistettyyn nimikkeistöön**

EUROOPAN YHTEISÖJEN KOMISSIO, joka

ottaa huomioon Euroopan yhteisön perustamissopimuksen,
ottaa huomioon tariffi- ja tilastonimikkeistöstä ja yhteisestä
tullitariffista 23 päivänä heinäkuuta 1987 annetun neuvoston
asetuksen (ETY) N:o 2658/87 ⁽¹⁾, sellaisena kuin se on viimeksi
muutettuna asetuksella (EY) N:o 1264/2000 ⁽²⁾, ja erityisesti sen
9 artiklan,

sekä katsoo seuraavaa:

- (1) Asetuksen (ETY) N:o 2658/87 liitteenä olevan yhdistetyn
nimikkeistön yhdenmukaisen soveltamisen varmistami-
seksi on tarpeen antaa tämän asetuksen liitteessä esitet-
tyjen tavaroiden luokittelua koskevia säännöksiä.
- (2) Asetuksessa (ETY) N:o 2658/87 vahvistetaan yhdistetyn
nimikkeistön yleiset tulkintasäännöt; näitä sääntöjä
sovelletaan myös kaikkiin muihin nimikkeistöihin, jotka
perustuvat kokonaan tai osittain yhdistettyyn nimikkeis-
töön taikka joissa siihen mahdollisesti lisätään alajakoja
ja jotka vahvistetaan yhteisön erityissäännöksillä tava-
roiden kauppaa koskevien tariffimääräysten tai muiden
toimenpiteiden soveltamiseksi.
- (3) Mainittujen yleisten tulkintasääntöjen mukaan on tämän
asetuksen liitteen taulukossa olevassa 1 sarakkeessa
esitetyt tavarat luokiteltava 2 sarakkeen CN-koodeihin 3
sarakeesta ilmenevin perustein.
- (4) On asianmukaista, että jäsenvaltioiden tulliviranomaisten
tavaroiden luokittelusta yhdistettyyn nimikkeistöön anta-
miin sitoviin tariffitietoihin, jotka eivät ole tällä asetuk-

sella vahvistettujen säännösten mukaisia, voi haltija edel-
leen vedota yhteisön tullikoodeksista 12 päivänä loka-
kuuta 1992 annetun neuvoston asetuksen (ETY) N:o
2913/92 ⁽³⁾, sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna
Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksella (EY) N:o
955/1999 ⁽⁴⁾, 12 artiklan 6 kohdan mukaisesti kolmen
kuukauden ajan.

- (5) Tässä asetuksessa säädetyt toimenpiteet ovat tullikoodek-
sikomitean lausunnon mukaiset,

ON ANTANUT TÄMÄN ASETUKSEN:

1 artikla

Liitteenä olevan taulukon 1 sarakkeessa esitetyt tavarat luokitel-
laan ydistetyssä nimikkeistössä mainitun taulukon 2 sarakkeen
CN-koodeihin.

2 artikla

Jäsenvaltioiden tulliviranomaisten antamiin sitoviin tariffitie-
toihin, jotka eivät ole tässä asetuksessa vahvistettujen sään-
nösten mukaisia, voidaan vedota asetuksen (ETY) N:o 2913/92
12 artiklan 6 kohdan mukaisesti vielä kolmen kuukauden ajan.

3 artikla

Tämä asetus tulee voimaan kahdentenakymmenentenä päivänä
sen jälkeen, kun se on julkaistu *Euroopan yhteisöjen virallisessa*
lehdessä.

Tämä asetus on kaikilta osiltaan velvoittava, ja sitä sovelletaan sellaisenaan kaikissa jäsenval-
tioissa.

Tehty Brysselissä 31 päivänä heinäkuuta 2000.

Komission puolesta

Pedro SOLBES MIRA

Komission jäsen

⁽¹⁾ EYVL L 256, 7.9.1987, s. 1.
⁽²⁾ EYVL L 144, 17.6.2000, s. 6.

⁽³⁾ EYVL L 302, 19.10.1992, s. 1.
⁽⁴⁾ EYVL L 119, 7.5.1999, s. 1.

LIITE

Tavaran kuvaus	CN-koodi	Perusteet
(1)	(2)	(3)
1. Valmistetut, kiehautetut sienet (<i>Agaricus</i> spp.) jotka ovat kokonaan liemessä ja joilla on seuraavat ominaisuudet: — vapaata haihtuvaa happoa etikkahappona ilmaistuna: 0,5 p-% — sulfiittia: < 2 miljoonasosaa — suolaa: 2,6 p-%. Tämä tuote sisältää muita säilöntäaineita ja soveltuu välittömään kulutukseen.	2003 10 30	Luokittelu määräytyy yhdistetyn nimikkeistön 1 ja 6 yleisen tulkintasäännön, 20 ryhmän 1 lisähuomautuksen sekä CN-koodien 2003, 2003 10 ja 2003 10 30 nimiketekstien mukaan. Yhdistetyn nimikkeistön 20 ryhmän 1 lisähuomautuksen mukaan tuotetta ei voida luokitella nimikkeeseen 2001 90 50 koska sen suolapitoisuus on suurempi kuin 2,5 p-%.
2. Synteettinen materiaali, joka koostuu styreeni-eteeni/propeeni-styreeni- tai styreeni-eteeni/buteeni-styreenimöhkälekopolymeereistä, joilla on alhainen tyydyttymättömyysaste (jodiluku 4—7).	4002 99 90	Luokittelu määräytyy yhdistetyn nimikkeistön 1 ja 6 yleisen tulkintasäännön, 40 ryhmän 4 a huomautuksen sekä CN-koodien 4002, 4002 99 ja 4002 99 90 nimiketekstien mukaan. Näillä möhkälekopolymeereillä on kaikki 40 ryhmän 4 a huomautuksessa määritellyt ominaisuudet ja ne luokitellaan synteettisinä kumeina nimikkeeseen 4002.

**KOMISSION ASETUS (EY) N:o 1704/2000,
annettu 31 päivänä heinäkuuta 2000,
perustamissopimuksen liitteeseen I kuulumattomina tavaroina vietäviin tiettyihin vilja- ja riisialojen
tuotteisiin sovellettavien tukien määrien vahvistamisesta**

EUROOPAN YHTEISÖJEN KOMISSIO, joka

ottaa huomioon Euroopan yhteisön perustamissopimuksen,

ottaa huomioon vilja-alan yhteisestä markkinajärjestelystä 30 päivänä kesäkuuta 1992 annetun neuvoston asetuksen (ETY) N:o 1766/92 ⁽¹⁾, sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna komission asetuksella (EY) N:o 1510/2000 ⁽²⁾, ja erityisesti sen 13 artiklan 3 kohdan,

ottaa huomioon riisin yhteisestä markkinajärjestelystä 22 päivänä joulukuuta 1995 annetun neuvoston asetuksen (EY) N:o 3072/95 ⁽³⁾, sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna asetuksella (EY) N:o 1528/2000 ⁽⁴⁾, ja erityisesti sen 13 artiklan 3 kohdan,

sekä katsoo seuraavaa:

- (1) Asetuksen (ETY) N:o 1766/92 13 artiklan 1 kohdan ja asetuksen (EY) N:o 3072/95 13 artiklan 1 kohdan mukaan kummankin mainitun asetuksen 1 artiklassa tarkoitettujen tuotteiden maailmanmarkkinoiden ja yhteisön markkinoiden noteerausten tai hintojen ero voidaan kattaa vientituella.
- (2) Tiettyjen perustamissopimuksen liitteeseen I kuulumattomina tavaroina vietävien maataloustuotteiden vientituen myöntämisyjärjestelmän soveltamista koskevista yksityiskohtaisista säännöistä ja tuen määrän vahvistamisperusteista 13 päivänä heinäkuuta 2000 annetussa komission asetuksessa (EY) N:o 1520/2000 ⁽⁵⁾ määritellään tuotteet, joille olisi vahvistettava niiden vientiin tapauskohtaisesti sovellettava tuen määrä, joko asetuksen (ETY) N:o 1766/92 liitteessä B tai asetuksen (EY) N:o 3072/95 liitteessä B lueteltuina tavaroina.
- (3) Asetuksen (EY) N:o 1520/2000 4 artiklan 1 kohdan ensimmäisen alakohdan mukaan tuen määrä 100 kilogrammalle kyseisiä perustuotteita on vahvistettava kullekin kuukaudelle.
- (4) Perustamissopimuksen liitteeseen I kuulumattomiin tavaroihin sisältyville maataloustuotteille myönnettävän vientituen osalta tehty maksusitoumukset saattavat vaarantua, jos tuen määrät vahvistetaan ennakolta suuriksi. Tämän vuoksi olisi kyseisissä tapauksissa toteutettava suojatoimenpiteitä estämättä silti pitkän aikavälin sopimusten tekoa. Erityisen tuen määrän vahvistaminen niitä tapauksia varten, joissa tuen ennakkovahvistusta

käytetään, on toimenpide, jolla kyseisten eri tavoitteiden saavuttaminen mahdollistetaan.

- (5) Neuvoston päätöksessä 87/482/ETY ⁽⁶⁾ hyväksytyn Euroopan yhteisön ja Amerikan yhdysvaltojen kesken sovitun makaronivalmisteiden vientiä yhteisöstä Yhdysvaltoihin koskevan järjestelyn johdosta on tarpeen eriyttää CN-koodeihin 1902 11 00 ja 1902 19 kuuluvien tavaroiden tuki niiden määräpaikan mukaan.
- (6) Asetuksen (EY) N:o 1520/2000 4 artiklan 3 ja 5 kohdan mukaisesti on tarpeen vahvistaa alennetun tuen määrä ottaen huomioon kyseiseen perustuotteeseen sovellettava neuvoston asetuksen (ETY) N:o 1722/93 ⁽⁷⁾, sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna komission asetuksella (EY) N:o 87/1999 ⁽⁸⁾, mukainen tuotantotuen määrä, joka on ollut voimassa tavaroiden oletettuna valmistusajankohtana.
- (7) Alkoholijuomia ei pidetä erityisen herkkinä niiden valmistamiseen käytettävien viljojen hinnan vaihteluille. Yhdistyneen kuningaskunnan, Irlannin ja Tanskan liittymissopimuksen 19. pöytäkirjassa kuitenkin määrätään, että on säädettävä tarpeellisista toimenpiteistä, joilla helpotetaan yhteisössä viljellyn viljan käyttöä viljoista valmistettavien alkoholijuomien tuotannossa. Siten on syytä mukauttaa alkoholijuomien muodossa vietyihin viljoihin sovellettavaa vientitukea.
- (8) On varmistettava jatkossakin varojen tiukka hallinnointi ottaen huomioon menoarviot ja varojen saatavuus.
- (9) Viljan hallintokomitea ei ole antanut lausuntoa puheenjohtajansa asettamassa määräajassa,

ON ANTANUT TÄMÄN ASETUKSEN:

1 artikla

Asetuksen (ETY) N:o 1766/92 liitteessä B tai asetuksen (EY) N:o 3072/95 liitteessä B lueteltuina tavaroina vietäviin asetuksen (EY) N:o 1520/2000 liitteessä A mainittuihin ja joko asetuksen (ETY) N:o 1766/92 1 artiklassa tai asetuksen (EY) N:o 3072/95 sellaisena kuin se on muutettuna, 1 artiklan 1 kohdassa tarkoitettuihin perustuotteisiin sovellettavien tukien määrät vahvistetaan liitteen mukaisesti.

⁽¹⁾ EYVL L 181, 1.7.1992, s. 21.

⁽²⁾ EYVL L 174, 13.7.2000, s. 11.

⁽³⁾ EYVL L 329, 30.12.1995, s. 18.

⁽⁴⁾ EYVL L 175, 14.7.2000, s. 64.

⁽⁵⁾ EYVL L 177, 15.7.2000, s. 1.

⁽⁶⁾ EYVL L 275, 29.9.1987, s. 36.

⁽⁷⁾ EYVL L 159, 1.7.1993, s. 112.

⁽⁸⁾ EYVL L 9, 15.1.1999, s. 8.

2 artikla

Käytettäessä ennen 14 päivänä heinäkuuta 2000 myönnettyä tukitodistusta ja asetuksen (ETY) N:o 1722/93 liitteessä I lueteltujen tavaroiden osalta sovelletaan alennettua tukea, jossa otetaan huomioon tuotantotuen määrä.

Jos toimija kuitenkin vienti-ilmoitusta hyväksyttäessä ja vientituen maksamista haettaessa toimittaa todisteet siitä, että kyseisten vietävien tavaroiden valmistuksessa käytetyille perustuotteille ei ole haettu eikä haeta asetuksessa (ETY) N:o 1722/

93 säädettyä tuotantotukea, sovelletaan tukea, jossa ei oteta huomioon tuotantotukea.

Edellisessä kohdassa tarkoitettu todiste on viejän esittämä kyseisen perustuotteen jalostajan ilmoitus, jossa todetaan, että asetuksessa (ETY) N:o 1722/93 säädettyä tuotantotukea perustuotteelle ei ole haettu eikä haeta. Ilmoituksia valvotaan asetuksen (EY) N:o 1520/2000 16 artiklan 1 kohdan mukaisesti.

3 artikla

Tämä asetus tulee voimaan 1 päivänä elokuuta 2000.

Tämä asetus on kaikilta osiltaan velvoittava, ja sitä sovelletaan sellaisenaan kaikissa jäsenvaltioissa.

Tehty Brysselissä 31 päivänä heinäkuuta 2000.

Komission puolesta

Erkki LIKANEN

Komission jäsen

LIITE

perustamissopimuksen liitteeseen I kuulumattomina tavaroina vietäviin tiettyihin vilja- ja riisialojen tuotteisiin sovellettavien tukien määrän vahvistamisesta 31 päivänä heinäkuuta 2000 annettuun komission asetukseen

CN-koodi	Tuotteiden kuvaus ⁽¹⁾	(EUR/100 kg)	
		Tuen määrä 100 kilogrammalta perustuotetta	
		tuen ennakkovahvistusta käytettäessä	muissa tapauksissa
1001 10 00	Durumvehnä: – vietäessä CN-koodeihin 1902 11 ja 1902 19 kuuluvia tavaroita Amerikan yhdysvaltoihin – muissa tapauksissa	— —	— —
1001 90 99	Vehnä sekä rukiin sekavilja: – vietäessä CN-koodeihin 1902 11 ja 1902 19 kuuluvia tavaroita Amerikan yhdysvaltoihin – muissa tapauksissa: – – sovellettaessa asetuksen (EY) N:o 1520/2000 ⁽²⁾ 4 artiklan 5 kohtaa – – sovellettaessa 2 artiklan ensimmäistä kohtaa – – vietäessä alaryhmän 2208 ⁽³⁾ kuuluvia tavaroita – – muissa tapauksissa	0,554 — — — 0,853	0,554 — — — 0,853
1002 00 00	Ruis	4,292	4,292
1003 00 90	Ohra – vietäessä alaryhmään 2208 ⁽³⁾ kuuluvia tavaroita – muissa tapauksissa	— —	— —
1004 00 00	Kaura	2,080	2,080
1005 90 00	Maissi, käytetty seuraavien tavaroiden muodossa: – tarkkelys: – – sovellettaessa asetuksen (EY) N:o 1520/2000 ⁽²⁾ 4 artiklan 5 kohtaa – – sovellettaessa 2 artiklan ensimmäistä kohtaa – – vietäessä alaryhmän 2208 ⁽³⁾ kuuluvia tavaroita – – muissa tapauksissa – CN-koodeihin 1702 30 51, 1702 30 59, 1702 30 91, 1702 30 99, 1702 40 90, 1702 90 50, 1702 90 75, 1702 90 79, 2106 90 55 kuuluva glukoosi, glukoosisiirappi, maltodekstriini, maltodekstriinisirappi ⁽⁴⁾ : – – sovellettaessa asetuksen (EY) N:o 1520/2000 ⁽²⁾ 4 artiklan 5 kohtaa – – sovellettaessa 2 artiklan ensimmäistä kohtaa – – vietäessä alaryhmään 2208 ⁽³⁾ kuuluvia tavaroita – – muissa tapauksissa – vietäessä alaryhmään 2208 ⁽³⁾ kuuluvia tavaroita – muut (mukaan lukien jalostamaton käyttö) CN-koodiin 1108 13 00 kuuluva perunatarkkelys, joka rinnastetaan maissin jalostuksesta saatavaan tuotteeseen: – sovellettaessa asetuksen (EY) N:o 1520/2000 ⁽²⁾ 4 artiklan 5 kohtaa – – sovellettaessa 2 artiklan ensimmäistä kohtaa – – vietäessä alaryhmän 2208 ⁽³⁾ kuuluvia tavaroita – muissa tapauksissa	4,146 4,146 4,362 6,155 2,821 2,821 3,272 4,830 4,362 6,155 4,146 4,146 4,362 6,155	4,146 4,146 4,362 6,155 2,821 2,821 3,272 4,830 4,362 6,155 4,146 4,146 4,362 6,155

(EUR/100 kg)			
CN-koodi	Tuotteiden kuvaus ⁽¹⁾	Tuen määrä 100 kilogrammalta perustuotetta	
		tuen ennakkovahvistusta käytettäessä	muissa tapauksissa
ex 1006 30	Kokonaan hiottu riisi:		
	– lyhytjyväinen	12,500	12,500
	– keskipitkäjyväinen	12,500	12,500
	– pitkäjyväinen	12,500	12,500
1006 40 00	Rikkoutuneet riisinjyvät	2,900	2,900
1007 00 90	Durra	—	—

⁽¹⁾ Käytettyihin jalostettuihin tai niihin rinnastettavien tuotteiden määriin on tarvittaessa sovellettava komission asetuksen (EY) N:o 1520/2000, sellaisena kuin se on muutettuna, liitteessä E olevia kertoimia (EYVL L 177, 15.7.2000, s. 1).

⁽²⁾ Kyseisen tavarankoodin CN-koodi on 3505 10 50, jollei sovelleta 2 artiklaa.

⁽³⁾ Asetuksen (ETY) N:o 1766/92 liitteessä B olevat tuotteet tai asetuksen (ETY) N:o 2825/93 2 artiklassa tarkoitetut tuotteet.

⁽⁴⁾ CN-koodien 1702 30 99, 1702 40 90 ja 1702 60 90 siirapeille, jotka on saatu sekoittamalla glukoosi- ja fruktoosisiirappia, vientituki voidaan myöntää ainoastaan glukoosisiirapin osalta.

**KOMISSION ASETUS (EY) N:o 1705/2000,
annettu 31 päivänä heinäkuuta 2000,
perustamissopimuksen liitteeseen I kuulumattomina tavaroina vietäviin tiettyihin maitotuotteisiin
sovellettavien tukien määrien vahvistamisesta**

EUROOPAN YHTEISÖJEN KOMISSIO, joka

ottaa huomioon Euroopan yhteisön perustamissopimuksen,

ottaa huomioon maito- ja maitotuotealan yhteisestä markkina-järjestelystä 15 päivänä toukokuuta 1999 annetun neuvoston asetuksen (EY) N:o 1255/1999 ⁽¹⁾, sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna komission asetuksella (EY) N:o 1526/2000 ⁽²⁾, ja erityisesti sen 31 artiklan,

sekä katsoo seuraavaa:

(1) Asetuksen (EY) N:o 1255/1999 31 artiklan 1 kohdan mukaan kyseisen asetuksen 1 artiklan a—e ja g kohdassa tarkoitettujen tuotteiden maailmanmarkkinoiden ja yhteisön markkinoiden hintojen ero voidaan kattaa vientituella. Tiettyjen perustamissopimuksen liitteeseen I kuulumattomina tavaroina vietävien maataloustuotteiden vientituen myöntämisyhteisön soveltamista koskevista yksityiskohtaisista säännöistä ja tuen määrän vahvistamisperusteista 13 päivänä heinäkuuta 2000 annetussa komission asetuksessa (EY) N:o 1520/2000 ⁽³⁾, määritellään tuotteet, joille olisi vahvistettava niiden vientiin asetuksen (EY) N:o 1255/1999 liitteessä lueteltuina tavaroina sovellettava tuen määrä.

(2) Asetuksen (EY) N:o 1520/2000 4 artiklan 1 kohdan ensimmäisen alakohdan mukaan tuen määrä 100 kilogrammalle kutakin kyseistä perustuotetta on vahvistettava kullekin kuukaudelle.

(3) Asetuksen (EY) N:o 1520/2000 4 artiklan 3 kohdassa säädetään, että tuen määrän vahvistamiseksi on tarvittaessa otettava huomioon kaikissa jäsenvaltioissa mainitun asetuksen liitteessä A lueteltujen perustuotteiden tai niihin rinnastettavien tuotteiden osalta sovellettava tuotantotuki, avustukset tai muut vaikutukseltaan vastaavat toimenpiteet kyseisen alan yhteisestä markkinajärjestelystä annetun asetuksen säännösten mukaisesti.

(4) Asetuksen (EY) N:o 1255/1999 12 artiklan 1 kohdan mukaan yhteisössä tuotetulle ja kaseiiniksi muutetulle rasvattomalle maidolle myönnetään tukea, jos tämä maito ja tästä maidosta valmistettu kaseiini täyttävät tietyt edellytykset.

(5) Voin myynnistä alennettuun hintaan sekä konditoria-tuotteiden, jäätelöiden ja muiden elintarvikkeiden valmistukseen tarkoitettulle kermalle, voille ja voiöljylle myönnettävästä tuesta 15 päivänä joulukuuta 1997 annetussa komission asetuksessa (EY) N:o 2571/97 ⁽⁴⁾, sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna asetuksella (EY) N:o 635/2000 ⁽⁵⁾, sallitaan voin ja kerman toimittaminen alennettuun hintaan tiettyjä tavaroita valmistaville laitoksille.

(6) On varmistettava jatkossakin varojen tiukka hallinnointi ottaen huomioon menoarviot ja varojen saatavuus.

(7) Tässä asetuksessa säädetty toimenpiteet ovat maidon ja maitotuotteiden hallintokomitean lausunnon mukaiset,

ON ANTANUT TÄMÄN ASETUKSEN:

1 artikla

1. Asetuksen (EY) N:o 1520/2000 liitteessä A ja asetuksen (EY) N:o 1255/1999 1 artiklassa tarkoitettuihin perustuotteisiin, jotka viedään asetuksen (EY) N:o 1255/1999 liitteessä lueteltuina tavaroina, sovellettavat vientituen määrät vahvistetaan liitteen mukaisesti.

2. Tuen määrää ei vahvisteta niille edellisessä kohdassa tarkoitetuille tuotteille, joita ei mainita liitteessä.

2 artikla

Tämä asetus tulee voimaan 1 päivänä elokuuta 2000.

⁽¹⁾ EYVL L 160, 26.6.1999, s. 48.

⁽²⁾ EYVL L 175, 14.7.2000, s. 55.

⁽³⁾ EYVL L 177, 15.7.2000, s. 1.

⁽⁴⁾ EYVL L 350, 20.12.1997, s. 3.

⁽⁵⁾ EYVL L 76, 25.3.2000, s. 9.

Tämä asetus on kaikilta osiltaan velvoittava, ja sitä sovelletaan sellaisenaan kaikissa jäsenvaltioissa.

Tehty Brysselissä 31 päivänä heinäkuuta 2000.

Komission puolesta

Erkki LIIKANEN

Komission jäsen

LIITE

perustamissopimuksen liitteeseen I kuulumattomina tavaroina vietäviin tiettyihin maitotuotteisiin sovellettavien tukien vahvistamisesta 31 päivänä heinäkuuta 2000 annettuun komission asetukseen

(EUR/100 kg)

CN-koodi	Tavaroiden kuvaus	Tuen määrä
ex 0402 10 19	Maito jauheena, rakeina tai muussa kiinteässä muodossa, lisättyä sokeria tai muuta makeutusainetta sisältämätön, rasvapitoisuus enintään 1,5 painoprosenttia (TJ 2): a) vietäessä CN-koodiin 3501 kuuluvia tavaroita b) vietäessä muita tavaroita	— 58,50
ex 0402 21 19	Maito jauheena, rakeina tai muussa kiinteässä muodossa, lisättyä sokeria tai muuta makeutusainetta sisältämätön, rasvapitoisuus 26 painoprosenttia (TJ 3): a) vietäessä TJ 3:n kaltaisina tuotteina voita tai kermaa sisältäviä tavaroita alennetulla hinnalla asetuksen (EY) N:o 2571/97 mukaisesti b) vietäessä muita tavaroita	67,07 83,00
ex 0405 10	Voi, jossa on rasvaa 82 painoprosenttia (TJ 6): a) vietäessä alennetulla hinnalla toimitettua voita tai kermaa sisältäviä tavaroita, jotka on valmistettu asetuksessa (EY) N:o 2571/97 annettujen edellytysten mukaisesti b) vietäessä CN-koodiin 2106 90 98 kuuluvia tavaroita, joiden maitorasvapitoisuus on vähintään 40 painoprosenttia c) vietäessä muita tavaroita	75,00 177,25 170,00

**KOMISSION ASETUS (EY) N:o 1706/2000,
annettu 31 päivänä heinäkuuta 2000,
perustamissopimuksen liitteeseen I kuulumattomina tavaroina vietäviin muniin ja munankeltuaisiin
sovellettavien tukien määrien vahvistamisesta**

EUROOPAN YHTEISÖJEN KOMISSIO, joka

ottaa huomioon Euroopan yhteisön perustamissopimuksen, ottaa huomioon muna-alan yhteisestä markkinajärjestelystä 29 päivänä lokakuuta 1975 annetun neuvoston asetuksen (ETY) N:o 2771/75 ⁽¹⁾, sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna komission asetuksella (EY) N:o 1516/96 ⁽²⁾, ja erityisesti sen 8 artiklan 3 kohdan,

sekä katsoo seuraavaa:

- (1) Asetuksen (ETY) N:o 2771/75 8 artiklan 1 kohdan mukaan kyseisen asetuksen 1 artiklan 1 kohdassa tarkoitettujen tuotteiden ja yhteisön hintojen erotus voidaan kattaa vientituella, kun kyseiset tuotteet viedään kyseisen asetuksen liitteessä mainittuina tavaroina. Tiettyjen perustamissopimuksen liitteeseen I kuulumattomina tavaroina vietävien maataloustuotteiden vientituen myöntämijärjestelmän ja tuen määrän vahvistamisperusteiden soveltamista koskevista yhteisistä yksityiskohdaisista säännöistä 13 päivänä heinäkuuta 2000 annettussa komission asetuksessa (EY) N:o 1520/2000 ⁽³⁾, määritellään tuotteet, joille on aiheellista vahvistaa tuen määrä, jota sovelletaan niiden vientiin asetuksen (ETY) N:o 2771/75 liitteessä lueteltuina tavaroina.
- (2) Asetuksen (EY) N:o 1520/2000 4 artiklan 1 kohdan mukaan tuen määrä 100 kilogrammalle kyseisiä perustuotteita on vahvistettava samaksi ajanjaksoksi, joka

otetaan huomioon vahvistettaessa näihin samoihin sellaisenaan vietäviin tuotteisiin sovellettavat tuet.

- (3) Uruguayn kierroksen monenvälisten kauppaneuvotte-
lujen yhteydessä tehdyn maataloutta koskevan sopi-
muksen 11 artiklan mukaan jonakin tavarana vietävälle
tuotteelle myönnettävä tuki ei saa olla suurempi kuin
tälle tuotteelle sellaisenaan vietäessä myönnettävä tuki.
- (4) On varmistettava jatkossakin varojen tiukka hallinnointi
ottaen huomioon menoarvot ja varojen saatavuus.
- (5) Tässä asetuksessa säädetyt toimenpiteet ovat siipikarjan-
lihan ja muniin hallintokomitean lausunnon mukaiset,

ON ANTANUT TÄMÄN ASETUKSEN:

1 artikla

Asetuksen (EY) N:o 1520/2000 liitteessä A ja asetuksen (ETY) N:o 2771/75 1 artiklan 1 kohdassa tarkoitettuihin tuotteisiin, jotka viedään asetuksen (ETY) N:o 2771/75 liitteessä I lueteltuina tavaroina, sovellettavien tukien määrät vahvistetaan tämän asetuksen liitteen mukaisesti.

2 artikla

Tämä asetus tulee voimaan 1 päivänä elokuuta 2000.

Tämä asetus on kaikilta osiltaan velvoittava, ja sitä sovelletaan sellaisenaan kaikissa jäsenvaltioissa.

Tehty Brysselissä 31 päivänä heinäkuuta 2000.

Komission puolesta

Erkki LIIKANEN

Komission jäsen

⁽¹⁾ EYVL L 282, 1.11.1975, s. 49.

⁽²⁾ EYVL L 189, 30.7.1996, s. 99.

⁽³⁾ EYVL L 177, 15.7.2000, s. 1.

LIITE

perustamissopimuksen liitteeseen I kuulumattomina tavaroina vietäviin muniin ja munankeltuaisiin sovellettavien tukien määrien vahvistamisesta 31 päivänä heinäkuuta 2000 annettuun komission asetukseen

(EUR/100 kg)

CN-koodi	Tavaran kuvaus	Määräpaikka (¹)	Tuen määrä
0407 00	Kuorelliset linnunmunat, tuoreet, säilötyt tai keitetyt:		
	– siipikarjan munat:		
0407 00 30	– – muut:		
	a) vietäessä CN-koodeihin 3502 11 90 ja 3502 19 90 kuuluvaa ovalbumiinia	02	10,00
		03	12,50
		04	5,00
	b) vietäessä muita tavaroita	01	5,00
0408	Kuorettomat linnunmunat ja munankeltuainen, tuoreet, kuivatut, höyryssä tai vedessä keitetyt, muotoillut, jäädytetyt tai muulla tavalla säilötyt, myös lisättyä sokeria tai muuta makeutusainetta sisältävät:		
	– munankeltuainen:		
0408 11	– – kuivattu:		
ex 0408 11 80	– – – elintarvikekäyttöön soveltuva:		
	makeuttamaton	01	55,00
0408 19	– – muut:		
	– – – elintarvikekäyttöön soveltuva:		
ex 0408 19 81	– – – – nestemäinen:		
	makeuttamaton	01	25,00
ex 0408 19 89	– – – – jäädytetty:		
	makeuttamaton	01	25,00
	– muut:		
0408 91	– – kuivatut:		
ex 0408 91 80	– – – elintarvikekäyttöön soveltuva:		
	makeuttamaton	01	41,00
0408 99	– – muut:		
ex 0408 99 80	– – – elintarvikekäyttöön soveltuva:		
	makeuttamaton	01	10,50

(¹) Määräpaikat ovat:

01 kolmannet maat

02 Kuwait, Bahrain, Oman, Qatar, Arabiemiirikunnat, Jemen, Hongkong EHA ja Venäjä

03 Etelä-Korea, Japani, Malesia, Thaimaa, Taiwan, Filippiinit ja Egypti

04 kaikki määräpaikat, ei kuitenkaan Sveitsi ja 02 ja 03 kohdassa ilmoitetut.

**KOMISSION ASETUS (EY) N:o 1707/2000,
annettu 31 päivänä heinäkuuta 2000,
perustamissopimuksen liitteeseen I kuulumattomina tavaroina vietäviin tiettyihin sokerialan tuot-
teisiin sovellettavista tuen määristä**

EUROOPAN YHTEISÖJEN KOMISSIO, joka

ottaa huomioon Euroopan yhteisön perustamissopimuksen,

ottaa huomioon sokerialan yhteisestä markkinajärjestelystä 13 päivänä syyskuuta 1999 annetun neuvoston asetuksen (EY) N:o 2038/1999 ⁽¹⁾, sellaisena kuin se on muutettuna komission asetuksella (EY) N:o 1527/2000 ⁽²⁾, ja erityisesti sen 18 artiklan 5 kohdan a alakohdan ja 15 kohdan,

sekä katsoo seuraavaa:

(1) Asetuksen (EY) N:o 2038/1999 18 artiklan 1 ja 2 kohdan mukaisesti voidaan kyseisen asetuksen 1 artiklan 1 kohdan a, c, d, f, g ja h alakohdassa tarkoitettujen tuotteiden kansainvälisten kauppahintojen ja yhteisön hintojen välinen erotus kattaa vientituella, jos kyseiset tuotteet viedään kyseisen asetuksen liitteessä mainittuina tavaroina. Tiettyjen perustamissopimuksen liitteeseen kuulumattomina tavaroina vietävien maataloustuotteiden vientituen myöntämisjärjestelmän soveltamista koskevista yksityiskohtaisista säännöistä ja tuen määrän vahvistamisperusteista 13 päivänä heinäkuuta 2000 annetussa komission asetuksessa (EY) N:o 1520/2000 ⁽³⁾ täsmennetään kyseisistä tuotteista ne, joille olisi vahvistettava niitä asetuksen (EY) N:o 2038/1999 liitteessä I mainittuina tavaroina vietäessä sovellettava tuen määrä.

(2) Asetuksen (EY) N:o 1520/2000 4 artiklan 1 kohdan mukaisesti tuen määrä on vahvistettava kuukausittain 100 kilogrammalle kutakin kyseistä perustuotetta.

(3) Asetuksen (EY) N:o 2038/1999 18 artiklan 3 kohdassa samoin kuin Uruguay'n kierroksen monenvälisten neuvottelujen osana tehdyn maataloutta koskevan sopimuksen 11 artiklassa määrätään, että tavaraan sisältyvälle tuotteelle myönnettävä vientituki ei saa olla suurempi kuin kyseiseen tuotteeseen sitä sellaisenaan vietäessä sovellettava tuki.

(4) Tässä asetuksessa vahvistettujen tukien määrien osalta voidaan käyttää ennakkovahvistusta, sillä tulevien kuukausien markkinatilannetta ei ole mahdollista vielä varmuudella arvioida.

(5) Perustamissopimuksen liitteeseen I kuulumattomiin tavariin sisältyville maataloustuotteille myönnettävän vientituen osalta tehty maksusitoumukset saattavat vaarantua, jos tuen määrät vahvistetaan ennakolta suuriksi. Tämän vuoksi olisi kyseisissä tapauksissa toteutettava suojatoimenpiteitä estämättä silti pitkän aikavälin sopimusten tekoa. Erityisen tuen määrän vahvistaminen niitä tapauksia varten, joissa tuen ennakkovahvistusta käytetään, on toimenpide, jolla kyseisten eri tavoitteiden saavuttaminen mahdollistetaan.

(6) Asetuksen (EY) N:o 1520/2000 4 artiklan 3 kohdan mukaisesti on tarpeen vahvistaa alennetun tuen määrä ottaen huomioon kyseiseen perustuotteeseen sovellettava neuvoston asetuksen (ETY) N:o 1010/86 ⁽⁴⁾, sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna komission asetuksella (EY) N:o 1148/98 ⁽⁵⁾, mukainen tuotantotuen määrä, joka on ollut voimassa tavaroiden olettuna valmistusajankohtana.

(7) On varmistettava jatkossakin varojen tiukka hallinnointi ottaen huomioon menoarvot ja varojen saatavuus.

(8) Tässä asetuksessa säädetty toimenpiteet ovat maidon ja maitotuotteiden hallintokomitean lausunnon mukaiset,

ON ANTANUT TÄMÄN ASETUKSEN:

1 artikla

Asetuksen (EY) N:o 1520/2000 liitteessä A esitettyihin ja asetuksen (EY) N:o 2038/1999 1 artiklan 1 ja 2 kohdassa tarkoitettuihin perustuotteisiin, jotka viedään asetuksen (EY) N:o 2038/1999 liitteessä I mainittuina tavaroina, sovellettavat tuen määrät vahvistetaan tämän asetuksen liitteessä ilmoitetun suuruisiksi.

2 artikla

Käytettäessä ennen 15 päivänä heinäkuuta 2000 myönnettäviä tukitodistusta ja asetuksen (ETY) N:o 1010/86 liitteessä I luetteltujen tavaroiden osalta sovelletaan alennettua tukea, jossa otetaan huomioon tuotantotuen määrä.

⁽¹⁾ EYVL L 252, 25.9.1999, s. 1.

⁽²⁾ EYVL L 175, 14.7.2000, s. 59.

⁽³⁾ EYVL L 177, 15.7.2000, s. 1.

⁽⁴⁾ EYVL L 94, 9.4.1986, s. 9.

⁽⁵⁾ EYVL L 265, 30.9.1998, s. 8.

Jos toimija kuitenkin vienti-ilmoitusta hyväksyttäessä ja vientituen maksamista haettaessa toimittaa todisteet siitä, että kyseisten vietävien tavaroiden valmistuksessa käytetyille perustuotteille ei ole haettu eikä haeta asetuksessa (ETY) N:o 1010/86 säädettyä tuotantotukea, sovelletaan tukea, jossa ei oteta huomioon tuotantotukea.

Edellisessä kohdassa tarkoitettu todiste on viejän esittämä kyseisen perustuotteen jalostajan ilmoitus, jossa todetaan, että asetuksessa (ETY) N:o 1010/86 säädettyä tuotantotukea perustuotteelle ei ole haettu eikä haeta. Ilmoituksia valvotaan asetuksen (EY) N:o 1520/2000 16 artiklan 1 kohdan mukaisesti.

3 artikla

Tämä asetus tulee voimaan 1 päivänä elokuuta 2000.

Tämä asetus on kaikilta osiltaan velvoittava, ja sitä sovelletaan sellaisenaan kaikissa jäsenvaltioissa.

Tehty Brysselissä 31 päivänä heinäkuuta 2000.

Komission puolesta

Erkki LIIKANEN

Komission jäsen

LIITE

perustamissopimuksen liitteeseen I kuulumattomina tavaroina vietäviin tiettyihin sokerialan tuotteisiin sovellettavien tuen määrien muuttamisesta 31 päivänä heinäkuuta 2000 annettuun komission asetukseen

Tuote	Tuen määrä EUR/100 kg	
	tuen ennakkovahvistusta käytettäessä	muissa tapauksissa
Valkoinen sokeri:		
— sovellettaessa 2 artiklan ensimmäistä kohtaa	—	—
— kaikissa muissa tapauksissa	39,20	39,20

KOMISSIO ASETUS (EY) N:o 1708/2000,**annettu 31 päivänä heinäkuuta 2000,****sokerijuurikkaan vähimmäishintojen sekä tuotantomaksujen ja lisämaksun erityisen muuntokurssin vahvistamisesta markkinointivuodeksi 1999/2000 sokerialalla niiden jäsenvaltioiden valuutoille, jotka eivät ole ottaneet käyttöön yhtenäisvaluuttaa**

EUROOPAN YHTEISÖJEN KOMISSIO, joka

ottaa huomioon Euroopan yhteisön perustamissopimuksen,

ottaa huomioon erityisistä yksityiskohtaisista säännöistä maatalouden muuntokurssin soveltamiseksi sokerialalla 30 päivänä kesäkuuta 1993 annetun komission asetuksen (ETY) N:o 1713/93 ⁽¹⁾, sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna asetuksella (EY) N:o 1642/1999 ⁽²⁾, ja erityisesti sen 1 artiklan 3 kohdan, sekä katsoo seuraavaa:

- (1) Asetuksen (ETY) N:o 1713/93 1 artiklan 1 kohdassa säädetään, että sokerialan yhtenäisestä markkinajärjestelmästä 13 päivänä syyskuuta 1999 annetun neuvoston asetuksen (EY) N:o 2038/1999 ⁽³⁾, sellaisena kuin se on muutettuna komission asetuksella (EY) N:o 1527/2000 ⁽⁴⁾, 5 artiklassa tarkoitetut sokerijuurikkaan vähimmäishinnat sekä mainitun asetuksen 33 artiklassa tarkoitetut tuotantomaksut ja 34 artiklassa tarkoitettu lisämaksu muunnetaan kansallisiksi valuutoiksi käyttäen erityistä maatalouden muuntokurssia, joka on yhtä suuri kuin kyseisenä markkinointivuonna sovellettujen maatalouden muuntokurssien *pro rata temporis* -keskiarvo. Tämä erityinen muuntokurssi on vahvistettava kyseisen markkinointivuoden päättymistä seuraavan kuukauden aikana.
- (2) Erityisen maatalouden muuntokurssin järjestelmää muutettiin 1 päivästä tammikuuta 1999 maatalouden euromääräisestä valuuttajärjestelmästä 15 päivänä joulukuuta 1998 annetulla neuvoston asetuksella (EY) N:o

2799/98 ⁽⁵⁾. Tästä syystä olisi vahvistettava ainoastaan sellainen erityinen muuntokurssi, jota sovelletaan euroon ja niiden jäsenvaltioiden valuuttaan, jotka eivät ole ottaneet käyttöön yhtenäisvaluuttaa.

- (3) Näiden säännösten soveltamisesta seuraa, että markkinointivuodeksi 1999/2000 on vahvistettava sokerijuurikkaan vähimmäishintojen sekä tuotantomaksujen ja tarvittaessa lisämaksun erityinen muuntokurssi eri kansallisissa valuutoissa tämän asetuksen liitteen mukaisesti,

ON ANTANUT TÄMÄN ASETUKSEN:

1 artikla

Vahvistetaan tämän liitteen mukaisesti kaikissa niiden jäsenvaltioiden kansallisissa valuutoissa, jotka eivät ole ottaneet käyttöön yhtenäisvaluuttaa, markkinointivuodeksi 1999/2000 erityinen muuntokurssi, jota käytetään asetuksen (EY) N:o 2038/1999 5 artiklassa tarkoitettujen sokerijuurikkaan vähimmäishintojen sekä saman asetuksen 33 artiklassa tarkoitettujen tuotantomaksujen ja tarvittaessa 34 artiklassa tarkoitetun lisämaksun muuntamiseen.

2 artikla

Tämä asetus tulee voimaan 1 päivänä elokuuta 2000.

Sitä sovelletaan 1 päivästä heinäkuuta 1999.

Tämä asetus on kaikilta osiltaan velvoittava, ja sitä sovelletaan sellaisenaan kaikissa jäsenvaltioissa.

Tehty Brysselissä 31 päivänä heinäkuuta 2000.

Komission puolesta

Pedro SOLBES MIRA

Komission jäsen

⁽¹⁾ EYVL L 159, 1.7.1993, s. 94.

⁽²⁾ EYVL L 195, 28.7.1999, s. 3.

⁽³⁾ EYVL L 252, 25.9.1999, s. 1.

⁽⁴⁾ EYVL L 175, 14.7.2000, s. 59.

⁽⁵⁾ EYVL L 349, 24.12.1998, s. 1.

LIITE

komission asetukseen (EY) N:o 1708/2000 sokerijuurikkaan vähimmäishintojen sekä tuotantomaksujen ja lisämaksun erityisen muuntokurssin vahvistamisesta markkinointivuodeksi 1999/2000 sokerialalla niiden jäsenvaltioiden valuutoille, jotka eivät ole ottaneet käyttöön yhtenäisvaluutta

Erityinen muuntokurssi		
1 euro =	7,44373	Tanskan kruunua
	330,993	Kreikan drakmaa
	8,53381	Ruotsin kruunua
	0,628793	Englannin puntia

KOMISSION ASETUS (EY) N:o 1709/2000,**annettu 31 päivänä heinäkuuta 2000,****B-menettelyn mukaisten hedelmä- ja vihannesalan vientitodistusten antamisesta**

EUROOPAN YHTEISÖJEN KOMISSIO, joka

ottaa huomioon Euroopan yhteisön perustamissopimuksen,

ottaa huomioon neuvoston asetuksen (EY) N:o 2200/96 soveltamista koskevista yksityiskohtaisista säännöistä hedelmä- ja vihannesalan vientitukien osalta 14 päivänä marraskuuta 1996 annetun komission asetuksen (EY) N:o 2190/96 ⁽¹⁾, sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna asetuksella (EY) N:o 298/2000 ⁽²⁾, ja erityisesti sen 5 artiklan 5 kohdan,

sekä katsoo seuraavaa:

- (1) Komission asetuksessa (EY) N:o 1321/2000 ⁽³⁾ vahvistetaan B-menettelyn mukaisten muiden kuin elintarvikeavun yhteydessä haettujen vientitodistusten ohjeelliset määrät.
- (2) Komission käytössä tällä hetkellä olevien tietojen mukaan meneillään olevan vientijakson ohjeellinen määrä on sitruunoiden osalta vaarassa ylittyä piakkoin.

Tämä ylitys olisi vahingollinen hedelmä- ja vihannesalan vientitodistusjärjestelmän moitteettomalle toiminnalle.

- (3) Tilanteen helpottamiseksi on syytä hylätä 31 päivän heinäkuuta 2000 jälkeen sitruunoita koskevat B-menettelyn mukaiset todistushakemukset meneillään olevan vientijakson loppuun asti,

ON ANTANUT TÄMÄN ASETUKSEN:

1 artikla

Hylätään sitruunoiden osalta B-menettelyn mukaisia vientitodistuksia koskevat hakemukset, jotka on jätetty asetuksen (EY) N:o 1321/2000 1 artiklan mukaisesti 31 päivän heinäkuuta 2000 jälkeen ja ennen 16 päivää syyskuuta 2000.

2 artikla

Tämä asetus tulee voimaan 1 päivänä elokuuta 2000.

Tämä asetus on kaikilta osiltaan velvoittava, ja sitä sovelletaan sellaisenaan kaikissa jäsenvaltioissa.

Tehty Brysselissä 31 päivänä heinäkuuta 2000.

Komission puolesta

Pedro SOLBES MIRA

Komission jäsen

⁽¹⁾ EYVL L 292, 15.11.1996, s. 12.

⁽²⁾ EYVL L 34, 9.2.2000, s. 16.

⁽³⁾ EYVL L 149, 23.6.2000, s. 11.

**KOMISSION ASETUS (EY) N:o 1710/2000,
annettu 31 päivänä heinäkuuta 2000,
viljojen tukeen sovellettavan korjauskertoimen muuttamisesta**

EUROOPAN YHTEISÖJEN KOMISSIO, joka

ottaa huomioon Euroopan yhteisön perustamissopimuksen,

ottaa huomioon vilja-alan yhteisestä markkinajärjestelystä 30 päivänä kesäkuuta 1992 annetun neuvoston asetuksen (ETY) N:o 1766/92 ⁽¹⁾, sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna komission asetuksella (EY) N:o 1510/2000 ⁽²⁾, ja erityisesti sen 13 artiklan 8 kohdan,

sekä katsoo seuraavaa:

- (1) Viljojen tukeen sovellettava korjauskerroin vahvistetaan komission asetuksessa (EY) N:o 1395/2000 ⁽³⁾, sellaisena kuin se on muutettuna asetuksella (EY) N:o 1441/2000 ⁽⁴⁾.
- (2) Tällä hetkellä voimassa oleva viljojen tukeen sovellettava korjauskerroin olisi muutettava tämän päivän cif-

hintojen ja cif-termiiniostohintojen perusteella ja ottaen huomioon markkinoiden odotettavissa oleva kehitys.

- (3) Korjauskerroin ja tuki on vahvistettava samaa menettelyä noudattaen. Kerrointa voidaan muuttaa kahden vahvistamisen välisenä aikana,

ON ANTANUT TÄMÄN ASETUKSEN:

1 artikla

Asetuksen (ETY) N:o 1766/92, 1 artiklan 1 kohdan a, b ja c alakohdassa tarkoitettujen tuotteiden, lukuun ottamatta maltaita, ennakolta vahvistettuihin vientitukiin sovellettava korjauskerroin muutetaan liitteen mukaisesti.

2 artikla

Tämä asetus tulee voimaan 1 päivänä elokuuta 2000.

Tämä asetus on kaikilta osiltaan velvoittava, ja sitä sovelletaan sellaisenaan kaikissa jäsenvaltioissa.

Tehty Brysselissä 31 päivänä heinäkuuta 2000.

Komission puolesta

Pedro SOLBES MIRA

Komission jäsen

⁽¹⁾ EYVL L 181, 1.7.1992, s. 21.

⁽²⁾ EYVL L 174, 13.7.2000, s. 11.

⁽³⁾ EYVL L 158, 30.6.2000, s. 38.

⁽⁴⁾ EYVL L 161, 1.7.2000, s. 74.

LIITE

viljojen tukeen sovellettavan korjauskertoimen muuttamisesta 31 päivänä heinäkuuta 2000 annettuun komission asetukseen

(EUR/t)

Tuotekoodi	Määräpaikka ⁽¹⁾	Kuluva 8	1. jakso 9	2. jakso 10	3. jakso 11	4. jakso 12	5. jakso 1	6. jakso 2
1001 10 00 9200	—	—	—	—	—	—	—	—
1001 10 00 9400	01	0	-1,00	-2,00	-3,00	-4,00	—	—
1001 90 91 9000	—	—	—	—	—	—	—	—
1001 90 99 9000	01	0	-1,00	-2,00	-3,00	-4,00	—	—
1002 00 00 9000	01	0	-1,00	-2,00	-3,00	-4,00	—	—
1003 00 10 9000	—	—	—	—	—	—	—	—
1003 00 90 9000	01	0	-1,00	-2,00	-3,00	-4,00	—	—
1004 00 00 9200	—	—	—	—	—	—	—	—
1004 00 00 9400	01	0	-1,00	-2,00	-3,00	-4,00	—	—
1005 10 90 9000	—	—	—	—	—	—	—	—
1005 90 00 9000	01	0	-1,00	-0,00	-1,00	-2,00	—	—
1007 00 90 9000	—	—	—	—	—	—	—	—
1008 20 00 9000	—	—	—	—	—	—	—	—
1101 00 11 9000	—	—	—	—	—	—	—	—
1101 00 15 9100	01	0	0,00	0,00	-12,00	-12,00	—	—
1101 00 15 9130	01	0	0,00	0,00	-11,50	-11,50	—	—
1101 00 15 9150	01	0	0,00	0,00	-10,50	-10,50	—	—
1101 00 15 9170	01	0	0,00	0,00	-9,75	-9,75	—	—
1101 00 15 9180	01	0	0,00	0,00	-9,25	-9,25	—	—
1101 00 15 9190	—	—	—	—	—	—	—	—
1101 00 90 9000	—	—	—	—	—	—	—	—
1102 10 00 9500	01	0	0,00	0,00	-42,75	-42,75	—	—
1102 10 00 9700	01	0	0,00	0,00	-33,75	-33,75	—	—
1102 10 00 9900	—	—	—	—	—	—	—	—
1103 11 10 9200	01	0	-1,50	-3,00	-4,50	-6,00	—	—
1103 11 10 9400	01	0	-1,34	-2,68	-4,02	-5,36	—	—
1103 11 10 9900	—	—	—	—	—	—	—	—
1103 11 90 9200	01	0	-1,37	-2,74	-4,11	-5,48	—	—
1103 11 90 9800	—	—	—	—	—	—	—	—

⁽¹⁾ Määräpaikat ovat:

01 kaikki kolmannet maat,

02 muut kolmannet maat,

03 Mauritania, Mali, Nigeria, Senegal, Burkina Faso, Gambia, Guinea-Bissau, Guinea, Kap Verde, Sierra Leone, Liberia, Norsunluurannikko, Ghana, Togo, Tšad, Keski-Afrikan tasavalta, Benin, Kamerun, Päiväntasaajan Guinea, São Tomé ja Príncipe, Gabon, Kongo, Kongon demokraattinen tasavalta, Ruanda, Burundi, Angola, Sambia, Malawi, Mosambik, Namibia, Botswana, Zimbabwe, Lesotho, Swazimaa, Seychellit, Komorit, Madagaskar, Djibouti, Etiopia, Eritrea ja Mauritius.

Huom. Alueet määritellään komission asetuksessa (ETY) N:o 2145/92, sellaisena kuin se on muutettuna (EYVL L 214, 30.7.1992, s. 20).

**KOMISSION ASETUS (EY) N:o 1711/2000,
annettu 31 päivänä heinäkuuta 2000,
maltaiden tukeen sovellettavan korjauskertoimen muuttamisesta**

EUROOPAN YHTEISÖJEN KOMISSIO, joka

ottaa huomioon Euroopan yhteisön perustamissopimuksen,

ottaa huomioon vilja-alan yhteisestä markkinajärjestelystä 30 päivänä kesäkuuta 1992 annetun neuvoston asetuksen (ETY) N:o 1766/92 ⁽¹⁾, sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna komission asetuksella (EY) N:o 1510/2000 ⁽²⁾, ja erityisesti sen 13 artiklan 8 kohdan,

sekä katsoo seuraavaa:

- (1) Maltaiden tukeen sovellettava korjauskerroin vahvistetaan komission asetuksessa (EY) N:o 1057/2000 ⁽³⁾, sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna asetuksella (EY) N:o 1443/2000 ⁽⁴⁾.

- (2) Tällä hetkellä voimassa oleva maltaiden tukeen sovellettava korjauskerroin olisi muutettava tämän päivän cif-hintojen ja cif-termiiniostohintojen perusteella ja ottaen huomioon markkinoiden odotettavissa oleva kehitys,

ON ANTANUT TÄMÄN ASETUKSEN:

1 artikla

Asetuksen (ETY) N:o 1766/92 13 artiklan 4 kohdassa tarkoitettuina tuotteiden ennakolta vahvistettuihin vientitukiin sovellettava korjauskerroin muutetaan liitteen mukaisesti.

2 artikla

Tämä asetus tulee voimaan 1 päivänä elokuuta 2000.

Tämä asetus on kaikilta osiltaan velvoittava, ja sitä sovelletaan sellaisenaan kaikissa jäsenvaltioissa.

Tehty Brysselissä 31 päivänä heinäkuuta 2000.

Komission puolesta

Pedro SOLBES MIRA

Komission jäsen

⁽¹⁾ EYVL L 181, 1.7.1992, s. 21.

⁽²⁾ EYVL L 174, 13.7.2000, s. 11.

⁽³⁾ EYVL L 118, 19.5.2000, s. 38.

⁽⁴⁾ EYVL L 161, 1.7.2000, s. 78.

LIITE

maltaiden tukeen sovellettavan korjauskertoimen muuttamisesta 31 päivänä heinäkuuta 2000 annettuun komission asetukseen

(EUR/t)

Tuotekoodi	Kuluva 8	1. jakso 9	2. jakso 10	3. jakso 11	4. jakso 12	5. jakso 1
1107 10 11 9000	0	0	0	0	0	0
1107 10 19 9000	0	-1,27	-2,54	-3,81	-5,08	-6,35
1107 10 91 9000	0	0	0	0	0	0
1107 10 99 9000	0	-1,27	-2,54	-3,81	-5,08	-6,35
1107 20 00 9000	0	-1,49	-2,98	-4,47	-5,96	-7,45

(EUR/t)

Tuotekoodi	6. jakso 2	7. jakso 3	8. jakso 4	9. jakso 5	10. jakso 6	11. jakso 7
1107 10 11 9000	0	0	0	0	0	0
1107 10 19 9000	-7,62	-8,89	-10,16	-11,43	-12,70	-13,97
1107 10 91 9000	0	0	0	0	0	0
1107 10 99 9000	-7,62	-8,89	-10,16	-11,43	-12,70	-13,97
1107 20 00 9000	-8,94	-10,43	-11,92	-13,41	-14,90	-16,39

EUROOPAN PARLAMENTIN JA NEUVOSTON DIREKTIIVI 2000/34/EY,**annettu 22 päivänä kesäkuuta 2000,****tietyistä työajan järjestämistä koskevista seikoista annetun direktiivin 93/104/EY muuttamisesta
koskemaan direktiivin soveltamisalan ulkopuolisia toimialoja ja toimintoja**

EUROOPAN PARLAMENTTI JA
EUROOPAN UNIONIN NEUVOSTO, jotka

ottavat huomioon Euroopan yhteisön perustamissopimuksen ja erityisesti sen 137 artiklan 2 kohdan,

ottavat huomioon komission ehdotuksen ⁽¹⁾,

ottavat huomioon talous- ja sosiaalikomitean lausunnon ⁽²⁾,

noudattavat perustamissopimuksen 251 artiklassa määrättyä menettelyä ⁽³⁾, ja ottavat huomioon sovittelukomitean 3 päivänä huhtikuuta 2000 hyväksymän yhteisen tekstin,

sekä katsovat seuraavaa:

- (1) Perustamissopimuksen 137 artiklassa määrätään, että yhteisö tukee ja täydentää jäsenvaltioiden toimia, joilla ne pyrkivät parantamaan työympäristöä työntekijöiden terveyden ja turvallisuuden suojelemiseksi. Tämän artiklan perusteella annetuissa direktiiveissä on vältettävä säätämästä sellaisia hallinnollisia, taloudellisia tai oikeudellisia rasituksia, jotka vaikeuttaisivat pienten tai keski-suuren yritysten perustamista taikka niiden kehittämistä.
- (2) Tietyistä työajan järjestämistä koskevista seikoista 23 päivänä marraskuuta 1993 annetussa neuvoston direktiivissä 93/104/EY ⁽⁴⁾ säädetään turvallisuutta ja terveyttä koskevista vähimmäisvaatimuksista työajan järjestämistä varten, vuorokautisten lepoaikojen, taukojen, viikoittaisten lepoaikojen, viikoittaisen enimmäistyöajan, vuosiloman sekä yötyötä, vuorotyötä ja työn jaksotusta koskevien seikkojen osalta. Kyseistä direktiiviä olisi muutettava jäljempänä mainituista syistä.
- (3) Maantie-, lento-, meri-, rautatie-, joki- ja järvi liikenne, merikalastus, muu merellä tehtävä työ ja lääkärin harjoittelu eivät kuulu neuvoston direktiivin 93/104/EY soveltamisalaan.
- (4) Komissio ei jättänyt ehdotuksessaan 20 päivästä syyskuuta 1990 mitään toimialaa ja toimintaa neuvoston direktiivin 93/104/EY soveltamisalan ulkopuolelle, Euroopan parlamentti ei liioin hyväksynyt 20 päivänä helmikuuta 1991 antamassaan lausunnossa tällaisia poikkeuksia.
- (5) Työntekijöiden terveyttä ja turvallisuutta olisi suojeltava työpaikalla sen vuoksi, että he ovat työntekijöitä, eikä

sen vuoksi, että he kuuluvat johonkin erityiseen toimialaan tai suorittavat jotain erityistä toimintaa.

- (6) Työntekijöihin, joiden asemapaikka vaihtelee, sovelletavan toimialakohtaisen lainsäädännön osalta liikenneturvallisuutta ja työntekijöiden terveyttä ja turvallisuutta koskevia säännöksiä on täydennettävä ja yhdenmukaistettava.
- (7) Merellä harjoitettavan toiminnan ja lääkärin harjoittelun erityisluonne olisi otettava huomioon.
- (8) Olisi varmistettava myös niillä toimialoilla ja sellaisilla aloilla, jotka eivät kuulu direktiivin soveltamisalaan, työskentelevien liikkuvassa työssä olevien työntekijöiden terveys ja turvallisuus.
- (9) Vuosilomaa ja yö- ja vuorotyötä varten tehtäviä terveys-tarkastuksia koskevat tämänhetkiset säännökset olisi laajennettava koskemaan niillä toimialoilla ja sellaisilla aloilla, jotka eivät kuulu direktiivin soveltamisalaan, työskenteleviä liikkuvassa työssä olevia työntekijöitä.
- (10) Voimassa olevat työaikaa ja lepoa koskevat säännökset olisi mukautettava sellaisilla aloilla, jotka eivät kuulu direktiivin soveltamisalaan, työskenteleviä liikkuvassa työssä olevia työntekijöitä varten.
- (11) Kaikilla työntekijöillä olisi oltava asianmukaiset lepoajat. Käsite "lepo" olisi ilmaistava aikayksikköinä, esimerkiksi päivinä, tunteina ja/tai näiden osina.
- (12) Merenkulkijoiden työajan järjestämistä koskeva eurooppalainen sopimus on pantu täytäntöön komission ehdotuksesta annetulla neuvoston direktiivillä ⁽⁵⁾, perustamissopimuksen 139 artiklan 2 kohdan mukaisesti. Tämän direktiivin säännöksiä ei näin ollen sovelleta merenkulkijoihin.
- (13) Työntekijän asemassa olevien "tuottoon osallistuvien kalastajien" osalta jäsenvaltioiden on määriteltävä neuvoston direktiivin 93/104/EY 7 artiklan mukaisesti vuosilomaoikeutta ja loman myöntämistä koskevat ehdot mukaan lukien palkkajärjestelyt.
- (14) Yhteisön muussa lainsäädännössä säädeltävien erityisvaatimusten, jotka koskevat esimerkiksi tiettyjen työntekijäryhmien lepoaikoja, työaikaa, vuosilomia ja yötyötä, olisi oltava ensisijaisia neuvoston direktiivin 93/104/EY, sellaisena kuin se on tällä direktiivillä muutettuna, säännöksiin nähden.

⁽¹⁾ EYVL C 43, 17.2.1999, s. 1.

⁽²⁾ EYVL C 138, 18.5.1999, s. 33.

⁽³⁾ Euroopan parlamentin lausunto, annettu 14. huhtikuuta 1999 (EYVL C 219, 30.7.1999, s. 231), neuvoston yhteinen kanta, vahvistettu 12. heinäkuuta 1999 (EYVL C 249, 1.9.1999, s. 17) ja Euroopan parlamentin päätös, tehty 16. marraskuuta 1999 (ei vielä julkaistu virallisessa lehdessä), Euroopan parlamentin päätös, tehty 17. toukokuuta 2000 ja neuvoston päätös, tehty 18. toukokuuta 2000.

⁽⁴⁾ EYVL L 307, 13.12.1993, s. 18.

⁽⁵⁾ Neuvoston direktiivi 1999/63/EY, annettu 21 päivänä kesäkuuta 1999, Euroopan yhteisön kansallisten varustamoyhdistysten keskusjärjestön (ECSC) ja Euroopan unionin kuljetusalojen ammattiliiton (FST) tekemästä, merenkulkijoiden työajan järjestämistä koskevasta sopimuksesta (EYVL L 167, 2.7.1999, s. 33).

- (15) Sunnuntaityötä koskeva säännös olisi poistettava ottaen huomioon Euroopan yhteisöjen tuomioistuimen oikeuskäytäntö.
- (16) Yhteisön tuomioistuin on päättänyt asiassa C-84/94 antamassaan tuomiossa (Yhdistynyt kuningaskunta v. neuvosto) ⁽¹⁾, että neuvoston direktiivi 93/104/EY on perustamissopimuksen 5 artiklassa määriteltyjen toissijaisuusperiaatteen ja suhteellisuusperiaatteen mukainen. Ei ole syytä olettaa, että kyseistä tuomiota ei voida soveltaa vastaaviin säännöksiin, jotka koskevat useita työaikajärjestelyihin liittyviä näkökohtia niillä toimialoilla ja sellaisissa toiminnoissa, jotka eivät kuulu direktiivin soveltamisalaan,

OVAT ANTANEET TÄMÄN DIREKTIIVIN:

1 artikla

Muutetaan direktiivi 93/104/EY seuraavasti:

- 1) Korvataan 1 artiklan 3 kohta seuraavasti:

"3. Tätä direktiiviä sovelletaan kaikkeen direktiivin 89/391/ETY 2 artiklassa tarkoitettuun yksityiseen ja julkiseen toimintaan, sanotun kuitenkaan rajoittamatta tämän direktiivin 14 ja 17 artiklan soveltamista.

Tätä direktiiviä ei sovelleta Euroopan yhteisön kansallisten varustamoyhdistysten keskusjärjestön (ECSA) ja Euroopan unionin kuljetusalojen ammattiliiton (FST) tekemästä merenkulkijoiden työajan järjestämisestä koskevasta sopimuksesta 21 päivänä kesäkuuta 1999 annetussa direktiivissä 1999/63/EY (*) tarkoitettuihin merenkulkijoihin, sanotun kuitenkaan rajoittamatta tämän direktiivin 2 artiklan 8 kohdan soveltamista.

(*) EYVL L 167, 2.7.1999, s. 33."

- 2) Lisätään 2 artiklan loppuun kohdat seuraavasti:

"7. 'liikkuvaissa työssä olevalla työntekijällä' työntekijöitä, jotka kuuluvat sellaisen yrityksen liikkuvaan henkilökuntaan, joka harjoittaa henkilö- tai tavaraliikennettä maantie-, lento- tai sisävesiliikenteessä.

8. 'offshore-työllä' pääosin offshore-laitteistoilla tai niiltä käsin (mukaan lukien porauslautat) tehtävää, mineraalivarojen, mukaan lukien hiilivedyt, etsintään, louhintaan tai hyödyntämiseen välittömästi tai välillisesti liittyvää työtä ja tällaiseen toimintaan liittyvää sukeltamista offshore-laitteistolta tai alukselta.

9. 'riittävällä levolla' sitä, että työntekijöillä on säännölliset ja riittävän pitkät ja yhtäjaksoiset lepotaumat, joiden kesto ilmoitetaan aikayksikköinä ja joilla taataan, etteivät he väsymyksen tai työn epäsäännöllisen jakson vuoksi aiheuta vahinkoa itselleen tai toisille

työntekijöille ja että he eivät vahingoita terveyttään lyhyellä tai pitkällä aikavälillä."

- 3) Poistetaan 5 artiklan seuraava alakohta:

"Ensimmäisessä kohdassa tarkoitettuun vähimmäislepoaikaan sisältyy periaatteessa sunnuntai."

- 4) Korvataan 14 artikla seuraavasti:

"14 artikla

Yksilöidymät yhteisön säännökset

Tämän direktiivin säännöksiä ei sovelleta, jos toisissa yhteisön välineissä on yksilöidymiä vaatimuksia tiettyjen ammattien tai tietyn ammattitoiminnan työajan järjestämisestä."

- 5) Korvataan 17 artiklan 2.1 kohta seuraavasti:

"2.1 edellä olevasta 3, 4, 5, 8 ja 16 artiklasta:

a) kun on kyse toiminnasta, jossa työntekijän työpaikka ja asuinpaikka ovat kaukana toisistaan, kuten offshore-työssä, taikka kun työntekijän eri työpaikat ovat kaukana toisistaan;

b) kun on kyse turvallisuus- ja valvontatoiminnasta, joka edellyttää jatkuvaa läsnäoloa omaisuuden tai henkilöiden suojelemiseksi, erityisesti kun on kyse vartijoiden ja talonmiesten tai vartiointiliikkeiden työstä;

c) kun on kyse toiminnasta, jossa tarvitaan jatkuvaa palvelua tai tuotantoa, erityisesti:

i) palvelut, jotka liittyvät sairaaloiden tai vastaavien laitosten, asuntoloiden ja vankiloiden järjestämään vastaanottoon, hoitoon ja/tai huolenpitoon, mukaan lukien lääkärin harjoittelu;

ii) satama- tai lentoasematyöntekijät;

iii) lehdistö-, radio-, televisio-, elokuvatuotanto-, posti- ja telepalvelut sekä sairaankuljetus-, palosuojelu- ja väestönsuojelupalvelut;

iv) kaasun, veden tai sähkön tuotanto-, siirto- ja jakelupalvelut sekä kotitalouksien jätteiden keruu- ja polttopalvelut;

v) teollisuuden alat, joissa työtä ei voi keskeyttää teknisistä syistä;

vi) tutkimus- ja kehittämis toiminta;

vii) maatalous;

viii) työntekijät, jotka työskentelevät säännöllisten kaupunkiliikennepalvelujen parissa;

d) silloin, kun ennakoitavissa on työruuhka, erityisesti

i) maataloudessa;

ii) matkailussa;

iii) postipalveluissa;

(¹) Kok. 1996, s. I-5755.

e) kun on kyse henkilöistä, jotka työskentelevät rautatiekuljetuksissa, ja

i) joiden toiminta on keskeytyksetöntä;

ii) jotka viettävät työaikansa junissa; tai

iii) joiden toiminta on sidoksissa kuljetusaikatauluihin ja liikenteen jatkuvuuden ja säännöllisyyden turvaamiseen;”.

6) Lisätään 17 artiklan 2 kohdan loppuun teksti seuraavasti:

”2.4 edellä olevasta 6 artiklasta ja 16 artiklan 2 kohdasta lääkärin harjoittelun ollessa kyseessä:

a) 6 artiklan osalta viiden vuoden siirtymäkaudeksi 1 päivästä elokuuta 2004 alkaen.

i) Jäsenvaltiot voivat tarvittaessa saada enintään kaksi vuotta lisää aikaa voidakseen ottaa huomioon työaika määräysten noudattamista koskevat vaikeudet terveyspalvelujen ja sairaanhoidon järjestämistä ja tarjoamista koskevien jäsenvaltioiden velvollisuuksien osalta. Asianomaisen jäsenvaltion on viimeistään kuusi kuukautta ennen siirtymäkauden päättymistä annettava komission tietoon perustelunsa, jotta komissio voi asianomaisia tahoja kuultuaan antaa lausunnon kolmen kuukauden kuluessa tiedon saamisesta. Jollei jäsenvaltio noudata komission lausuntoa, se perustelee päätöksensä. Jäsenvaltion antama tieto ja perustelut sekä komission lausunto julkaistaan *Euroopan yhteisöjen virallisessa lehdessä* ja toimitetaan Euroopan parlamentille.

ii) Jäsenvaltiot voivat tarvittaessa saada enintään yhden vuoden pituisen lisäajan voidakseen ottaa huomioon edellä mainittujen velvollisuuksien noudattamiseen liittyvät erityisvaikeudet. Niiden on noudatettava i alakohdassa vahvistettua menettelyä.

Siirtymäkauden osalta:

iii) Jäsenvaltioiden on varmistettava, että viikoittainen työaika ei missään tapauksessa ylitä 58 tunnin keskiarvoa siirtymäkauden kolmena ensimmäisenä vuonna, 56 tunnin keskiarvoa kahtena seuraavana vuonna ja 52 tunnin keskiarvoa jäljelle jäävänä aikana.

iv) Työnantajan on kuultava hyvissä ajoin työntekijöiden edustajia, jotta päästäisiin mahdollisuuksien mukaan sopimukseen siirtymäkauden sovellettavista järjestelyistä. Sopimus voi koskea iii alakohdan säännöksen rajoissa

— keskimääräistä viikoittaista työaikaa siirtymäkauden, ja

— toimenpiteitä viikoittaisen työajan lyhentämiseksi keskimäärin 48 tuntiin siirtymäkauden loppuun mennessä.

b) 16 artiklan 2 kohdan osalta edellyttäen, että viitejakso ei ole pidempi kuin 12 kuukautta a alakohdan iii alakohdassa määritellyn siirtymäkauden ensimmäisen osan aikana ja kuusi kuukautta tämän jälkeen.”.

7) Lisätään artikkelit seuraavasti:

”17 a artikla

Liikkuvassa työssä olevat työntekijät ja offshore-työ

1. Mitä 3, 4, 5 ja 8 artiklassa säädetään, ei sovelleta liikkuvassa työssä oleviin työntekijöihin.

2. Jäsenvaltiot toteuttavat kuitenkin tarvittavat toimenpiteet varmistaakseen, että tällaisilla liikkuvassa työssä olevilla työntekijöillä on oikeus riittävään lepoon, lukuun ottamatta 17 artiklan 2 kohdan 2 alakohdassa säädettyjä olosuhteita.

3. Jos työntekijöiden turvallisuuden ja terveyden suojelua koskevien yleisten periaatteiden noudattamisesta ei muuta johdu, ja edellyttäen, että asianomaisia työmarkkinaosapuolia kuullaan ja että kaikkia työmarkkinaosapuolten välisen vuoropuhelun aiheellisia muotoja pyritään kannustamaan, neuvottelu mukaan lukien, jos osapuolet näin haluavat, jäsenvaltiot voivat objektiivisista tai teknisistä tai työn järjestelyyn liittyvistä syistä pidentää 16 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua vertailujaksoa kahtentoista kuukauteen pääasiassa offshore-työtä tekevien työntekijöiden osalta.

4. Komissio tarkistaa viimeistään 1 päivänä elokuuta 2005 yhdessä jäsenvaltioiden ja eurooppalaisia työnantajia ja työntekijöitä kuultuaan offshore-työntekijöitä koskevien määräysten toimivuuden terveyden ja turvallisuuden näkökulmasta ja esittää tarvittaessa aiheellisia muutoksia.

17 b artikla

Merikalastusalusten työntekijät

1. Mitä 3, 4, 5, 6 ja 8 artiklassa säädetään, ei sovelleta jäsenvaltion lipun alla purjehtivien merikalastusalusten työntekijöihin.

2. Jäsenvaltioiden on kuitenkin toteutettava tarvittavat toimenpiteet sen varmistamiseksi, että kaikilla jäsenvaltion lipun alla purjehtivien merikalastusalusten työntekijöillä on oikeus riittävään lepoon, ja työajan rajoittamiseksi keskimäärin 48 tunnin viikoittaiseen työaikaan enintään 12 kuukauden viitejakson aikana.

3. Jäsenvaltioiden on 2, 4 ja 5 kohdassa esitettyissä rajoissa toteutettava tarvittavat toimenpiteet varmistaakseen näiden työntekijöiden turvallisuuden ja terveyden suojelemisen huomioon ottaen, että

a) työtunnit pysyvät enimmäistyöajan rajoissa, jota ei voida ylittää tietyn ajanjakson aikana; tai

b) huolehditaan vähimmäislepoajasta tietyn ajanjakson aikana.

Enimmäistyöajasta tai vähimmäislepoajasta säädetään lailla, asetuksilla tai määrätään hallinnollisissa määräyksissä tai työehtosopimuksissa taikka työmarkkinaosapuolten välisissä sopimuksissa.

4. Työ- tai lepoaika rajataan joko seuraavasti:

a) enimmäistyöaika, joka saa olla enintään:

i) 14 tuntia 24 tunnin aikana ja

ii) 72 tuntia seitsemän päivän aikana;

tai seuraavasti:

b) vähimmäislepoaika, jonka on oltava vähintään:

i) 10 tuntia 24 tunnin aikana ja

ii) 77 tuntia seitsemän päivän aikana.

5. Lepoaika voidaan jakaa enintään kahdeksi jaksoksi, joista toisen on oltava vähintään kuusi tuntia, ja peräkkäisten lepoaikojen välillä saa kulua enintään 14 tuntia.

6. Ottaen asianmukaisesti huomioon työntekijöiden terveyden ja turvallisuuden suojelua koskevat yleiset periaatteet jäsenvaltiot voivat objektiivisista tai teknisistä tai työn järjestelyyn liittyvistä syistä sallia 2, 4 ja 5 kohdan rajoituksiin poikkeuksia, mukaan lukien viitejaksojen vahvistaminen. Tällaisissa poikkeuksissa on mahdollisuuksien mukaan noudatettava asetettuja normeja, mutta niissä voidaan ottaa huomioon tiheämmin toistuvat tai pidemmät vapaat jaksot tai korvaavan vapaan myöntäminen työntekijöille. Poikkeuksista voidaan

i) säätää laeilla tai asetuksilla tai määrätä hallinnollisissa määräyksissä edellyttäen, että asianomaisten työnantajien ja työntekijöiden edustajia kuullaan mahdollisuuksien mukaan ja että kaikkia työmarkkinaosapuolten välisen vuoropuhelun aiheellisia muotoja pyritään kannustamaan; tai

ii) määrätä työehtosopimuksissa tai työmarkkinaosapuolten välisissä sopimuksissa.

7. Merikalastusaluksen päälliköllä on oikeus pyytää miehistöä tekemään tarpeelliset työtunnit aluksen, siinä olevien henkilöiden ja rahdin välittömän turvallisuuden takaamiseksi tai merihädässä olevien muiden alusten tai henkilöiden auttamiseksi.

8. Jäsenvaltiot voivat säätää, että sellaisten merikalastusaluksen työntekijät, joiden alukset eivät saa kansallisen lainsäädännön tai käytännön vuoksi toimia määrättynä, yli kuukauden mittaisena kalenterivuoden aikana, pitävät 7 artiklan mukaisesti vuosilomansa mainittuna aikana.”.

2 artikla

1. Jäsenvaltioiden on saatettava tämän direktiivin noudattamisen edellyttämät lait, asetukset ja hallinnolliset määräykset voimaan viimeistään 1 päivänä elokuuta 2003 tai varmistettava viimeistään kyseisenä päivänä, että työmarkkinaosapuolet toteuttavat tarvittavat toimenpiteet sopimusten avulla, ja jäsenvaltioiden on toteutettava kaikki tarvittavat toimenpiteet, joilla ne voivat jatkuvasti taata tässä direktiivissä edellytetyt tulokset. Lääkärin harjoittelun osalta päivämäärä on 1 päivä elokuuta 2004. Jäsenvaltioiden on ilmoitettava asiasta komissiolle viipymättä.

2. Edellä 1 kohdassa tarkoitetuissa jäsenvaltioiden antamissa säädöksissä on viitattava tähän direktiiviin, tai niihin on liitettävä viittaus tähän direktiiviin, kun ne virallisesti julkaistaan. Jäsenvaltioiden on säädettävä siitä, miten viittaukset tehdään.

3. Tämän direktiivin täytäntöönpano ei muodosta asianmukaista perustetta työntekijöiden suojelun yleisen tason alentamiselle, tämän kuitenkaan rajoittamatta jäsenvaltioiden oikeutta laatia tilanteen kehityksen pohjalta erilaisia työaika koskevia lakeja, asetuksia ja hallinnollisia määräyksiä, siltä osin kuin tässä direktiivissä säädettyjä vähimmäisvaatimuksia noudatetaan.

4. Jäsenvaltioiden on toimitettava komissiolle kirjallisina ne kansalliset säännökset, jotka ne ovat antaneet tai antavat tässä direktiivissä tarkoitetuista kysymyksistä.

3 artikla

Komissio tarkastelee viimeistään 1 päivänä elokuuta 2009 jäsenvaltioita ja eurooppalaisia työmarkkinaosapuolia kuuluttua merikalastusaluksen työntekijöitä koskevia säännöksiä ja erityisesti, ovatko säännökset edelleen asianmukaiset erityisesti terveyden ja turvallisuuden osalta ehdottaakseen tarvittaessa sopivia muutoksia.

4 artikla

Komissio tarkastelee viimeistään 1 päivänä elokuuta 2005 jäsenvaltioita ja eurooppalaisia työnantajia sekä työntekijöitä kuultuaan säännöllisten kaupunkiliikennepalvelujen parissa työskenteleviä henkilöitä koskevia säännöksiä tarkoituksenaan aiheellisten muutosten esittäminen tarvittaessa sen varmistamiseksi, että alaa lähestytään kokonaisvaltaisesti ja asianmukaisesti.

5 artikla

Tämä direktiivi tulee voimaan päivänä, jona se julkaistaan *Euroopan yhteisöjen virallisessa lehdessä*.

6 artikla

Tämä direktiivi on osoitettu kaikille jäsenvaltioille.

Tehty Luxemburgissa 22 päivänä kesäkuuta 2000.

*Euroopan parlamentin puolesta**Neuvoston puolesta**Puhemies**Puheenjohtaja*

N. FONTAINE

J. SÓCRATES

Komission lausuma sunnuntailevosta

Komissio ilmoittaa, että se käsittelee sunnuntailepoa koskevan lainsäädännön tilaa jäsenvaltioissa tulevassa kertomuksessaan työajan järjestelyä koskevan direktiivin täytäntöönpanosta (93/104/EY).

Komission lausuma 1 artiklan 6 kohdan täytäntöönpanosta

Komissio ilmoittaa, että se aikoo kuulla sekä työmarkkinaosapuolia Euroopan tasolla että jäsenvaltioiden edustajia, ennen kuin se toimittaa asiaa koskevan lausunnon kolmen kuukauden kuluttua siitä, kun se on saanut ilmoituksen jäsenvaltiolta.

II

(Säädökset, joita ei tarvitse julkaista)

NEUVOSTO

AKT—EY-MINISTERINEUVOSTON PÄÄTÖS N:o 1/2000,

tehty 27 päivänä heinäkuuta 2000,

**2 päivän elokuuta 2000 ja AKT—EY-kumppanuussopimuksen voimaantulon välisenä aikana
voimassa olevista siirtymäkauden toimenpiteistä**

(2000/483/EY)

AKT—EY-MINISTERINEUVOSTO, joka

ottaa huomioon Loméssa 15 päivänä joulukuuta 1989 allekirjoitetun ja Port Louisissa 4 päivänä marraskuuta 1995 tarkistetun neljännen AKT—EY-yleissopimuksen, jäljempänä 'yleissopimus', ja erityisesti sen 366 artiklan 3 kohdan,

sekä katsoo seuraavaa:

- (1) Neuvottelut uudesta AKT—EY-kumppanuussopimuksesta, jäljempänä 'sopimus', saatettiin päätökseen Brysselissä 2 ja 3 päivänä helmikuuta 2000. Sopimus ei tule voimaan ennen kuin sen 93 artiklan mukaiset ratifiointimenettelyt on saatu päätökseen.
- (2) AKT—EY-suurlähettiläskomitea teki 28 päivänä helmikuuta 2000 päätöksen N:o 1/2000⁽¹⁾ siirtymäkauden toimenpiteistä, joita sovelletaan 1 päivään elokuuta 2000.
- (3) Yleissopimuksen 366 artiklan 3 kohdan toisen alakohdan mukaisesti ministerineuvosto päättää 2 päivän elokuuta 2000 ja sopimuksen voimaantulon välisen ajankohdan siirtymäkauden toimenpiteistä.
- (4) Lukuun ottamatta yhdeksännen Euroopan kehitysraston (EKR) varojen käyttöönottoa ja täytäntöönpanoa koskevia säännöksiä, osapuolet pitävät asianmukaisena sopimuksen soveltamisen aikaistamista 2 päivästä elokuuta 2000.
- (5) Yhdeksännen EKR:n varojen käyttöönottoon ja täytäntöönpanoon liittyvät säännökset eivät voi tulla voimaan ennen sopimukseen liitetyn rahoituspöytäkirjan voimaantuloa. Siirtymävaiheen rahoitusyhteistyö rahoi-

tetaan näin ollen edellisistä EKR:ista jäljellä olevista varoista.

- (6) Sitä vastoin yhdeksännestä EKR:sta käytettävissä olevien varojen ohjelmointi voidaan aloittaa ennen sopimuksen liitteenä olevan rahoituspöytäkirjan voimaantuloa. Tällainen ohjelmointi voi sisältää yhdeksännestä EKR:sta käytettävissä olevien varojen ohjeellisen jaon mutta ei varojen sitomista,

ON PÄÄTTÄNYT SEURAAVAA:

1 artikla

Sopimuksen väliaikainen soveltaminen

1. Aikaistetaan sopimuksen määräyksien soveltamista 2 päivästä elokuuta 2000 seuraavin poikkeuksin:
 - a) Liite I
 - b) Liite II, 1 luku
 - c) Liite IV, 3 luvun 17, 18 ja 19 artikla sekä 4—6 luku.
2. Sopimuksen sovellettavat määräykset korvaavat yleissopimuksen vastaavia aloja koskevat määräykset.
3. Edellä 1 kohdan mukaisesti aikaistettavat määräykset ovat voimassa 2 päivästä elokuuta 2000 myös niiden sopimuksen allekirjoittajavaltioiden osalta, jotka eivät olleet yleissopimuksen osapuolia.
4. Sopimus on tämän päätöksen liitteessä⁽²⁾.

⁽¹⁾ EYVL L 56, 1.3.2000, s. 47.

⁽²⁾ Tämä liite julkaistaan mahdollisimman pian.

2 artikla

Yleissopimuksen soveltamisen jatkaminen

Yleissopimuksen seuraavia määräyksiä sovelletaan koko siirtymävaiheen ajan:

- a) Kolmannen osan II osaston 1 luvun voimassaoloa jatketaan yleissopimuksen 207 artiklan mukaisesti 31 päivään joulukuuta 2000 soveltamisvuosien 1998 ja 1999 siirtopäätösten ja toisen rahoituspöytäkirjan ylijäämien palauttamisen osalta (195 artiklan a alakohta).
- b) Yleissopimuksen kolmannen osan II osaston 3 luvun voimassaoloa jatketaan 31 päivään joulukuuta 2000 toimien osalta, joita koskeva tukipyyntö jätettiin ennen 1 päivää elokuuta 2000. Yleissopimuksen 281 artiklan mukaisesti ja jollei sopimuksen määräyksistä muuta johdu, otetaan ohjelmoinnissa huomioon ennen 1 päivää elokuuta 2000 jätettyjen tukipyyntöjen loppuunsaattamisen tarve, joita koskevia päätöksiä ei voida tehdä ennen 31 päivää joulukuuta 2000 tällaisten päätösten tekemiseen tarvittavien menettelyjen takia, ja varojen ohjeellista jakoa on mahdollisuuksien mukaan noudatettava ilmoitettujen kehitysohjelmien toteuttamiseksi.
- c) Sopimuksen kolmannen osan III osaston 3 luvun 3 ja 4 jaksoa sovelletaan kunnes varat on käytetty loppuun. Tämä sisältää Euroopan investointipankin hallinnoimat riskipääoman lisäykset, joista AKT—EY-ministerineuvosto on päättänyt siirtymäkauden aikana.
- d) Kolmannen osan III osaston
 - i) 5 luvun 1 jaksoa niiden AKT-valtioiden osalta, jotka eivät poikkeuksellisista olosuhteista johtuen ole saattaneet loppuun yleissopimuksen mukaista ohjelmointia,
 - ii) 5 luvun 2—6 jaksoa,
 - iii) 6 lukua,

sovelletaan kunnes uusi sopimus tulee voimaan.

- e) Ministerineuvoston valtuuksiin liittyvät määräykset päättää kuudennen, seitsemännen ja kahdeksannen EKR:n myöntämättä olevien määrärahojen käytöstä 195 artiklan b kohdan, 219 artiklan 2 kohdan d alakohdan, 245 artiklan 2 kohdan, 257 artiklan ja 282 artiklan 5 kohdan mukaisesti.

3 artikla

Kuudennen, seitsemännen ja kahdeksannen EKR:n varat

1. Kuudennesta, seitsemännestä ja kahdeksannesta EKR:sta AKT-valtiolle ennen 1 päivää elokuuta 2000 yleissopimuksen 245 artiklan 1 kohdan, 254 ja 281 artiklan mukaisesti myönnetty varat jäävät kyseiselle valtiolle. Näiden varojen ylijäämät käytetään sopimuksen asiaa koskevien määräysten mukaiseen ohjelmointiin.

2. Kuudennesta, seitsemännestä ja kahdeksannesta EKR:sta AKT-alueelle ennen 1 päivää elokuuta 2000 yleissopimuksen 160 artiklan mukaisesti myönnetty varat jäävät kyseiselle alueelle. Näiden varojen ylijäämät käytetään sopimuksen asiaa koskevien määräysten mukaiseen ohjelmointiin.

3. Aikaisemmista EKR:ista myöntämättä jääneet varat myönnetään AKT-valtioille ja -alueille ja käytetään sopimuksen asiaa koskevien määräysten mukaiseen ohjelmointiin sanotun kuitenkaan rajoittamatta 2 artiklan d kohdan i alakohdan soveltamista. Myöntämättömiä varoja ovat tässä yhteydessä:

- a) varat, joita ei ole aikaisemmin myönnetty kuudennesta, seitsemännestä ja kahdeksannesta EKR:sta millekään tietylle AKT-valtiolle tai -alueelle 1 ja 2 kohdan mukaisesti; ja
- b) Stabex- ja Sysmin-välineistä tämän päätöksen 2 artiklan a ja b alakohdassa määritellyn ajanjakson jälkeen jäljellä olevat varat, lukuun ottamatta ennen 30 päivää syyskuuta 2000 päätettävää rahoitusvarausta, joka tehdään ennen 31 päivää joulukuuta 2000 tehtävän 2 artiklan a ja b alakohdassa tarkoitetun päätöksen rahoittamiseksi. Tähän rahoitusvaraukseen osoitetut varat käsittävät Stabex-välineen soveltamisesta johtuvat oikeudet. Tämän päätöksen tullessa voimaan Stabex-tilillä olevat varat siirretään vähitellen erityiselle EKR-tilille. Rahoitusvarauksesta 31 päivänä joulukuuta 2000 erityisellä Stabex-tilillä jäljellä olevat varat siirretään erityiselle EKR-tilille ennen 31 päivää joulukuuta 2001. AKT—EY-suurlähettiläskomitea päättää tämän rahoitusvarauksen laskutavasta, sen lopullisesta määrästä ja mahdollisen käyttämättömän määrän siirtämistavasta erityiselle EKR-tilille ennen 30 päivää syyskuuta 2000.

4 artikla

Yritystoiminnan kehittämiskeskus

1. Kaikki teollisuuden kehittämiskeskuksen voimavarat ja toimet siirretään yritystoiminnan kehittämiskeskuskeskelle.

2. Suurlähettiläskomitea nimittää mahdollisimman pian ennen 1 päivää joulukuuta 2000 avoimen ja tasapuolisen valintamenettelyn perusteella kaksi apulaisjohtajaa yritystoiminnan kehittämiskeskukseen 31 päivänä elokuuta 2002 päättyväksi siirtymäkaudeksi.

5 artikla

Työjärjestys

1. Ministerineuvosto ja suurlähettiläskomitea vahvistavat työjärjestyksensä kuuden kuukauden kuluessa tämän päätöksen voimaantulosta ottaen huomioon sopimuksen väliaikaisen soveltamisen ja sopimuksen 15 artiklan 5 kohdan ja 16 artiklan 3 kohdan mukaisesti.

2. Ministerineuvoston 22 päivänä toukokuuta 1997 tekemällä päätöksellä ⁽¹⁾ ja suurlähettiläskomitean 18 päivänä maaliskuuta 1997 tekemällä päätöksellä ⁽²⁾ vahvistettuja työjärjestyksiä sovelletaan kunnes 1 kohdassa mainittu työjärjestys hyväksytään.

6 artikla

Tämän päätöksen täytäntöönpano

AKT-valtioiden, jäsenvaltioiden ja yhteisön on kunkin osaltaan toteutettava tarvittavat toimenpiteet tämän päätöksen täytäntöönpanemiseksi.

7 artikla

Tämän päätöksen voimaantulo ja vahvistaminen

Tämä päätös tulee voimaan 2 päivänä elokuuta 2000. Sitä sovelletaan sopimuksen voimaantuloon, kuitenkin enintään 1 päivään kesäkuuta 2002. Ministerineuvosto voi päättää sen soveltamisen jatkamisesta.

Tehty Brysselissä 27 päivänä heinäkuuta 2000.

*AKT—EY-ministerineuvoston valtuuttamana
AKT—EY-suurlähettiläskomitean puheenjohtaja*

Y. AZOR-CHARLES

⁽¹⁾ EYVL L 220, 11.8.1997, s. 58.

⁽²⁾ EYVL L 220, 11.8.1997, s. 62.

KOMISSIO

KOMISSION PÄÄTÖS,

tehty 29 päivänä kesäkuuta 2000,

EY:n perustamissopimuksen 81 artiklan mukaisesta menettelystä (Asia IV/36.456/F3 — *Inntrepreneur* ja IV/36.492/F3 — *Spring*)

(tiedoksiannettu numerolla K(2000) 1591)

(Ainoastaan englanninkielinen teksti on todistusvoimainen)

(2000/484/EY)

EUROOPAN YHTEISÖJEN KOMISSIO, joka

ottaa huomioon Euroopan yhteisön perustamissopimuksen,

ottaa huomioon 6 päivänä helmikuuta 1962 annetun neuvoston asetuksen N:o 17, perustamissopimuksen 85 ja 86 artiklan ensimmäinen täytäntöönpanoasetus ⁽¹⁾, sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna asetuksella (EY) N:o 1216/1999 ⁽²⁾, ja erityisesti sen 2 artiklan,

ottaa huomioon *Inntrepreneur Pub Company Limitedin* ja *The Inntrepreneur Beer Supply Company Limitedin* 27 päivänä maaliskuuta 1997 ja *Spring Inns Limitedin* 29 päivänä huhtikuuta 1997 asetuksen N:o 17 2 ja 4 artiklan mukaisesti tekemät puuttumattomuustodistushakemukset ja ilmoitukset poikkeuslupan saamiseksi,

on julkaissut yhteenvedon hakemuksesta ja ilmoituksesta asetuksen N:o 17 19 artiklan 3 kohdan mukaisesti ⁽³⁾,

on kuullut kilpailunrajoituksia ja määräävää markkina-asemaa käsittelevää neuvoa-antavaa komiteaa,

sekä katsoo seuraavaa:

I ASIASELOSTUS

A JOHDANTO

- (1) Maaliskuun 27 päivänä 1997 *Inntrepreneur Pub Company Limited*, jäljempänä 'IPCL', ja *The Inntrepreneur Beer Supply Company Limited*, jäljempänä 'TIBSCO', ilmoittivat asetuksen N:o 17 4 artiklan mukaisesti vakimuotoisista vuokrasopimuksista, jäljempänä

'vuokrasopimukset', joita IPCL ja siihen sidoksissa olevat yritykset käyttävät anniskelutilojen ⁽⁴⁾ vuokraamiseksi Yhdistyneessä kuningaskunnassa. Vuokrasopimukset ovat 1 päivästä tammikuuta 1997 alkaen käytetyn mallin mukaisia ja niihin sisältyvät Deed of Variation- ja Purchasing Agreement -sopimukset.

- (2) *Spring Inns Limited*, jäljempänä 'Spring', ilmoitti 29 päivänä huhtikuuta 1997 asetuksen N:o 17 4 artiklan mukaisesti vuokrasopimukset, joita Spring ja siihen sidoksissa olevat yritykset käyttävät anniskelutilojen vuokraamiseksi Yhdistyneessä kuningaskunnassa. Springin vuokrasopimukset ovat myös IPCL:n käyttämän vuokrasopimuksen eli 1 päivästä tammikuuta 1997 alkaen käytetyn mallin mukaisia ja niihin sisältyvät Deed of Variation- ja Purchasing Agreement -sopimukset.
- (3) Ilmoituksen tehneet osapuolet lisäsivät 23 päivänä helmikuuta 1998 päivättyllä kirjeellä *The Grand Pub Company Ltd:n*, jäljempänä 'GPC', osapuoleksi molempiin ilmoituksiin ja täydensivät ilmoituksia tiedoilla, jotka koskivat vuokrasopimusten käyttöä maaliskuun 28 päivän 1998 jälkeen.
- (4) Osapuolet pyysivät vuokrasopimuksille puuttumattomuustodistusta tai vahvistusta, että sopimuksiin sovellettaisiin perustamissopimuksen 85 artiklan 3 kohdan soveltamisesta yksinostosopimusten ryhmiin 22 päivänä kesäkuuta 1983 annettua komission asetusta (ETY) N:o 1984/83 ⁽⁵⁾, sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna asetuksella (EY) N:o 1582/97 ⁽⁶⁾, tai että sopimuksille myönnettäisiin perustamissopimuksen 81 artiklan 3 kohdan mukainen yksittäispoikkeus. Mainittu asetuksen II osasto sisältää oluentoimitussopimuksia koskevat erityiset säännökset.

⁽¹⁾ EYVL 13, 21.2.1962, s. 204/62.

⁽²⁾ EYVL L 148, 15.6.1999, s. 5.

⁽³⁾ EYVL C 133, 30.4.1998, s. 23, tilanne molemmissa asioissa 28 päivän maaliskuuta 1998 jälkeen.

⁽⁴⁾ Anniskelutiloja ovat ne, joilla on lupa myydä alkoholijuomia sekä anniskelutilassa että sen ulkopuolella tapahtuvaan kulutukseen, kun taas alkoholimyymintapaikkoja ovat mm. valintamyymälät, joilla on oikeus myydä alkoholia ainoastaan muualla tapahtuvaa kulutusta varten.

⁽⁵⁾ EYVL L 173, 30.6.1983, s. 5.

⁽⁶⁾ EYVL L 214, 6.8.1997, s. 27.

- (5) Kaksi tiedonantoa⁽¹⁾, jotka koskevat aikaa ennen 28 päivää maaliskuuta 1998, julkaistiin *Euroopan yhteisöjen virallisessa lehdessä* asetuksen N:o 17/19 artiklan 3 kohdan mukaisesti. Osapuolet, IPCL ja Spring, hyväksyivät 23 päivänä marraskuuta 1999 päivätyllä kirjeellä asian päättämisen hallinnollisella kirjeellä; kirje annettiin 24 päivänä tammikuuta 2000. Komissio julkaisi asetuksen N:o 17/19 artiklan 3 kohdan mukaisen tiedonannon tilanteesta 28 päivän maaliskuuta 1998 jälkeen, jolloin oluetoimitusrakenne muuttui. Ilmoituksen tehnyt osapuoli ilmoitti komissiolle kirjeellä 23 päivältä marraskuuta 1999, että se haluaa päätöksen 28 päivän maaliskuuta 1998 jälkeisestä tilanteesta. Tämä päätös koskee sen vuoksi ainoastaan 28 päivän maaliskuuta 1998 jälkeistä tilannetta.

B OSAPUOLET

GPC

- (6) Syyskuun 21 päivänä 1997 GPC, japanilaisen investointipankin Nomuran perustama yhtiö, teki sopimuksen pubiyhtiöiden IPCL ja Spring ostamisesta. Syyskuun 21 päivänä 1997 tehdyn sopimuksen mukaan GPC sai ostooption (ja myyjät myyntioption) IPCL:n ja Springin osakepääomaan. Tätä optiota käytettiin 27 päivänä maaliskuuta 1998.
- (7) Option käyttämisen jälkeen IPCL, Spring ja vuokrasopimuksissa nimetty uusi toimittaja, Supply Line, ovat GPC:n kokonaan omistamia tytäryhtiöitä, ja 29 päivästä maaliskuuta 1998 alkaen GPC tai sen tytäryhtiöt ovat vuokrattujen kiinteistöjen nautinto-oikeuden omaavia omistajia.
- (8) Maaliskuun 27 päivänä 1998 IPCL:n omistuksessa oli 2 898 anniskelukiinteistöä tai pubia. IPCL:n kiinteistöistä 2 286 oli vuokrattu pitkällä vuokrasopimuksilla, yleensä 20 vuodeksi, ja 612 oli vuokrattu lyhyemmällä alle kolmen vuoden vuokrasopimuksilla tai vielä lyhyemmällä väliaikaisilla vuokrasopimuksilla.
- (9) Maaliskuun 28 päivänä 1998 Springin kiinteistöistä 851 oli vuokrattu pitkällä, yleensä 20 vuoden vuokrasopimuksilla, ja 555 oli vuokrattu lyhyemmällä tai väliaikaisilla vuokrasopimuksilla.
- (10) GPC teki sopimuksen 310 pubin myymisestä Scottish and Newcastle plc:lle. Kauppa toteutui 29 päivänä maaliskuuta 1998. Kaupan jälkeen GPC:n omistuksessa on 3 996 pubia. GPC:n omistuksessa oli 1 päivänä marraskuuta 1999 noin 1 000 pubia.
- (11) GPC teki 9 päivänä helmikuuta 1998 komissiolle ilmoituksen 28 päivän maaliskuuta 1998 jälkeen panimoiden kanssa tehtävistä jakeluketjun alkupään oluetoimitussopimuksista (asia IV/36.916/F3). Komissio lopetti tämän asian käsittelyn hallinnollisella kirjeellä myönnettyllä puuttumattomuustodistuksella 11 päivänä maaliskuuta 1998. Yksikään tuolloin ilmoitetuista 15 yksittäisten

panimoiden kanssa tehdyistä merkkikohtaisista toimitussopimuksista ei sisältänyt GPC:n hankintapolitiikkaa rajoittavia ehtoja kuten yksinostovelvoitteita, vähimmäisostovelvoitteita, varastointivelvoitteita tai kilpailukieltovelvoitteita. Vuokralaiset voivat ostaa mitä tahansa GPC:n hinnastossa olevia merkkejä. GPC:llä oli 1 päivänä marraskuuta 1999 panimoiden kanssa 18 oluetoimitussopimusta.

Vuokralaiset

- (12) Vuokrasopimukseen perustuvien todellisten sopimusten toisena sopimuspuolena ovat yksityishenkilöt tai heidän perustamansa yritykset, jotka yleensä pitävät vain yhtä anniskelukiinteistöä.

C MARKKINAT

- (13) Yhdistyneen kuningaskunnan oluen anniskelumarkkinat ovat muuttuneet merkittävästi viime vuosikymmenen aikana. Näihin muutoksiin on vaikuttanut merkittävästi kilpailunvalvontaviranomaisen (Monopolies and Mergers Commission, jäljempänä 'MMC') oluetoimituksia koskeva kertomus ja sen seurauksena annettu lainsäädäntö. MMC:n oluetoimituksia koskeva kertomus vuodelta 1989 johti useisiin suosituksiin, joiden tarkoituksena oli vähentää panimoiden ja pubien välistä perinteistä sidonnaisuutta (yksinostovelvoite ja kilpailukieltö). Useimmat MMC:n suosituksista pantiin täytäntöön pääasiallisesti seuraavilla määräyksillä: Supply of Beer (Tied Estate) Order vuodelta 1989 ja Supply of Beer (Loan Ties, Licensed Premises and Wholesale Prices) Order vuodelta 1989, jäljempänä 'olutmääräykset'. Tied Estate Orderin eli vuokrattuja pubeja koskevan määräyksen mukaan "kansallisia panimoita" eli panimoita, joilla on enemmän kuin 2 000 anniskelupaikkaa, koskivat seuraavat muutokset:

- vuokralaisten ostoovelvoitteet eivät koske oluen lisäksi muita juomia eivätkä vähän alkoholia sisältäviä oluita,
- vuokralaisilla on oikeus ostaa yhtä tynnyrissä kypsävää ale-olutta⁽²⁾ muulta kuin sopimuspanimolta/vuokranantajalta, jäljempänä 'vierasolut-lauseke', ja
- panimoilla on oikeus asettaa ostoovelvoitteita vain tietyille määrälle pubeja. Tämä pakotti ne myymään tai vapauttamaan ostoovelvoitteesta noin 11 000 Yhdistyneessä kuningaskunnassa silloin olleesta noin 60 000 pubista.

Kysyntätekijät

- (14) Olutta voidaan myydä anniskelupaikoissa, kuten pubeissa, hotelleissa ja ravintoloissa, tai vähittäismyyntipaikoissa, kuten valintamyymöloissä ja alkoholiliikkeissä. Lisäksi yksityisen verollisen tuonnin, etupäässä Calais'sta,

⁽¹⁾ EYVL C 374, 10.12.1997, s. 11, asia IV/36.456/F3 — Inntrepreneur; EYVL C 61, 26.2.1998, s. 3, asia IV/36.492/F3 — Spring.

⁽²⁾ Yhdistyneen kuningaskunnan hallitus laajensi osto-oikeutta yhteen pullossa kypsävään olueen 1 päivänä huhtikuuta 1998.

arvioidaan olleen lähes 5 prosenttia oluen kokonaiskulutuksesta Yhdistyneessä kuningaskunnassa vuonna 1998. Anniskelukaupan osuus myynnin volyymista oli noin 68 prosenttia vuonna 1998. Irlantia lukuun ottamatta tämä on yhteisön korkein osuus.

- (15) Tynnyrioluen kulutuksen osuus kokonaiskulutuksesta oli 61 prosenttia vuonna 1998. Irlantia lukuun ottamatta tämä on jälleen yhteisön korkein luku. Yhdistyneen kuningaskunnan pubien tynnyriolutvalikoima on myös laajin, sillä yhdessä pubissa on tarjolla keskimäärin 6,5 tynnyriolutmerkkiä.

Tarjontatekijät

Panimotoiminta

- (16) Vuonna 1998 jäljellä olevat neljä kansallista panimoa, Scottish & Newcastle, Bass, Carlsberg Tetley Brewing ja Whitbread, hallitsivat 78 prosenttia Yhdistyneen kuningaskunnan olutmarkkinoiden tarjonnasta. Herfindahl—Hirschmann-indeksi, jäljempänä 'HHI', jota käytetään apuna kuvaamaan markkinoiden keskittymistä, kasvoi Yhdistyneen kuningaskunnan olutmarkkinoiden osalta kansallisten panimoiden markkinaosuuksien perusteella 1 678:aan ⁽¹⁾ vuonna 1996. Kun HHI on 1 000—1 800, markkinoita kuvaillaan "kohtuullisen keskittyneiksi". Lisääntynyt hintakilpailu tukkumyynnin tasolla, jonka voidaan katsoa olevan yhteydessä pubiyhtiöiden syntymiseen (ks. johdanto-osan 18 kappale), on johtanut panimoalan viimeaikaiseen yhdistymiseen, kun erityisesti alueelliset panimoyhtiöt pyrkivät saavuttamaan tarpeellisia mittakaavaetuja. Vuonna 1999 alueellisia panimoita ⁽²⁾ oli viisi.

Tukkumyynti

- (17) Olutmääräysten johdosta kansalliset panimot myivät joitakin omistamiaan pubeja. Tämän odotettiin johtavan vapaan kaupan kasvuun ja itsenäisten tukkumyyjien aseman vahvistumiseen. Vuosina 1995–1996 itsenäisten tukkumyyjien osuus oli kuitenkin yhä vain noin kuusi prosenttia verrattuna viiteen prosenttiin vuonna 1985. Kansallisilla panimoilla on yhä johtava asema tukkumyynnissä, ja niiden osuus jakelusta on samankaltainen kuin niiden osuus tuotannosta. Koska alueelliset panimot eivät tarvitse itsenäisten tukkumyyjien palveluita, tämä

yhdessä oluen myynnin yleisen laskun ja kansallisten panimotukkumyyjien tehokkuuden paranemisen kanssa ovat johtaneet siihen, että itsenäisten tukkumyyjien osuus on kasvanut erittäin vähän.

- (18) Kansallisten panimoiden myymien pubien ostajia olivat pääasiassa pubiketjut tai alueelliset panimot. Yleensä pubiketjuilla on joko omaa tukkumyyntitoimintaa tai panimot toimittavat niille olutta suoraan.

Vähittäismyynti

- (19) Yhdistyneessä kuningaskunnassa oluen ja muiden alkoholijuomien vähittäismyyntiin anniskelupaikoissa vaaditaan alioikeuden myöntämä lupa. Tällä hetkellä lupia on kolmenlaisia ⁽³⁾:

- Täydet anniskeluoikeudet: henkilö voi ostaa alkoholi-juoman asumatta tai aterioimatta anniskelupaikassa. Täydet oikeudet on noin 83 100 anniskelupaikalla, joista noin 57 000 ⁽⁴⁾ on pubeja. Loput ovat hotelleja tai viinibaareja.
- Rajoitetut anniskeluoikeudet: juoman oston edellytyksenä on asuminen tai ateriointi anniskelupaikassa. Lupa on noin 32 300 yksityisellä hotellilla tai ravintolalla.
- Klubit: henkilön on oltava jäsen voidakseen ostaa juoman. Lupa on noin 31 500 klubilla, joista useimmat ovat jäsenten yhteisomistuksessa.

- (20) Seuraava taulukko kuvaa oluen myyntiä vähittäiskaupan eri myyntikanavien kautta vuonna 1997: a) panimoiden vuokraamat pubit, b) panimojohtoiset pubit, c) panimotoimintaa harjoittamattomien pubiyhtiöiden (mukaan lukien IPCL ja Spring) vuokraamat pubit, d) panimotoimintaa harjoittamattomien pubiyhtiöiden johtamat pubit, e) panimon lainoittamat pubit ja f) sopimuksettomat eli itsenäiset pubit. Vuoden 1997 tiedot on saatu Brewers and Licensed Retailers Association yhdistykseltä, jäljempänä 'BLRA', ja mukana on arvioita muidenkin kuin sen jäsenten myynnistä.

Taulukko 1: Oluen kulutus Yhdistyneen kuningaskunnan anniskelupaikoissa

	a)	b)	c)	d)	e)	f)
1997	10,0 %	17,2 %	11,4 %	8,3 %	18,1 %	35,0 %

⁽¹⁾ Komissiolla ei ole tarkkoja tietoja muiden Yhdistyneen kuningaskunnan panimoiden markkinaosuuksista. Siitä huolimatta komission arvion mukaan kaikkien panimoiden HHI ei nouse 1 800:n raja, josta alkaen markkinoiden katsotaan olevan "erittäin keskittyneet".

⁽²⁾ Määritellään MMC:n kertomuksessa panimoiksi, joiden liiketoiminta on pääasiassa, mutta ei välttämättä kokonaan, keskittynyt yhdelle Yhdistyneen kuningaskunnan alueelle. Alueellisten panimoiden määrä on määriteltä otamalla MMC:n kertomuksen pienimmän alueellisen panimon omistamien pubien määrä ja tuotantomäärä vertauskohteeksi.

⁽³⁾ Lupajärjestelmä on hieman erilainen Skotlannissa.

⁽⁴⁾ Toisissa julkaisuissa pubien määräksi on arvioitu 61 000.

- (21) Panimoiden vuokraamien pubien 10 prosentin osuus myynnistä vuonna 1997 sisältää vuokralaisten ostovelvoitteen mukaiset ostot ja tynnyrissä kypsyvän oluen, jota kansallisten panimoiden vuokralaiset ostavat alennuksella vuokranantajanimoltaan⁽¹⁾. Lukuun eivät sisälly vierasoluen ostot muilta toimittajilta.
- (22) Panimoiden lainoittamien pubien 18,1 prosentin volyymiin vuonna 1997 sisältyy se kokonaismäärä, jonka lainoitettu publi ostaa siltä toimittajalta, jonka kanssa se on tehnyt lainasopimuksen. Tämä määrä voi ylittää lainasopimuksessa määrätyn ostovelvoitteen. Ei kuitenkaan ole tiedossa, kuinka paljon 18,1 prosentista ylittää lainasopimuksessa määrätyn ostovelvoitteen. Lukuun eivät sisälly lainoitettujen pubin "vapaat" ostot muilta toimittajilta.
- (23) Vaikka taulukko antaa kuvan anniskelumyynnin volyymista kuvailemalla kiinteistöjen omistustilanteen, on myös syytä huomata, että anniskelumyynnin luokassa 70 prosenttia oluesta myydään arviolta 57 000 pubin kautta, 20 prosenttia klubien kautta ja 10 prosenttia ravintoloiden, hotellien, viinibaarien ja muiden täydet tai rajoitetut anniskelualueet omistavien anniskelupaikkojen kautta (tiedot vuodelta 1995).
- (24) Olutmääräykset vähensivät lainasopimusten rajoittavuutta ja antoivat vuokralaisille oikeuden päättää ne kolmen kuukauden irtisanomisajalla. Olutmääräysten nojalla otettiin käyttöön myös niin sanottu vierasolutoikeus pubinpitäjille, joilla on lainoja kansallisilta panimoilta. BLRA:n (vuonna 1996 tehdyn erityisen tutkimuksen jälkeen) toimittamien tietojen mukaan näyttää siltä, että tavallinen laina-aika on 5 tai 10 vuotta ja keskimääräinen todellinen kesto aika melkein neljä vuotta. Tutkimusajanjakson lopussa 31 panimolla oli noin 37 000 maksamatonta lainaa (ajanjakson alussa lähes 35 000); vuoden aikana myönnettiin lähes 8 000 uutta lainaa ja yli 5 000 lainaa maksettiin takaisin. Ajanjakson aikana takaisinmaksettujen lainojen määrä ylitti (vanhoille tai uusille asiakkaille myönnettyjen) uusien lainojen määrän. Noin 2 prosenttia maksamattomasta pääomasta kirjattiin epävarmana saatavana luottotappioksi. Lainojen keskimääräinen arvo on noin 30 000 Englannin punttaa.
- (25) Lainoja näyttää olevan kahdenlaisia: yhtäältä on suhteellisen pieniä lainoja (arvoltaan lähes 5 000 punttaa ajanjakson alussa mutta keskimäärin ainoastaan alle 2 000 punttaa ajanjakson lopussa), joita tarjotaan usein pienille itsenäisille pubeille ja jotka näyttävät vaihtelevan paljon. Toisaalta on paljon suurempia lainoja, joita myönnetään

paljon myyville liikkeelle kuten klubeille (arvoltaan keskimäärin 60 000 punttaa) ja joihin ei tavallisesti liity yksinoikeuksia. Ostovelvoitteet koskevat kuitenkin yleensä tiettyä olutmäärää. BLRA ei ole arvioinut, kuinka volyymi jakautuu pienten ja suurten lainojen välillä, kuinka paljon on (suuria) lainoja, joihin ei sisälly yksinoistovelvoitteita, mikä on tällaisten lainojen osuus anniskelumyynnin volyymista tai mikä on lainasopimuksissa määritellyn olutmäärän osuus asianomaisten pubien kokonaismyynnistä. Tietoja ei ole annettu siitä, kuinka suuren osan lainoista pubinpitäjät maksavat takaisin toiselta panimolta ottamallaan lainalla (uuden lainasopimuksen vastikkeeksi). Lainasopimusten perusteella myydyt olutmäärät ovat pienentyneet parin viime vuoden aikana ja vuosina 1994–1997 lainojen takaisinmaksut ovat ylittäneet uusien lainojen arvon.

Panimoiden välinen kilpailu

- (26) Tukkumyyntitasolla suurimmilla panimoilla on takuu tietystä myynnistä vuokraamiensa tai itse johtamiensa pubien kautta. Panimoiden on kilpailtava toimituksista lopulle markkinoiden osalle tekemällä itsenäisten pubien kanssa yksittäisiä sopimuksia (joihin voi liittyä laina) sekä toimitussopimuksia pubiketjujen tai muiden panimoiden kanssa (joihin voi liittyä velvoitteita kuten vähimmäisostovelvoite, kilpailukiello ja varastointivelvoite). Panimot kilpailevat yleensä hinnalla ja tavaramerkkin vahvuudella, vaikka panimot yrittävät myös vallata myyntiä tarjoamalla muita etuja kuten myynnineidistämistukea.

Markkinoille pääsy panimotasolla

- (27) Suurimmat markkinoille pääsyn esteet tällä tasolla ovat tarve varmistaa tuotteiden myyntikanavat ja päästä jake-lujärjestelmään. Uuden tulokkaan on varmistettava toimitukset itsenäisille pubeille, pubiketjuille tai panimoiden pubeille osana niiden olutvalikoimaa tai (kansallisten panimoiden kohdalla) vierasoluna. Markkinoille pääsyn tai jo olemassa olevien panimoiden laajentumisen esteenä voivat olla lisäksi kilpailijoiden omistamat hyvin tunnetut merkit. Tällä saattaa olla enemmän merkitystä lager-oluissa, joita yleensä markkinoidaan kansallisesti ja joissa mainonnan mittakaavaedut voivat merkitä sitä, että pienessä mitassa tapahtuva markkinoilletulo ei ole yhtä kannattavaa. Vaikeudet, joita liittyy pienimuotoiseen markkinoille tuloon, voivat tulevaisuudessa lisääntyä, koska kansallisten lager-olutmerkkien mainontakulut ovat kasvaneet huomattavasti parin viime vuoden aikana, jopa merkkitasolla.

⁽¹⁾ Tätä kutsutaan joskus myös vierasoluksi, vaikka vierasoluen lainmu-kainen määritelmä viittaakin toisen toimittajan tynnyrissä kypsyvään olueen (ks. johdanto-osan 13 kappale).

(28) Tarve varmistaa myyntikanavat on pienentynyt olutmääräysten voimaantulon jälkeen, koska panimosopimusten alainen osuus markkinoista on supistunut ja pubiyhtiöitä on perustettu. Uusien tulokkaiden on helpompi tehdä toimitussopimus ketjun kuin yksittäisen pubin kanssa. Vaikka on suhteellisen helppoa perustaa jakelujärjestelmä, joka rajoittuu toimituksiin muiden panimoiden tukkumyyntivarastoille ja/tai tukkumyyjille, on vaikeampaa tavoittaa yksittäiset vähittäismyyntiliikkeet.

(29) Useimmat ulkomaiset oluen (enimmäkseen lager-oluen) tuottajat ovat tulleet yhdistyneen kuningaskunnan markkinoille tekemällä yksinoikeuskäyttölupasopimuksia jo olemassa olevien kansallisten panimoiden kanssa. Tällöin olut pannaan Yhdistyneessä kuningaskunnassa ja myydään osana kansallisen panimon olutvalikoimaa. Näitä ulkomaisia lagereita on usein markkinoitu premium-laatuina ja tuettu huomattavalla mainoskuluilla. On kuitenkin yksi esimerkki panimon tulemisesta suoraan Yhdistyneen kuningaskunnan markkinoille. Anheuser Busch on hiljattain aloittanut panimotoiminnan Yhdistyneessä kuningaskunnassa ottamalla haltuunsa Couragen aikaisemmin omistaman panimon Mortlakessa Budweiser-lagerin valmistusta varten.

Markkinoillepääsy vähittäismyyntitasolla

(30) Pubit kilpailevat keskenään vain paikallistasolla. Yleisesti ottaen kullakin alueella on paikallinen hinta tietylle kokonaisuudelle, johon sisältyy kaikki, mitä pubi tarjoaa (tilat ja tunnelma). Hinta ei siis kata vain olutta.

(31) Vähittäismyyntimarkkinoille pääsyn esteitä ei juuri ole. Ainut huomioitava seikka ovat anniskelulupailait, jotka voivat estää uusien pubien perustamisen, jollei niille ole tarvetta. Tätä lakia ei sovelleta kaikkialla Yhdistyneessä kuningaskunnassa tiukasti, mutta siellä, missä niin tapahtuu, markkinoille pääsy voi olla vaikeaa. Lisäksi eräillä puolilla maata anniskelulupa saatetaan nykyään evätä järjestysyistä. Eräs pubiyhtiö on viime vuosina kuitenkin onnistunut avaamaan yli 100 pubia uusilla alueilla.

Muutokset pubien vuokralaisten ja omistajien välisissä järjestelyissä

(32) Aikaisemmin pubit vuokrattiin tekemällä lyhytaikaisia vuokrasopimuksia. Panimot vastasivat itse rakennuksesta ja sen kalustuksesta, ja vuokralaiset vastasivat panimon toimittaman oluen samoin kuin muiden juomien ja ruokien myynnistä. MMC:n kertomuksen jälkeen vuokralaisten asema turvattiin⁽¹⁾ Englannissa ja Walesissa niin, että he tulivat vuoden 1954 vuokrasopimuslain (Landlord and Tenant Act) piiriin. Kuitenkin paljon ennen MMC:n suosituksia otettiin käyttöön ensimmäiset pitkäaikaiset vuokrasopimukset, joihin sisältyi

määräyksiä vuokralaisen korjaus- ja huoltovelvollisuudesta ja jotka antoivat jonkinasteisen vuokraturvaa ja oikeuden vuokrasopimuksen siirtämiseen.

D SOPIMUKSET

(33) Maaliskuun 28 päivän 1998 jälkeen GPC käyttää a) pitkä 10–30 vuoden vakiovuokrasopimusta (Standard Variable Term Lease), jonka mukaan vuokralainen vastaa kaikista tilojen korjauksista ja vakuutuksesta, ja b) määräaikaista vuokrasopimusta (Variable Term Agreement), joka tehdään 3–5 vuodeksi. Molempiin sisältyy Purchasing Agreement ja Deed of Variation.

(34) Purchasing Agreement -sopimuksessa määritellään alennusjärjestelmä. Deed of Variation a) sisältää nykyisessä vuokrasopimuksessa olevan Purchasing Agreement -sopimuksen, b) ottaa käyttöön uuden oluen ostovelvoitteen, mutta antaa GPC:lle mahdollisuuden vaihdella velvoitteella sidottuja olutmerkkejä, c) poistaa vähimmäisostovelvoitteet ja liian vähäisistä ostoista aiheutuvat rangaistukset, jotka sisältyivät IPCL:n ja Springin ennen 1 päivää helmikuuta 1997 tekemiin vuokrasopimuksiin, d) sallii Purchasing Agreement -sopimuksen sisältämien järjestelyjen muuttamisen vuokrantarkistuksen yhteydessä 31 päivän maaliskuuta 1998 jälkeen, e) sallii vuokralaisten antaa vuokrantarkistus asiantuntijan määriteltäväksi vahvistettua palkkiota vastaan ja f) antaa vuokralaiselle mahdollisuuden vaatia vuokrantarkistusta, jos Purchasing Agreement -sopimus puretaan; vuokraa voidaan tarkistaa alaspäin, mutta ei sitä vuokratasoa alemmaksi, jota sovellettiin ennen Purchasing Agreement -sopimuksen allekirjoittamista.

(35) Vuokrasopimuksissa, jotka tehtiin 28 päivän marraskuuta 1998 jälkeen, ei ole vierasolutlauseketta. Sitä vastoin niissä on siiderin, alkoholittoman oluen ja vähän alkoholia sisältävän oluen ostovelvoite.

Oluen ostovelvoite

(36) Vuokralainen sitoutuu ostamaan kaikki sopimuksessa määritellyt oluet myyntiin ainoastaan tältä yritykseltä tai sen nimeämältä toimittajalta. Sopimuksessa määritellyillä oluilla tarkoitetaan seuraavia olutlajeja: light, pale tai bitter ale, export- tai premium-ale, mild ale, brown ale, strong ale (mukaan lukien Barley wine), bitter stout tai porter, sweet stout, lager, export- tai premium-lager, strong lager, "Diet pils" (tai premium-laatuinen kevytolut), kevytolut ("lite").

(37) Sopimuksessa määritellyt olutlajit vastaavat merkit tai nimikkeet mainitaan yrityksen hinnastossa. Yritys voi lisätä, korvata tai poistaa hinnastossa olevia sopimuksessa määritellyt olutlajeja vastaavia merkkejä tai nimikkeitä niin usein kuin se haluaa.

⁽¹⁾ Lukuun ottamatta joitakin erityisyyksiä, kuten jos pubin omistaja haluaa itse harjoittaa pubitoimintaa siinä, jolloin vuokralainen saa laissa määrätyn korvauksen, osapuolet voivat neuvotella uuden sopimuksen. Jos uutta sopimusta ei tehdä, Yhdistyneen kuningaskunnan tuomioistuimet uusivat sopimuksen nykyisen sopimuksen ehdoilla lukuun ottamatta vuokraa ja kesto, joka ei saa ylittää 14 vuotta.

- (38) Vierasolutlauseketta lukuun ottamatta vuokralainen ei saa myydä tai asettaa myyntiin pubissaan sellaista sopimuksessa määriteltyä olutta, jota yritys ei toimita, tai mitään sopimuksessa määrittelemätöntä olutta, jollei a) sitä ole pakattu pulloihin, tölkkeihin tai muihin pieniin pakkauksiin tai jollei b) se ole tynnyriolutta, jonka myynti tynnyrioluenä on tavanomaista taikka tarpeen vuokralaisen asiakkaiden riittävän kysynnän tyydyttämiseksi ⁽¹⁾.
- (39) Vuokralainen ei saa mainostaa kiinteistössä tuotteita, joita yritys ei toimita, muutoin kuin siinä suhteessa, joka on näiden tuotteiden osuus vuokralaisen kiinteistöstä saamasta kokonaisliikevaihdosta.

II OIKEUDELLINEN ARVIOINTI

81 ARTIKLAN 1 KOHTA

1 Merkitykselliset markkinat

1.1 Merkitykselliset tuotemarkkinat

- (40) Merkityksellisille tuotemarkkinoille kuuluvat periaatteessa kaikki tuotteet tai palvelut, joita kuluttaja pitää niiden ominaisuuksien, hinnan tai käyttötarkoituksen perusteella jokseenkin toisiaan korvaavina ⁽²⁾. Euroopan yhteisöjen tuomioistuin on todennut Delimitis-tuomiossaan ⁽³⁾, että merkitykselliset markkinat määritellään yleensä kyseessä olevan taloudellisen toiminnan luonteen perusteella, tässä tapauksessa oluen myynti. Olutta myydään sekä vähittäiskaupan kautta että anniskelutilojen kautta. Kuluttajan kannalta viimeksi mainittu ala, joka koostuu erityisesti pubeista ⁽⁴⁾ ja ravintoloista, voidaan erottaa vähittäiskaupan alasta sen perusteella, että oluen myynti pubeissa ei käsitä pelkästään tuotteen ostoa vaan siihen liittyy myös palvelujen tarjonta, ja että oluen kulutus pubeissa ei olennaisesti riipu taloudellisista näkökohdista. Pubimyyntiin erityisluonne on lähtöisin siitä, että panimot järjestävät tälle alalle erityisen jakelujärjestelmän, joka vaatii erityislaitteita, ja että alan hinnat ovat yleensä korkeammat kuin vähittäiskaupassa.
- (41) Yhdistyneen kuningaskunnan erityisen anniskeluoikeusjärjestelmän vuoksi on selvennettävä, mitkä anniskeluoikeuksien kolmen perusryhmän (katso johdanto-osan 19 kappale) osista kuuluvat "pubien ja ravintoloiden" muodostamille merkityksellisille tuotemarkkinoille.

Tässä yhteydessä viitataan perustamissopimuksen 85 artiklan 3 kohdan soveltamisesta yksinmyyntisopimusten ja yksinostosopimusten ryhmiin annettuja komission asetuksia (ETY) N:o 1983/83 ja (ETY) N:o 1984/83 koskevan komission tiedonannon ⁽⁵⁾, 43 kohtaan, jossa todetaan, että "anniskelutilojen käsite kattaa kaikki anniskeluoikeuden omistavat tähän tarkoitukseen käytetyt tilat. Se kattaa myös yksityiset klubit." Tämä on ymmärrettävää, koska kaikille näille liikkeille, mukaan lukien rajoitetut anniskeluoikeudet omistavat liikkeet, on yhteistä se, että juomat ostetaan paikan päällä kulutusta varten ja että tarjottu palvelu muodostaa tärkeän tekijän. Komissio myöntää, että klubeissa oluen hinta, joka joulukuussa 1994 oli noin 82—83 prosenttia pubien hinnasta, on alhaisempi kuin pubeissa perittävä hinta ⁽⁶⁾. Tämä kuvastaa kuitenkin suurelta osalta sitä, että nämä klubit eivät tavoittele voittoa. Palvelutekijän vuoksi klubeissa perittävä hinta on kuitenkin korkeampi kuin supermarketissa perittävä hinta. Lisäksi koko anniskelumyyntiin, mukaan lukien klubit, erityinen jakelujärjestelmä on sama: erityislaitteet tynnyriltä myyntiä varten, panimoiden listahinnat oluelle ja lainat, joihin liittyy ostovelvoitteita.

- (42) Tämän perusteella merkitykselliset markkinat käsittävät oluen jakelun anniskelupaikoille (anniskelumarkkinat kokonaisuudessaan). Kuten Delimitis-tuomion 17 kohdassa todetaan, tähän ei vaikuta se, että anniskelu- ja vähittäismyyntin välillä on tiettyä päällekkäisyyttä silloin, kun uudet kilpailijat pystyvät tekemään tavaramerkkinsä tunnetuiksi vähittäiskaupassa ja käyttämään niiden mainetta hyväksi anniskelumarkkinoille pääsemiseksi.

1.2 Merkitykselliset maantieteelliset markkinat

- (43) Oluen anniskelupaikoille myynnin puolueettomat kilpailuosuhteet kysynnän ja tarjonnan suhteen vaihtelevat huomattavasti yhteisön eri osissa. Kuten yhteisöjen tuomioistuin on todennut Delimitis-tuomion 18 kohdassa, useimmat oluen toimitussopimukset ovat edelleen kansallisia. Tämän vuoksi sovellettaessa yhteisön kilpailusääntöjä sopimukseen on otettava huomioon anniskelupaikoille tarkoitetun oluen jakelumarkkinat Yhdistyneessä kuningaskunnassa.

⁽¹⁾ Jos tietyt lisämuodollisuudet täyttyvät.

⁽²⁾ Asia 27/76, United Brands v. komissio, Kok. 1978, s. 207, 12 kohta.

⁽³⁾ Asia C-234/89, Stergios Delimitis v. Henninger Bräu, Kok. 1991, s. I-935, 16 kohta.

⁽⁴⁾ Tuomion saksankielisessä (oikeudenkäyntikieli) toisinnossa käytetään termiä 'Schwankwirtschaften'. Ranskankielisessä toisinnossa käytetään termiä 'cafes'; ranska on tuomioistuimen työskentelykieli.

⁽⁵⁾ EYVL C 101, 13.4.1984, s. 2.

⁽⁶⁾ Otteet Stats MR:n vähittäishintoja koskevasta tutkimuksesta, jonka eräs kansallinen panimo on toimittanut Office of Fair Tradingille.

- (44) Yhdistyneen kuningaskunnan markkinat eroavat myös muiden jäsenvaltioiden olutmarkkinoista olutmääräysten (johdanto-osan 13 kappale), tynnyrioluen suuren kuluksen (johdanto-osan 15 kappale), itsenäisten pubiyhtiöiden olemassaolon (johdanto-osan 18 kappale), pubeja koskevien anniskelumääräysten (johdanto-osan 19 ja 31 kappale) ja tarjottujen olutlajien moninaisuuden (johdanto-osan 36 kappale) vuoksi.

2 Yritysten välinen sopimus

- (45) GPC sekä vuokralaiset ovat 81 artiklan 1 kohdassa tarkoitettuja yrityksiä.
- (46) Ilmoituksen tehneiden yritysten ja kunkin vuokralaisen väliset yksittäiset vuokrasopimukset, jotka ovat samamuotoisia kuin ilmoitetut vuokrasopimukset, ovat 81 artiklan 1 kohdassa tarkoitettuja sopimuksia.

3 Oluen ostovelvoitteen kilpailua rajoittava vaikutus

3.1 Oluen ostovelvoitteen kuvaus ja sen luonne

- (47) Vuokrasopimusten kaltaisia oluentoimitussopimuksia luonnehditaan yleensä viittaamalla yksinostovelvoitteeseen, jota yleensä tuetaan kilpailukiellolla⁽¹⁾. Nämä lausekkeet on muotoiltu vuokrasopimuksessa seuraavalla tavalla (johdanto-osan 36, 37 ja 38 kappale):
- Vuokralainen sitoutuu ostamaan kaikki sopimuksessa määritellyt oluet myyntiin ainoastaan tältä yritykseltä tai sen nimeämältä toimittajalta. Sopimuksessa määritellyt olutlajit vastaavat merkit tai nimikkeet mainitaan yrityksen hinnastossa. Yritys voi lisätä, korvata tai poistaa hinnastossa olevia sopimuksessa määritellyt olutlajit vastaavia merkkejä tai nimikkeitä niin usein kuin se haluaa. (yksinostovelvoite)
 - Vierasolutlauseketta lukuun ottamatta vuokralainen ei saa myydä tai asettaa myyntiin pubissaan sellaista sopimuksessa määriteltyä olutta, jota yritys ei toimita, tai mitään sopimuksessa määrittelemätöntä olutta, jollei a) sitä ole pakattu pulloihin, tölkkeihin tai muihin pieniin pakkauksiin tai jollei b) se ole tynnyriolutta, jonka myynti tynnyrioluenä on tavanomaista taikka tarpeen vuokralaisen asiakkaiden riittävän kysynnän tyydyttämiseksi. (kilpailukiello)
- (48) Voidaan havaita, että suoran kilpailukiellon lisäksi yksinostovelvoite on muotoiltu siten, että se sisältää epäsuorasti kilpailukiellon sanamuodolla ”kaikki sopimuksessa määritellyt oluet”.
- (49) Yksinostovelvoitteen vuoksi vuokralaiset eivät voi hyväksyä muiden toimittajien tarjoamia sopimuksessa määriteltyjä tuotteita. Vuokralaiset eivät voi hyötyä kilpailusta yrityksen nimeämän toimittajan ja muiden oluen tukkukauppiaiden välillä, jotka tarjoavat samoja

tuotemerkkejä (tuotemerkin sisäisen kilpailun rajoittaminen).

- (50) Suora ja epäsuora kilpailukiello, toisin sanoen vuokralaisten kieltäminen ostamasta sopimuksessa määritellyn olutlajin muita tuotemerkkejä muilta oluen tuottajilta, rajoittaa tuotemerkkien välistä kilpailua. Niiden olutlajien ostamista, joita ei määritellä sopimuksessa, koskevat sopimusmääräykset asettavat vuokralaisille tiettyjä hallinnollisia rajoituksia, mutta eivät todella rajoita heidän kykyään tarjota tällaisia sopimuksessa määrittelemättömiä olutlajeja tiloissaan. Sen vuoksi näillä lausekkeilla ei ole kilpailua rajoittavaa vaikutusta.

3.2 Toinen Delimitis-tuomion mukainen testi

- (51) Yhteisöjen tuomioistuin totesi Delimitis-tuomion 27 kohdassa, että oluentoimitussopimus on kielletty perustamissopimuksen 85 artiklan 1 kohdan nojalla, jos kaksi kumulatiivista edellytystä täyttyvät. Ensinnäkin kyseessä olevan sopimuksen taloudellisen ja oikeudellisen yhteyden vuoksi sellaisten kilpailijoiden, jotka voisivat tulla markkinoille tai lisätä markkinaosuuttaan niillä, on vaikea päästä oluen anniskelupaikoille jakelun kansallisille markkinoille. Näin ollen ensimmäinen testi koskee sitä, ovatko Yhdistyneen kuningaskunnan oluen anniskelumarkkinat suljetut.
- (52) Vaikka Yhdistyneen kuningaskunnan oluen anniskelumarkkinat olisivatkin jossain määrin suljetut, ilmoituksen tehneiden osapuolten ostovelvoitteen sisältävien vuokrasopimusten ei voida katsoa kuuluvan 81 artiklan soveltamisalaan ennen kuin on arvioitu, kuten yhteisöjen tuomioistuin totesi Delimitis-tuomion 27 kohdassa, että kyseinen sopimus vaikuttaa merkittävästi kaikkien sopimusten taloudellisessa ja oikeudellisessa yhteydessään aikaansaamaan markkinoita sulkevaan vaikutukseen. Yksittäisen sopimuksen myötävaikutuksen merkitys riippuu sopimuspuolten asemasta merkityksellisillä markkinoilla ja sopimuksen kestosta.
- (53) Mainitun tuomion 25 ja 26 kohdassa yhteisöjen tuomioistuin selvensi, että tätä asemaa ei määritellä pelkästään panimon ja sen yritysryhmän, johon se mahdollisesti kuuluu, markkinaosuuden mukaan vaan myös niiden liikkeiden lukumäärän mukaan, jotka ovat sidoksissa panimoon tai siihen yritysryhmään, johon se kuuluu, verrattuna merkityksellisillä markkinoilla toimivien anniskelupaikkojen kokonaismäärään. Sopimuksen kestosta yhteisöjen tuomioistuin totesi, että jos kesto ylittää selvästi merkityksellisillä markkinoilla tehtyjen oluentoimitussopimusten keskimääräisen keston, yksittäinen sopimus kuuluu 85 artiklan 1 kohdan kiellon soveltamisalaan. Suhteellisen pienen markkinaosuuden omistava panimo, joka sitoo myyntipisteensä itseensä useiksi vuosiksi, voi myötävaikuttaa markkinoiden sulkeamiseen yhtä merkittävästi kuin suhteellisen vahvassa markkina-asemassa oleva panimo, joka tavallisesti vapauttaa liikkeen velvoitteista lyhyemmän ajan jälkeen.

⁽¹⁾ Ks. alaviite 17; tuomion 10 kohta.

- (54) Saksan jäätelöalaa koskeissa asioissa yhteisöjen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin viittasi arvioidessaan kyseessä olevien yritysten merkittävää myötävaikutusta (kyseisen yrityksen) voimakkaaseen asemaan merkityksellisillä markkinoilla ja erityisesti sen markkinaosuuteen⁽¹⁾. Ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin on siten käyttänyt perustana laajempaa kokonaismarkkinaosuuden määritelmää.
- (55) Sovellettaessa tätä testiä ilmoituksen tehneeseen osapuoleen, sen ostovelvoitteita sisältäviä vuokrasopimuksia on tarkasteltava myös niiden "taloudellisessa ja oikeudellisessa yhteydessä".
- (56) Oluen ostamista panimoilta koskevien sopimusten arviointi (jakeluketjun alkupään oluetoimitussopimukset) on erotettava vuokra- ja lainasopimusten arvioinnista (jakeluketjun loppupään sopimukset).
- (57) Silloin kun edeltävään sopimusryhmään, jakeluketjun alkupään oluetoimitussopimukseen, sisältyy jonkinlainen sitova velvoite (vähimmäisostovelvoite, kilpailukieltovelvoite, varastointivelvoite), sen on katsottava olevan osa toimittajapanimoon sidottua verkostoa. Sopimus voi kuulua 81 artiklan 1 kohdan soveltamisalaan, jos toimittajapanimo vaikuttaa merkittävästi markkinoiden sulkemiseen. Sopimuksille voidaan kuitenkin myöntää poikkeuslupa, jos ne täyttävät 81 artiklan 3 kohdan perusteet.
- (58) Tässä yhteydessä olisi todettava, että jos kansallisten panimoiden ja muiden tukkumyyntitasen toimijoiden väliset kilpailua rajoittavat yhteydet ovat käytännössä vähäisiä, muiden brittiläisten tai ulkomaisten panimoiden on mahdollista päästä tukkumyyntitasen toimijoiden sidottuun verkostoon jakeluketjun loppupäässä. Lisäksi näiden muiden panimoiden on helpompi tehdä sopimus yhden tukkumyyntitasen toimijan kanssa ja siten päästä kaikkiin tähän toimijaan sidoksissa oleviin pubeihin kuin tehdä erikseen sopimus kunkin yksittäisen vähittäismyyntiliikkeen kanssa. Avoimen oluetoimitusrakenteen olemassaolon ei sen vuoksi pitäisi vaikuttaa tukkumyyjän sidotun myyntiverkoston arviointiin. Tukkumyyjän sidottua myyntiverkostoa ei voida yksinkertaisesti laskea (panimolle), joka vaikuttaa merkittävästi (markkinoiden sulkemiseen)⁽²⁾.
- (59) Toisin kuin Delimitis-tuomiossa, joka koskee panimoa, ilmoituksen tehnyt osapuoli on itsenäinen pubiyhtiö, joka ei ole vertikaalisesti integroitunut minkään Yhdistyneessä kuningaskunnassa toimivan panimon kanssa. Sen vuoksi ilmoituksen tehneen osapuolen ja sen vuokra-
- laisten sekä panimon välinen suhde on taloudellisesti erilainen verrattuna panimoon, joka haluaa myydä oluttaan sopimusverkostonsa kautta.
- (60) GPC:n pubien oluttoimituksille 29 päivästä maaliskuuta 1998 alkaen on ollut tyypillistä useiden hankintalähteiden käyttö ja toistuvat tarjouskilpailut. Tavaramerkkejä hankitaan kansallisten ja alueellisten panimoiden monipuolisista valikoimista. Toimittajapanimoiden kanssa tehtyjen sopimusten pituudet (tavallisesti kahdesta viiteen vuotta) on suunniteltu niin, että oluttoimituksista osasta voidaan järjestää uusia tarjouskilpailuja säännöllisin väliajoin. Vuosina 1998—2003 kolmansilla panimoilla on mahdollisuus tehdä tarjous noin 98 prosenttiin osalta oluenkulutuksesta. Ilmoituksen tehneillä osapuolilla ei ole yhtään määrällistä ostovelvoitetta yhdenkään panimon kanssa niistä 18:sta nykyisestä panimosta, joiden tuotemerkkejä on tällä hetkellä niiden hinnastossa. Siten ilmoituksen tehneet osapuolet tarjoavat tälle jo nyt huomattavalle panimomäärälle ja teoreettisesti⁽³⁾ kaikille muille kansallisille tai ulkomaisille panimoille mahdollisuuden päästä Yhdistyneen kuningaskunnan oluen anniskelumarkkinoille. Lisäksi toisen panimon ja varsinkin Yhdistyneen kuningaskunnan markkinoilla uuden toimijan on helpompi tehdä sopimus yhden tukkumyyntitasen toimijan kanssa ja siten päästä kaikkiin tähän toimijaan sidoksissa oleviin pubeihin kuin tehdä erikseen sopimus kunkin yksittäisen vähittäismyyntiliikkeen kanssa.
- (61) Näin ollen vuokrasopimusten vaikutuksesta panimoiden sopimusverkostojen mahdollinen vaikutus ennemminkin heikkenee kuin vahvistuu Yhdistyneen kuningaskunnan oluen anniskelumarkkinoilla. Yhteisöjen tuomioistuin tunnusti Delimitis-tuomion 21 kohdassa tällaisen riippumattoman jakelurakenteen merkityksen: se, että markkinoilla on myös oluen tukkumyyjiä, jotka eivät ole riippuvaisia tuottajista, on myös tekijä, joka voi helpottaa uuden tuottajan pääsyä kyseisille markkinoille, koska uusi tuottaja voi käyttää näiden tukkumyyjiä myyntiverkkoa oman oluensa jakeluun.
- (62) Sen vuoksi voidaan päätellä, että "vapaa" pubiyhtiön ostovelvoitteita sisältävät vuokrasopimukset ennemminkin parantavat markkinoiden kilpailurakennetta kuin vaikuttavat merkittävästi markkinoiden sulkemiseen⁽⁴⁾. Näissä olosuhteissa pubiyhtiön ostovelvoitteiden alaisten pubien merkittävyydellä (ostovelvoitteiden alaisten liikkeiden lukumäärän ja näiden liikkeiden olutkulutuksen suhteen) ei ole tällä hetkellä merkitystä arvioitaessa myötävaikutusta markkinoiden sulkemiseen.

⁽¹⁾ Asia T-7/93 ja T-9/93 Langnese-Iglo ja Schöller, Kok. 1995, s. II-1539, 112 kohta, ja s. II-1611, 87 kohta.

⁽²⁾ Ks. alaviite 17; tuomion 24 kohta.

⁽³⁾ Komissio myöntää, että käytännössä on olemassa rajat sille tuoteryhmien (ei välttämättä sama kuin tavaramerkki, koska yhtä tavaramerkkiä voidaan pakata eri kokoihin pakkauksiin) määrälle, jonka pubiyhtiö voi varastoida ja jaella tehokkaasti ostovelvoitteen alaisille kiinteistöilleen.

⁽⁴⁾ Kun on kyseessä panimotoimintaa harjoittamaton pubiyhtiö, IPCL:n ja Springin vuokrasopimusten pituudella ei vähittäiskaupan tasolla vallitsevan nykyisen markkinarakenteen vuoksi ole merkitystä arvioitaessa, vaikuttavatko sopimukset merkittävästi markkinoiden sulkemiseen, kun jakeluketjun alkupään oluetoimitusmarkkinoiden rakenne on avoin.

3.3 Toista *Delimitis*-tuomion mukaista testiä koskeva päätelmä

- (63) GPC ei ylläpidä sellaista kilpailua rajoittavaa sopimusverkostoa, mukaan lukien sen vakiovuokrasopimukset, joka vaikuttaa merkittävästi Yhdistyneen kuningaskunnan oluen anniskelumarkkinoiden sulkemiseen. Sen vakiovuokrasopimusten ei voida myöskään katsoa panimoiden kanssa tehtyjen oluetoimitussopimusten perusteella muodostavan osaa toimittajapanimoon sidotusta verkostosta.

4 Päätelmä

- (64) Ilmoitettujen vuokrasopimusten sisältämät yksinosto- ja kilpailukieltovelvoitteet eivät kuulu 28 päivän maaliskuuta 1998 jälkeen 81 artiklan 1 kohdan soveltamisalaan.

5 Mainontaa koskevan lausekkeen kilpailua rajoittava vaikutus

- (65) Ilmoitetut vuokrasopimukset sisältävät lausekkeen, jonka mukaan vuokralaisen on vältettävä mainostamatta muiden yritysten toimittamia tuotteita suuremmassa suhteessa kuin mikä on näiden tuotteiden osuus pubin kokonaisliikevaihdosta, jäljempänä 'mainontaa koskeva lauseke'.
- (66) Sillä, kuuluuko mainontaa koskeva lauseke EY:n perustamissopimuksen 81 artiklan 1 kohdan soveltamisalaan, on merkitystä vain oluen jakelumarkkinoilla. Lauseke ei rajoita kilpailua muilla lähimarkkinoilla, jotka käsittävät sellaisten tuotteiden kuten alkoholittomien juomien, perunalastujen ja peliautomaattien toimittamisen anniskelupaikoille. Vuokrasopimukset, joissa ei ole näiden tuotteiden toimittamiseen liittyviä yksinostovelvoitteita tai kilpailukieltota, eivät pelkästään mainontalausekkeen vuoksi rajoita mainittavasti kilpailua tällaisilla markkinoilla, jos sellaisten katsotaan olevan olemassa.
- (67) Olutoimitusten osalta mainontaa koskevan lausekkeen tavoitteena on rajoittaa vuokralaisen mahdollisuuksia mainostaa tiettyjen yritysten toimittamaa olutta. Grand Pub Companyn vuokralainen voi vuokrasopimuksen mukaan ostaa muilta kuin sopimuksessa nimetyiltä yrityksiltä ainoastaan vierasolutta ja sopimuksessa mainitsemattomia olutlajeja. Varsinkin sopimuksessa mainitsemattomat olutlajit eivät ehkä ole tuttuja kuluttajille Yhdistyneessä kuningaskunnassa ja tarvitsisivat sen takia erityistä paikan päällä tapahtuvaa mainontaa. Lauseke tekee näiden uusien tuotteiden mainonnan mahdolltomaksi, koska siinä edellytetään, että mainonta on suhteessa näiden tuotteiden myyntiin, joka on käytännössä olematon, koska tuotteet ovat uusia.

- (68) Oluen ostovelvoitteen sisältämän yksinostovelvoitteen ansiosta GPC pystyy estämään vuokralaista tarjoamasta mitä tahansa kolmannen toimittajan olutta lisäämällä kyseisen oluen hinnastoon sopimuksessa mainittuna oluena (johdanto osan 47 kappale). Kuten johdanto-osan 64 kappaleessa osoitetaan, oluen ostovelvoite ei kuulu perustamissopimuksen 81 artiklan 1 kohdan soveltamisalaan. Tämän perusteella mainontaa koskeva lauseke, joka voi tehdä mahdolltomaksi tällaisen kolmannen toimittajan oluen mainostamisen, ei voi myöskään kuulua perustamissopimuksen 81 artiklan 1 kohdan soveltamisalaan.

- (69) Joka tapauksessa komissiolla ei ole tietoja, joiden mukaan mainontaa koskevaa lauseketta olisi sovellettu. Päinvastoin GPC vahvisti 29 päivänä kesäkuuta 1999 päivätyssä kirjeessä, että IPCL/Spring ei pannut täytäntöön kyseistä vuokrasopimuksen lauseketta sallien siten tuotteen mainostamisen, ja lisäksi kirjeessä 15 päivältä maaliskuuta 2000 GPC vahvisti, ettei sillä ole aikomusta panna kyseistä lauseketta täytäntöön tulevaisuudessa. Tämä ilmenee siitä, että vuokralaiset voivat vapaasti markkinointiyhdistelmänsä mukaisesti päättää panimon tuotteiden mainonnasta, myyninedistämisestä ja kaupan pitämisestä omaan liiketoimintasuunnitelmaansa soveltuvalla tavalla.

- (70) Tämän perusteella mainontaa koskeva lauseke ei kuulu EY:n perustamissopimuksen 81 artiklan 1 kohdan soveltamisalaan,

ON TEHNYT TÄMÄN PÄÄTÖKSEN:

1 artikla

Komissiolla ei ole aihetta toteuttaa käytettävissään olevien tietojen perusteella EY:n perustamissopimuksen 81 artiklan 1 kohdan nojalla toimia ilmoitettuihin sopimuksiin 28 päivän maaliskuuta 1998 jälkeen.

2 artikla

Tämä päätös on osoitettu yritykselle The Grand Pub Company Ltd, c/o Mill House, Aylesbury Road, Thame, Oxfordshire OX9 3AT, United Kingdom.

Tehty Brysselissä 29 päivänä kesäkuuta 2000.

Komission puolesta

Mario MONTI

Komission jäsen

KOMISSION PÄÄTÖS,
tehty 18 päivänä heinäkuuta 2000,
bluetongue-taudin epidemiologisesta valvonnasta Kreikassa ja tietyistä toimenpiteistä taudin leviämisen estämiseksi tehdyn päätöksen 2000/350/EY muuttamisesta

(tiedoksiannettu numerolla K(2000) 2008)

(Ainoastaan kreikankielinen teksti on todistusvoimainen)

(ETA:n kannalta merkityksellinen teksti)

(2000/485/EY)

EUROOPAN YHTEISÖJEN KOMISSIO, joka

ottaa huomioon Euroopan yhteisön perustamissopimuksen,

ottaa huomioon eläinlääkärin- ja kotieläinjalostustarkastuksista yhteisön sisäisessä tiettyjen elävien eläinten ja tuotteiden kaupassa sisämarkkinoiden toteuttamista varten 26 päivänä kesäkuuta 1990 annetun neuvoston direktiivin 90/425/EY⁽¹⁾, sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna direktiivillä 92/118/EY⁽²⁾, ja erityisesti sen 10 artiklan 4 kohdan,

ottaa huomioon tietyistä eläinlääkintäalan kustannuksista 26 päivänä kesäkuuta 1990 tehdyn neuvoston päätöksen 90/424/EY⁽³⁾, sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna päätöksellä 94/370/EY⁽⁴⁾, ja erityisesti sen 6 artiklan,

sekä katsoo seuraavaa:

- (1) Bluetongue-taudin epidemiologisesta valvonnasta Kreikassa ja tietyistä toimenpiteistä taudin leviämisen estämiseksi 2 päivänä toukokuuta 2000 tehdyn päätöksen 2000/350/EY⁽⁵⁾ 2 artiklan mukaisesti käyttöön otetusta epidemiologisen valvonnan järjestelmästä saatujen tulosten perusteella tälle taudille alttiisiin lajeihin kuuluvien eläinten siirtoja eräiltä Kreikan alueen osilta koskevat rajoitukset ovat voimassa edellä mainitun päätöksen 3 artiklan mukaisesti.
- (2) Eläinten siirtoja koskevat rajoitukset estävät eräillä alueilla kausittaiset siirrot rajoitettujen alueiden ulkopuolisille kesälaitumille.

(3) On otettava huomioon maatalousyrittäjille kyseisten rajoitusten noudattamisesta aiheutuvat ylimääräiset kustannukset.

(4) Tässä päätöksessä säädetyt toimenpiteet ovat pysyvän eläinlääkintäkomitean lausunnon mukaiset,

ON TEHNYT TÄMÄN PÄÄTÖKSEN:

1 artikla

Lisätään päätöksen 2000/350/EY 8 artiklaan luetelmakohta seuraavasti:

— 50 prosenttia Kreikalle aiheutuvista kuluista, jotka johtuvat maatalousyrittäjille rehun hankinnasta, maksettaviin korvauksiin silloin, kun he eivät voi tapansa mukaan siirtää eläimiään kesälaitumille 3 artiklassa säädettyjen siirtoja koskevien rajoitusten vuoksi.”

2 artikla

Tämä päätös on osoitettu Kreikan tasavallalle.

Tehty Brysselissä 18 päivänä heinäkuuta 2000.

Komission puolesta

David BYRNE

Komission jäsen

⁽¹⁾ EYVL L 224, 18.8.1990, s. 29.

⁽²⁾ EYVL L 62, 15.3.1993, s. 49.

⁽³⁾ EYVL L 224, 18.8.1990, s. 19.

⁽⁴⁾ EYVL L 168, 2.7.1994, s. 31.

⁽⁵⁾ EYVL L 124, 25.5.2000, s. 58.

KOMISSION PÄÄTÖS,
tehty 31 päivänä heinäkuuta 2000,
tietyistä suu- ja sorkkataudin vastaisista suojatoimenpiteistä Kreikassa

(tiedoksiannettu numerolla K(2000) 2461)

(ETA:n kannalta merkityksellinen teksti)

(2000/486/EY)

EUROOPAN YHTEISÖJEN KOMISSIO, joka

ottaa huomioon Euroopan yhteisön perustamissopimuksen,

ottaa huomioon eläinlääkärin- ja kotieläinjalostustarkastuksista yhteisön sisäisessä tiettyjen elävien eläinten ja tuotteiden kaupassa 26 päivänä kesäkuuta 1990 annetun neuvoston direktiivin 90/425/ETY⁽¹⁾, sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna direktiivillä 92/118/ETY⁽²⁾, ja erityisesti sen 10 artiklan,

ottaa huomioon eläinlääkärintarkastuksista yhteisön sisäisessä kaupassa sisämarkkinoiden toteuttamista varten 11 päivänä joulukuuta 1989 annetun neuvoston direktiivin 89/662/ETY⁽³⁾, sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna direktiivillä 92/118/ETY, ja erityisesti sen 9 artiklan,

sekä katsoo seuraavaa:

- (1) Kreikka ilmoitti 11 päivänä heinäkuuta 2000 suu- ja sorkkataudin taudinpurkauksista, jotka havaittiin eläintautien epidemiologiseen seurantaan Kreikan riskialueilla liittyvästä yhteisön erityisestä rahoitusosuudesta 20 päivänä joulukuuta 1999 tehdyssä komission päätöksessä 2000/71/EY⁽⁴⁾ vahvistetun seurantaohjelman yhteydessä.
- (2) Tiettyjen Kreikan osien suu- ja sorkkatautiltilanne saattaa vaarantaa muiden jäsenvaltioiden ja taudista vapaiden Kreikan osien karjat elävien sorkkaeläinten ja eräiden niistä saatavien tuotteiden kaupan vuoksi.
- (3) Kreikka on toteuttanut yhteisön toimenpiteistä suu- ja sorkkataudin torjumiseksi 18 päivänä marraskuuta 1985 annetun neuvoston direktiivin 85/511/ETY⁽⁵⁾, sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna komission päätöksellä 92/380/ETY⁽⁶⁾, mukaisia toimenpiteitä sekä lisätoimenpiteitä tautialueilla.
- (4) Muiden sorkkaeläinten kuin sikaeläinten Kreikasta muihin jäsenvaltioihin ja Kreikan sisällä tapahtuviin siirtoihin ja kauppaan sovelletaan bluetongue-taudin epidemiologisesta valvonnasta Kreikassa ja tietyistä toimenpi-

teistä taudin leviämisen estämiseksi 2 päivänä toukokuuta 2000 tehdyllä komission päätöksellä 2000/350/EY⁽⁷⁾ käyttöön otettuja rajoituksia.

- (5) Tiettyjen Kreikan osien tautitilanne edellyttää, että Kreikan toteuttamia suu- ja sorkkataudin valvontatoimenpiteitä vahvistetaan toteuttamalla ylimääräisiä yhteisön suojatoimenpiteitä.
- (6) Tässä päätöksessä säädetyt toimenpiteet ovat pysyvän eläinlääkintäkomitean lausunnon mukaiset,

ON TEHNYT TÄMÄN PÄÄTÖKSEN:

1 artikla

Rajoittamatta Kreikan komission päätöksen 2000/350/EY mukaisesti toteuttamia toimenpiteitä Kreikan on varmistettava, että:

- 1) eläviä naudan-, lampaan-, vuohen- ja siansukuisia eläimiä tai muita sorkkaeläimiä ei siirretä sen liitteessä I ja II lueteltujen alueiden välillä;
- 2) eläviä naudan-, lampaan-, vuohen- ja siansukuisia eläimiä tai muita sorkkaeläimiä ei lähetetä sen liitteessä I ja II luetelluilta alueilta eikä kyseisten alueiden kautta muihin yhteisön osiin;
- 3) neuvoston direktiivissä 64/432/ETY⁽⁸⁾, sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna direktiivillä 2000/20/EY⁽⁹⁾, ja neuvoston direktiivissä 91/68/ETY⁽¹⁰⁾, sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna komission päätöksellä 94/953/EY⁽¹¹⁾, tarkoitetuissa terveystodistuksissa, jotka seuraavat muilta kuin liitteessä I ja II luetelluilta Kreikan alueilta muihin jäsenvaltioihin lähetettävien elävien lampaiden tai vuohien mukana, on seuraava ilmaisu:

”Eläimet ovat suu- ja sorkkataudin vastaisista suojatoimenpiteistä Kreikassa 31 päivänä heinäkuuta 2000 tehdyn komission päätöksen 2000/486/EY mukaiset.”

⁽¹⁾ EYVL L 224, 18.8.1990, s. 29.

⁽²⁾ EYVL L 62, 15.3.1993, s. 49.

⁽³⁾ EYVL L 395, 30.12.1989, s. 13.

⁽⁴⁾ EYVL L 24, 29.1.2000, s. 53.

⁽⁵⁾ EYVL L 315, 26.11.1985, s. 11.

⁽⁶⁾ EYVL L 198, 17.7.1992, s. 54.

⁽⁷⁾ EYVL L 124, 25.5.2000, s. 58.

⁽⁸⁾ EYVL L 121, 29.7.1964, s. 1977/64.

⁽⁹⁾ EYVL L 163, 4.7.2000, s. 35.

⁽¹⁰⁾ EYVL L 46, 19.2.1991, s. 19.

⁽¹¹⁾ EYVL L 371, 31.12.1994, s. 14.

- 4) muilta kuin liitteessä I ja II luetelluilta Kreikan alueilta muihin jäsenvaltioihin lähetettävien sorkkaeläinten, todistuksissa tarkoitetut 2 kohdassa mainitut eläimet pois luetuina, mukana seuraavissa terveystodistuksissa on seuraava ilmaisu:

”Elävät sorkkaeläimet ovat suu- ja sorkkataudin vastaisista suojatoimenpiteistä Kreikassa 31 päivänä heinäkuuta 2000 tehdyn komission päätöksen 2000/486/EY mukaiset.”

- 5) Edellä 3 ja 4 kohdassa tarkoitettujen eläinten siirto muihin jäsenvaltioihin on sallittua vasta kolme päivää sen jälkeen, kun paikallinen, eläinlääkintäviranomaisen on toimittanut ennakkoilmoituksen määräjäsenvaltion eläinlääkintäalan keskusviranomaisille ja paikallisille eläinlääkintäviranomaisille.

2 artikla

1. Kreikka ei saa lähettää muihin yhteisön osiin liitteessä I luetelluilta Kreikan alueilta tulevien naudan-, lampaan-, vuohen- ja siansukuisista eläinten tai muiden sorkkaeläinten tuoretta lihaa eikä näiltä Kreikan alueilta peräisin olevien eläinten tuoretta lihaa.

2. Edellä 1 kohdassa säädettyjä rajoituksia ei sovelleta:

- a) ennen 1 päivää kesäkuuta 2000 saatuun tuoreeseen lihaan, jos liha on tunnistettu selkeästi ja jos se on kyseisestä päivä-määrästä lähtien kuljetettu ja varastoitu erillään lihasta, jota ei ole tarkoitettu sellaisiin yhteisön osiin, jotka sijaitsevat liitteessä I mainittujen alueiden ulkopuolella;
- b) muilla kuin liitteissä I ja II luetelluilla alueilla kasvatetuista eläimistä saatuun tuoreeseen lihaan, joka on kuljetettu 1 artiklan 1 kohdan säännöksistä poiketen ja virallisessa valvonnassa sinetöidyssä kuljetusvälineessä liitteessä I luetelluilla alueilla suojelualueen ulkopuolella sijaitsevaan teurastamoon välitöntä teurastusta varten. Tällaista lihaa saa pitää kaupan ainoastaan Kreikassa;
- c) lihanleikkaamoista saatuun lihaan seuraavin edellytyksin:
 - tässä laitoksessa käsitellään vain a ja b alakohdassa kuvattua tuoretta lihaa tai liitteessä I lueteltujen alueiden ulkopuolella kasvatetuista ja teurastetuista eläimistä saatua tuoretta lihaa,
 - kaikessa tuoreessa lihassa on oltava terveyttä koskevista ongelmista yhteisön sisäisessä tuoreen lihan kaupassa annetun neuvoston direktiivin 64/433/ETY⁽¹⁾ liitteessä I olevan XI luvun mukainen terveystarkistus,
 - laitos on eläinlääkärin tarkassa valvonnassa,
 - tuore liha on voitava tunnistaa selkeästi ja kuljetuksen ja varastoinnin ajan se on pidettävä erillään lihasta, joka ei ole tarkoitettu sellaisiin yhteisön osiin, jotka sijaitsevat liitteessä I mainittujen, alueiden ulkopuolella,

⁽¹⁾ EYVL 121, 29.7.1964, s. 2012/64. Direktiivi sellaisena kuin se on päivitettyä direktiivillä 91/497/ETY (EYVL L 268, 24.9.1991, s. 69) ja viimeksi muutettuna direktiivillä 95/23/EY (EYVL L 243, 11.10.1995, s. 7).

— toimivaltainen eläinlääkintäviranomaisen valvoo edellä mainittujen edellytysten noudattamista eläinlääkintäalan keskusviranomaisen alaisuudessa, joiden on toimitettava muille jäsenvaltioille ja komissiolle luettelo tämän päätöksen säännösten mukaisesti hyväksytyistä laitoksista.

3. Kreikasta muihin jäsenvaltioihin vietävän lihan mukana on seurattava virkaeläinlääkärin antama todistus. Todistuksessa on oltava seuraava ilmaisu:

”Liha on suu- ja sorkkataudin vastaisista suojatoimenpiteistä Kreikassa 31 päivänä heinäkuuta 2000 tehdyn komission päätöksen 2000/486/EY mukainen”

3 artikla

1. Kreikka ei saa viedä muihin jäsenvaltioihin liitteessä I luetelluilta Kreikan alueilta tulevista naudan-, lampaan-, vuohen- ja siansukuisista eläimistä tai muista sorkkaeläimistä saatuja lihavalmisteita eikä näiltä Kreikan alueilta peräisin olevien eläinten lihasta valmistettuja lihavalmisteita.

2. Edellä 1 kohdassa tarkoitettuja rajoituksia ei sovelleta lihavalmisteisiin, joille on tehty jokin neuvoston direktiivin 80/215/ETY⁽²⁾, sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna direktiivillä 91/687/ETY⁽³⁾, 4 artiklaa 1 kohdassa mainituista käsitteistä, eikä terveyttä koskevista kysymyksistä yhteisön sisäisessä lihavalmisteiden kaupassa annetussa neuvoston direktiivissä 77/99/ETY⁽⁴⁾, sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna direktiivillä 97/76/EY⁽⁵⁾, määriteltyihin lihavalmisteisiin, jotka on valmistuksen aikana läpikotaisin saatettu yhtenäiseen pH-arvoon, joka on pienempi kuin 6.

3. Edellä 1 kohdassa mainittuja rajoituksia ei sovelleta:

- a) ennen 1 päivää kesäkuuta 2000 saatuun lihavalmisteeseen, jos lihavalmisteet on tunnistettu selkeästi ja jos ne ovat kyseisestä päivämäärästä lähtien kuljetettu ja varastoitu erillään lihavalmisteista, joita ei ole tarkoitettu sellaisiin yhteisön osiin, jotka sijaitsevat liitteessä I mainittujen alueiden ulkopuolella;
- b) lihavalmisteisiin, jotka on valmistettu laitoksessa seuraavin edellytyksin:
 - kaikki laitoksessa käytetty tuore liha on 2 artiklan 2 kohdassa vahvistettujen edellytysten mukainen,
 - kaikki valmiissa tuotteessa käytetyt lihavalmisteet ovat a alakohdassa vahvistettujen edellytysten mukaiset tai ne on valmistettu liitteessä I lueteltujen alueiden ulkopuolella kasvatetuista ja teurastetuista eläimistä saadusta tuoreesta lihasta,

⁽²⁾ EYVL L 47, 21.2.1980, s. 4.

⁽³⁾ EYVL L 377, 31.12.1991, s. 16.

⁽⁴⁾ EYVL L 26, 31.1.1977, s. 85. Direktiivi sellaisena kuin se on päivitettyä direktiivillä 92/5/ETY (EYVL L 57, 2.3.1992, s. 1) ja viimeksi muutettuna direktiivillä 92/45/ETY (EYVL L 268, 14.9.1992, s. 35).

⁽⁵⁾ EYVL L 10, 16.1.1998, s. 25.

- kaikissa lihavalmistamisessa on oltava direktiivin 77/99/ETY liitteessä A olevan VII luvun säännösten mukainen terveysmerkintä,
 - laitos on eläinlääkärin tarkassa valvonnassa,
 - lihavalmistus on voitava tunnistaa selkeästi ja ne on kuljetettava ja varastoitava erillään lihasta ja lihavalmistuksista, joita ei ole tarkoitettu sellaisiin yhteisön osiin, jotka sijaitsevat liitteessä I mainittujen alueiden ulkopuolella,
 - toimivaltainen eläinlääkintäviranomaisvalvoo edellä mainittujen edellytysten noudattamista eläinlääkintäalan keskusviranomaisalaisuudessa, joiden on toimitettava muille jäsenvaltioille ja komissiolle, luettelo tämän päätöksen säännösten mukaisesti hyväksytyistä laitoksista;
- c) lihavalmistuksiin, jotka on valmistettu liitteessä I mainittujen alueiden ulkopuolella sijaitsevalle alueelle lihasta, joka on saatu ennen 1 päivää kesäkuuta 2000 liitteessä I tarkoitetulta alueelta, jos liha ja lihavalmistus voidaan tunnistaa selkeästi ja ne kuljetetaan ja varastoidaan erillään lihasta ja lihavalmistuksista, joita ei ole tarkoitettu sellaisiin yhteisön osiin, jotka sijaitsevat liitteessä I mainittujen alueiden ulkopuolella.

4. Kreikasta muihin jäsenvaltioihin vietävien lihavalmistusten mukana on seurattava virkaeläinlääkärin antama todistus. Todistuksessa on oltava seuraava ilmaisu:

”Lihavalmistus on suu- ja sorkkataudin vastaisista suojatoimenpiteistä Kreikassa 31 päivänä heinäkuuta 2000 tehdyn komission päätöksen 2000/486/EY mukainen”

4 artikla

1. Kreikka ei saa viedä muihin yhteisön osiin maitoa, joka tulee liitteessä I tarkoitetuilta Kreikan alueilta.
2. Edellä 1 kohdassa olevaa kieltoa ei sovelleta maitoon, jolle on tehty
 - a) neuvoston direktiivissä 92/46/ETY⁽¹⁾, sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna direktiivillä 96/23/EY⁽²⁾, määriteltyjen vaatimusten mukainen alkupastörointi ja sen jälkeen toinen lämpökäsittely pastöroimalla korkeassa lämpötilassa, UHT-käsittely, sterilointi tai kuivaus, johon sisältyy vaikutukseltaan jotakin edellä mainituista käsittelyistä vastaava lämpökäsittely; tai
 - b) direktiivissä 92/46/ETY määriteltyjen vaatimusten mukainen alkupastörointi yhdistettynä käsittelyyn, jossa pH-arvo laskeaan alle kuuteen ja pidetään tällä tasolla vähintään tunnin ajan.
3. Edellä 1 kohdassa mainittua kieltoa ei sovelleta maitoon, joka on valmistettu laitoksessa seuraavin edellytyksin:

- a) kaikki laitoksessa käytettävä maito on joko 2 kohdan edellytysten mukaista tai saatu liitteessä I mainittujen alueiden ulkopuolella pidetyistä eläimistä;
- b) laitos on eläinlääkärin tarkassa valvonnassa;
- c) maito on voitava tunnistaa selkeästi ja se on kuljetettava ja varastoitava erillään maidosta ja maitotuotteista, joita ei ole tarkoitettu sellaisiin yhteisön osiin, jotka sijaitsevat liitteessä I mainittujen alueiden ulkopuolella;
- d) raakamaidon kuljetus liitteessä I tarkoitettujen alueiden ulkopuolella sijaitsevilta tiloilta edellä mainittuihin laitoksiin tapahtuu kulkuvälineissä, jotka on puhdistettu ja desinfioitu ennen kuljetusta ja jotka eivät tämän jälkeen ole olleet kosketuksissa liitteessä I tarkoitettulla alueella sijaitseviin tiloihin, joilla on suu- ja sorkkataudille alttiita eläimiä;
- e) toimivaltainen eläinlääkintäviranomaisvalvoo edellä mainittujen edellytysten noudattamista eläinlääkintäalan keskusviranomaisalaisuudessa, joiden on toimitettava muille jäsenvaltioille ja komissiolle luettelo tämän päätöksen säännösten mukaisesti hyväksytyistä laitoksista.

4. Kreikasta muihin jäsenvaltioihin vietävän maidon mukana on seurattava virkaeläinlääkärin antama todistus. Todistuksessa on oltava seuraava ilmaisu:

”Maito on suu- ja sorkkataudin vastaisista suojatoimenpiteistä Kreikassa 31 päivänä heinäkuuta 2000 tehdyn komission päätöksen 2000/486/EY mukainen.”

5 artikla

1. Kreikka ei saa viedä muihin yhteisön osiin maitotuotteita, jotka tulevat liitteessä I tarkoitetuilta Kreikan alueilta
2. Edellä 1 kohdassa mainittua kieltoa ei sovelleta:
 - a) ennen 1 päivää kesäkuuta 2000 valmistettuihin maitotuotteisiin;
 - b) maitotuotteisiin, joille on tehty lämpökäsittely vähintään 71,7 °C:n lämpötilassa 15 sekunnin ajan tai muu vastaava käsittely;
 - c) edellä 4 artiklan 2 tai 3 kohdan säännösten mukaisesta maidosta valmistettuihin maitotuotteisiin.
3. Edellä 1 kohdassa mainittua kieltoa ei sovelleta:
 - a) maitovalmistuksiin, jotka on valmistettu laitoksessa seuraavin edellytyksin:
 - kaikki laitoksessa käytettävä maito on joko 4 artiklan 2 kohdan edellytysten mukaista tai saatu liitteessä I tarkoitettujen alueiden ulkopuolella pidetyistä eläimistä,
 - kaikki valmiissa tuotteessa käytetyt maitotuotteet ovat 2 kohdan edellytysten mukaiset tai ne on valmistettu maidosta, joka on saatu liitteessä I tarkoitettujen alueiden ulkopuolella pidetyistä eläimistä,

⁽¹⁾ EYVL L 268, 14.9.1992, s. 1.

⁽²⁾ EYVL L 125, 23.5.1996, s. 10.

- laitos on eläinlääkärin tarkassa valvonnassa.
- maitotuotteet on voitava tunnistaa selkeästi ja ne on kuljetettava ja varastoitava erillään maidosta ja maitotuotteista, joita ei ole tarkoitettu sellaisiin yhteisön osiin, jotka sijaitsevat liitteessä I mainittujen alueiden ulkopuolella,
- toimivaltainen eläinlääkintäviranomaisvalvoo edellä mainittujen edellytysten noudattamista eläinlääkintäalan keskusviranomaisten alaisuudessa, joiden on toimitettava muille jäsenvaltioille ja komissiolle luettelo tämän päätöksen säännösten mukaisesti hyväksytyistä laitoksista;

b) maitotuotteisiin, jotka on valmistettu liitteessä I mainittujen alueiden ulkopuolella maidosta, joka on saatu ennen 1 päivää kesäkuuta 2000 liitteessä I tarkoitettulta alueelta, jos maitotuotteet voidaan tunnistaa selkeästi ja ne kuljetetaan ja varastoidaan erillään maitotuotteista, joita ei ole tarkoitettu sellaisiin yhteisön osiin, jotka sijaitsevat liitteessä I mainittujen alueiden ulkopuolella.

4. Kreikasta muihin jäsenvaltioihin vietävien maitotuotteiden mukana on seurattava virkaeläinlääkärin antama todistus. Todistuksessa on oltava seuraava ilmaisu:

”Maitotuotteet ovat suu- ja sorkkataudin vastaisista suojatoimenpiteistä Kreikassa 31 päivänä heinäkuuta 2000 tehdyn komission päätöksen 2000/486/EY mukaiset.”

6 artikla

1. Kreikka ei saa viedä muihin Kreikan osiin naudan-, lampaan-, vuohen- ja siansukuisten eläinten tai muiden sorkkaeläinten siemennestettä, munasoluja tai alkioita, jotka tulevat sen liitteessä I luetelluilta alueilta.

2. Kreikka ei saa viedä muihin Kreikan osiin naudan-, lampaan-, vuohen- ja siansukuisten eläinten tai muiden sorkkaeläinten siemennestettä, munasoluja tai alkioita, jotka tulevat sen liitteessä I ja II luetelluilta alueilta.

3. Tätä kieltoa ei sovelleta naudan jäädytettyyn siemennesteseen, munasoluihin ja alkioihin, jotka on tuotettu ennen 1 päivää kesäkuuta 2000.

4. Neuvoston direktiivin 88/407/ETY⁽¹⁾, sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna Itävallan, Suomen ja Ruotsin liittymisasiakirjalla, mukaisessa Kreikasta muuhun jäsenvaltioon vietävän naudan jäädytetyn siemennesteen mukana seuraavassa terveystodistuksessa on oltava seuraava ilmaisu:

”Naudan jäädytetty siemenneste on suu- ja sorkkataudin vastaisista suojatoimenpiteistä Kreikassa 31 päivänä heinäkuuta 2000 tehdyn komission päätöksen 2000/486/EY mukainen.”

5. Neuvoston direktiivin 89/556/ETY⁽²⁾, sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna Itävallan, Suomen ja Ruotsin liittymisasiakirjalla, mukaisessa Kreikasta muuhun jäsenvaltioon vietävien naudan alkioiden mukana seuraavassa terveystodistuksessa on oltava seuraava ilmaisu:

”Naudan alkioit ovat suu- ja sorkkataudin vastaisista suojatoimenpiteistä Kreikassa 31 päivänä heinäkuuta 2000 tehdyn komission päätöksen 2000/486/EY mukaiset.”

7 artikla

1. Kreikka ei saa viedä muihin yhteisön osiin naudan-, lampaan-, vuohen- ja siansukuisten eläinten tai muiden sorkkaeläinten nahkoja ja vuotia, jotka tulevat sen liitteessä I tarkoitettuilta alueilta.

2. Tätä kieltoa ei sovelleta nahkoihin ja vuotiin, jotka on tuotettu ennen 1 päivää kesäkuuta 2000 tai jotka ovat neuvoston direktiivin 92/118/ETY liitteessä I olevan 3 luvun 1 kohdan A alakohdan 2—5 luetelmakohdan tai 1 kohdan B alakohdan 3 ja 4 luetelmakohdan mukaiset. Käsitellyt nahat on pidettävä huolellisesti erillään käsittelemättömistä nahoista.

3. Kreikan on varmistettava, että muihin jäsenvaltioihin vietävien naudan-, lampaan-, vuohen- ja siansukuisten eläinten tai muiden sorkkaeläinten nahkojen ja vuotien mukana seuraa todistus, jossa on ilmaus:

”Nahat ja vuodat ovat suu- ja sorkkataudin vastaisista suojatoimenpiteistä Kreikassa 31 päivänä heinäkuuta 2000 tehdyn komission päätöksen 2000/486/EY mukaiset.”

8 artikla

Kreikan on varmistettava, että elävien eläinten kuljetukseen käytettävät kuljetusvälineet puhdistetaan ja desinfioidaan jokaisen käyttökerran jälkeen, ja esitettävä todiste desinfioinnista.

9 artikla

1. Kreikka ei saa viedä muihin yhteisön osiin muita kuin 2, 3, 4, 5, 6 ja 7 artiklassa mainittuja naudan-, lampaan-, vuohen- ja siansukuista eläimistä tai muista sorkkaeläimistä saatavia eläintuotteita, jotka tulevat sen liitteessä I tarkoitettuilta alueilta.

2. Edellä 1 kohdassa mainittua kieltoa ei sovelleta:

a) 1 kohdassa tarkoitettuihin eläintuotteisiin, joille on tehty:

- lämpökäsittely ilmatiiviisti suljetussa säiliössä, Fo-arvo vähintään 3,00, tai
- lämpökäsittely, jonka aikana sisälämpötila on vähintään 70 °C;

b) käsittelemättömään lampaanvillaan ja märehittijöiden karvoihin, jos ne on suljettu kuivina tiiviisti pakkauksiin.

⁽¹⁾ EYVL L 194, 22.7.1988, s. 10.

⁽²⁾ EYVL L 302, 19.10.1989, s. 1.

3. Kreikan on varmistettava, että muihin jäsenvaltioihin vietävien 2 kohdassa tarkoitettujen eläintuotteiden terveystodistusten mukana seuraa todistus, jossa on ilmaus:

”Eläintuotteet ovat suu- ja sorkkataudin vastaisista suojatoimenpiteistä Kreikassa 31 päivänä heinäkuuta 2000 tehdyn komission päätöksen 2000/486/EY mukaiset.”

10 artikla

Jäsenvaltioiden on muutettava kauppaa soveltamiensa toimenpiteitä siten, että ne ovat tämän päätöksen mukaiset. Jäsenvaltioiden on ilmoitettava tästä komissiolle viipymättä.

11 artikla

Tätä päätöstä tarkastellaan uudestaan ennen 31 päivää loka-kuuta 2000.

12 artikla

Tämä päätös on osoitettu kaikille jäsenvaltioille.

Tehty Brysselissä 31 päivänä heinäkuuta 2000.

Komission puolesta

David BYRNE

Komission jäsen

LIITE I

Seuraavat nomokset:

EVROS

LIITE II

Seuraavat nomokset:

RODOPI

KSANTHI

OIKAISUJA

Oikaistaan komission asetus (EY) N:o 2377/1999, annettu 9 päivänä marraskuuta 1999, parsojen kaupan pitämisen vaatimuksista

(Euroopan yhteisöjen virallinen lehti L 287, 10. marraskuuta 1999)

Sivu 9, liitteessä oleva II kohta "Laatua koskevat säännökset", B kohta "Luokitus", i alakohta "Ekstraluokka", ensimmäinen alakohta, ensimmäinen virke:

korvataan: "Tähän luokkaan luokiteltujen parsan versojen on oltava erittäin hyvälaatuisia, hyvin muodostuneita ja lähes suoria."

seuraavasti: "Tähän luokkaan luokiteltujen parsan versojen on oltava erittäin hyvälaatuisia, erittäin hyvin muodostuneita ja lähes suoria."

Sivu 10, liitteessä oleva IV kohta "Sallittuja poikkeamia koskevat säännökset", A kohta "Laatupoikkeamat", iii alakohta "II luokka", toinen alakohta:

korvataan: "Onttoja parsan versoja ei missään tapauksessa saa olla yli 15 prosenttia parsojen määrästä tai painosta."

seuraavasti: "Kussakin pakkauksessa tai nipussa onttoja parsan versoja ei missään tapauksessa saa olla yli 15 prosenttia parsojen määrästä tai painosta."

Oikaistaan komission asetus (EY) N:o 1679/2000, annettu 28 päivänä heinäkuuta 2000, asetusten (ETY) N:o 3143/85 ja (EY) N:o 2571/97 nojalla myydyin voimassa olevien viimeisistä varastonsaapumispäivästä annetun asetuksen (ETY) N:o 1609/88 muuttamisesta

(Euroopan yhteisöjen virallinen lehti L 193, 29. heinäkuuta 2000)

Sivulla 30, 1 artiklan lopussa:

korvataan: "... 1 päivää heinäkuuta 2000."

seuraavasti: "... 1 päivää heinäkuuta 1999."
